

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „I2“ 2016-11-21 SKUNDO**

2017 m. sausio 25 d. Nr. S-23 (7-271/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant

Jelenai Krochmalienėi

dalyvaujant mokesčių mokėtojos atstovams
mokesčių administratoriaus atstovams

A. M. , M. B. , A. P.
I. J. ,
D. S.

2017 m. sausio 3 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „I2“ (toliau – Bendrovė) 2016-11-21 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-10-27 sprendimo Nr. (24.6-31-5)-FR0682-622 dėl patikrinimo akto tvirtinimo, n u s t a t ė:

Inspekcijos Didžiųjų mokesčių mokėtojų stebėsenos ir konsultavimo departamentas atliko Bendrovės pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) 2012-01-01–2012-12-31 laikotarpio apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą ir surašė 2016-04-04 patikrinimo aktą Nr. (21.31-28)-FR0680-239. Patikrinimo metu nustatė, kad Bendrovė už 3021030,86 Lt (iš jų 524311,18 Lt PVM) sumą įformino 17 naudotų automobilių įsigijimo sandorius iš Lietuvoje registruotų veiklos nevykdančių įmonių UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“. Bendrovė automobilių pirkimo PVM 524311,18 Lt įtraukė į PVM atskaitą. Įsigytų automobilių pardavimą įformino Latvijoje įregistruotoms įmonėms *SIA „B1“*, *SIA „A4“*, *SIA „A1“*, *SIA „N2“*, *SIA „G2“*, *SIA „P1“*, *SIA „M1“* bei Vokietijos įmonei *GI Inh. E. K.*. Parduotų automobilių vertės 3290173,12 Lt tiekimams Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą. Patikrinimo akte konstatuota, jog Bendrovė pažeidė Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 58, 64, 80 straipsnių nuostatas, nes dalyvaudama sandoriuose žinojo arba galėjo žinoti, kad įsigydama ir parduodama automobilius ji dalyvauja PVM sukčiavimo grandinėje, kuria nebuvo siekiama sukurti pridėtinę vertę, o siekiama mokesstinės naudos, todėl Bendrovė prarado teisę į 524311,18 Lt PVM atskaitą. Dėl šio pažeidimo patikrinimo metu Bendrovei už 2012 m. papildomai apskaičiuota 151851 Eur PVM.

Inspekcija sprendime cituoja apmokestinimą PVM reglamentuojančio PVMĮ 58 str. 1 dalies, 64 str. 1, 9 dalių nuostatas, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) išplėstinės teisėjų kolegijos 2012-04-23 sprendime adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-1686/2012, 2013-02-05 nutartyje adm. byloje Nr. A⁶⁰²-705/2013, 2013-03-19 sprendime adm. byloje Nr. A⁶⁰²-371/2013 pateiktą PVMĮ 58 str. 1 d. 1 punkto taikymo išaiškinimą, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktiką, susijusią su teise į PVM atskaitą ir jos ribojimo sąlygomis (2006-02-21 sprendimas byloje *Halifax* ir kt., C-255/02, 2006-07-06 sprendimas sujungtose bylose *Axel Kittel* prieš Belgijos valstybę ir Belgijos valstybė prieš *Recolta Recycling SPRL*, C-439/04 ir C-440/04, 2005-05-03 sprendimas byloje *Fini H* prieš *Skatteministeriet*, C-32/03, 2006-01-12 sprendimas byloje *Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd* ir *Bond House Systems Ltd* prieš *Commissioners of Customs & Excise*, sujungtos bylos C-354/03, C-355/03 ir C-484/03 ir kt).

1.1. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „B4“ ir jų pardavimo Latvijos įmonėms SIA „B1“ ir SIA „A4“

1.1.1. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „B4“ sprendime nurodoma, jog Bendrovė 2012 m. birželio ir liepos mėn. įformino 4 naudotų automobilių įsigijimą iš UAB „B4“ pagal šios įmonės vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Automobiliai įsigyti už 999768,60 Lt (826255,04 Lt apmokestinamoji vertė ir 173513,60 Lt PVM). Bendrovė naudotų automobilių pirkimo PVM (173513,60 Lt), įtraukė į PVM atskaitą, už automobilius UAB „B4“ banko mokėjimo pavedimais sumokėjo 999768,60 Lt, mokėjimai atlikti tą pačią ar kitą dieną, kai buvo įforminti automobilių įsigijimo dokumentai.

Bendrovė pateikė automobilių pirkimo ir pardavimo sutarčių, sudarytų tarp Bendrovės ir UAB „B4“, bei priėmimo–perdavimo aktų kopijas: 1) 2012-06-06 Nr. AP1206-1436 (automobilis *Nissan GT-R*, 2009 m., kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), toliau – *Nissan GT-R*); 2) 2012-06-14 Nr. AP1206-1441 (automobilis *Mercedes Benz S 500 4Matic*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), toliau – *Mercedes Benz*); 3) 2012-06-20 Nr. AP1206-1446 (automobilis *BMW X6xDrive40d*, 2010 m., kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), toliau – *BMW X6*); 4) 2012-07-13 Nr. AP1207-1460 (automobilis *Scania R480LA4X2MNA*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), toliau – *Scania*). Bendrovės vardu sutartis bei priėmimo–perdavimo aktus pasirašė Bendrovės darbuotojas naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č., UAB „B4“ vardu – direktorius D. K. . Bendrovė pateikė VĮ „Regitra“ išduotų automobilių registracijos liudijimų kopijas, pagal kuriuos matyti, kad automobiliai *Nissan GT-R*, *Mercedes Benz*, *BMW X6* ir *Scania* buvo registruoti UAB „B4“ vardu atitinkamai nuo 2012-06-06, nuo 2012-06-14, nuo 2012-06-19 ir nuo 2012-07-12, t. y. tą pačią ar viena diena anksčiau, kai Bendrovei buvo išrašytos PVM sąskaitos faktūros. Bendrovė pateikė informaciją iš VĮ „Regitra“ duomenų bazės, pagal kurią apribojimų minėtų automobilių registravimo operacijoms nėra.

Bendrovė pateikė iš internetinio puslapio www.vmi.lt atspausdintą informaciją, patvirtinančią, kad UAB „B4“ sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruota PVM mokėtoja, VĮ Registrų centro išduotą Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro išplėstinio išrašo kopiją, kuriame nurodyta, kad UAB „B4“ įregistruota 2012-03-13, adresu: (duomenys neskelbtini), jos veikla – gamyba, prekyba, paslaugos, kita komercinė veikla, akcininkas ir direktorius (registruotas nuo 2012-05-28, t. y. prieš 10 dienų iki sandorių su Bendrove) – Estijos pilietis D. K. bei pateikė D. K. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Sprendime pažymima, kad palyginus UAB „B4“ direktoriaus D. K. asmens tapatybės dokumente esantį parašą su parašais, esančiais automobilių pirkimo ir pardavimo sutartyse, priėmimo–perdavimo aktuose bei PVM sąskaitose faktūrose, matyti, kad D. K. asmens tapatybės dokumente parašas vizualiai skiriasi nuo parašų, esančių minėtuose dokumentuose. Viešai skelbiamoje informacijoje (http://rekvizitai.vz.lt/imone/B4_uab/) nurodyta, kad UAB „B4“ dirbo 1 darbuotojas, nurodytos veiklos sritys – kompiuteriai ir programinė įranga.

Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, UAB „B4“ registruota nuo 2012-03-13, PVM mokėtoju – nuo 2012-04-03, nuo 2012-10-31 išregistruota iš PVM mokėtojų registro kaip asmuo nevykdantis ekonominės veiklos ir / ar nevykdantis įsigijimų iš Europos Sąjungos (toliau – ES) narių, išregistruotas AVMI sprendimu. Nustatyta, kad UAB „B4“ nuo 2012-05-22 buvo įdarbintas

vienas darbuotojas D. K. . UAB „B4“ Inspekcijai pateikė PVM deklaracijas už 2012 m. balandžio, gegužės, birželio ir liepos mėn., tačiau 2012 m. balandžio, gegužės ir liepos mėn. PVM deklaracijose nedeklaravo PVM apmokestinamų sandorių, pardavimo, pirkimo, atskaitomo ir mokėtino / gražintino PVM (PVM deklaracijos eilutės neužpildytos arba deklaruoti nuliai), 2012 m. birželio mėn. deklaracijoje deklaravo 13424 Lt gražintiną iš biudžeto PVM. Pelno mokesčio, mėnesinės pajamų mokesčio ir PSD įmokų nuo A klasės pajamų deklaracijos ar kt. UAB „B4“ Inspekcijai neteikė.

Nurodoma, jog nustatyta, kad 2014 m. birželio mėn. buvo atliktas UAB „B4“ operatyvus patikrinimas (2014-06-06 operatyvaus patikrinimo ataskaita Nr. FE0760-8159), kurio metu UAB „B4“ deklaruotu buveinės adresu nerasta, su vadovu ir akcininku bei buhalterinę apskaitą tvarkančiais asmenimis susisiekti nepavyko, buhalterinės apskaitos dokumentai ir registrai patikrinimui nepateikti. Pagal AB Šiaulių banko pateiktus atsiskaitomųjų sąskaitų išrašus matyti, kad UAB „B4“ 2012 m. birželio, liepos mėn. pervedė pinigines sumas Estijos įmonei *OU B* (58000 Eur (200262,40 Lt) ir Latvijos įmonei *SIA „A4“* (61500,01 Eur (212347,24 Lt) bei 2012 m. birželio mėn. iš Bendrovės gavo 999976,86 Lt, už kokias prekes ar paslaugas buvo vykdomi mokėjimai, nėra nurodyta.

Patikrinimo metu iš FNTT prie VRM gauta informacija, kad UAB „B4“ realiai valdė Estijos piliečiai A. V. ir S. N. , jų vairuojamo automobilio kratos metu pas S. N. rasta daugybė svetimų banko, asmens tapatybės kortelių, 11 vnt. įvairių Lietuvos bei Latvijos įmonių antspaudų bei kt. Patikrinimo metu iš FNTT prie VRM gauta informacija, kad S. N. kartu su kitais asmenimis galėjo dalyvauti nusikalstamojoje mokesstinio sukčiavimo veikloje, pasinaudodami tam tikslui įsteigtomis Lietuvos, Latvijos bei Estijos priedangos įmonėmis, vykdančiomis tarp šių įmonių tariamus didelės vertės automobilių pirkimo sandorius, kuriais galimai buvo siekiama neteisėtai iš biudžeto susigrąžinti PVM.

Nustatyta, kad 2016 m. vasario mėn. buvo išleistas straipsnis „Keletas teisėjų patys pasitraukė iš Dikajevo nusikalstamos organizacijos nusikaltimų bylos nagrinėjimo“, kuriame rašoma, kad 2012 m. pabaigoje buvo pradėtas kriminalinis tyrimas, kaltinimai pateikti 18 žmonių (S. N. , A. V. , G. B. , J. P. bei kitiems asmenims), kurie kaltinami dalyvavę nusikalstamoje organizacijoje, kuri kaltinama įvairiais ekonominiais nusikaltimais ir vagystėmis, sukčiavimu mokesčių srityje, Latvijai ir Lietuvai padaryta šimtai tūkstančių eurų žala ([http:](http://)).

1.1.2. Dėl naudotų automobilių pardavimo Latvijos įmonėms SIA „B1“ ir SIA „A4“ nurodoma, jog nustatyta, kad Bendrovė automobilių *Nissan GT-R*, *Mercedes Benz* ir *Scania* pardavimą tą pačią dieną, kai juos įsigijo iš UAB „B4“, įformino *SIA „B1“* (PVM mokėtojas nuo 2012-05-08 iki 2012-11-01), o automobilio *BMW X6* pardavimą įformino *SIA „A4“* (PVM mokėtojas nuo 2012-04-29 iki 2012-10-22). Kiekvieno parduoto automobilio pelnas sudarė 8632 Lt. Tiekimams Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 49 str. 1 dalies nuostatas. Už automobilius apmokėjo: už *Nissan GT-R* sumokėta į Bendrovės kasą grynaisiais pinigais 211656,64 Lt, už *Mercedes Benz* banko mokėjimo pavedimu 72000 Eur (248601,60 Lt) sumokėjo *SIA „B1“*, už *BMW X6* sumokėjo *SIA „A4“* 62500 Eur (215800 Lt), grynusius į Bendrovės AB SEB banke esančią banko sąskaitą įnešė T. D. , už *Scania* sumokėjo *SIA „B1“* 53500 Eur (184724,80 Lt), grynusius į Bendrovės AB SEB banke esančią banko sąskaitą įnešė U. A. . Nustatyta, kad už automobilį *Nissan GT-R* pirmiausia sumokėjo automobilio pirkėjas (2012-06-06), o Bendrovė, gavusi apmokėjimą iš pirkėjo, 2012-06-07 sumokėjo automobilio pardavėjui.

Bendrovė pateikė automobilių pirkimo ir pardavimo sutarčių, sudarytų tarp Bendrovės ir *SIA „B1“* ir *SIA „A4“*, bei priėmimo–perdavimo aktų prie sutarčių kopijas: 1) 2012-06-06 Nr. PP1206-2202 (automobilis *Nissan GT-R*); 2) 2012-06-14 Nr. PP1206-2204 (automobilis *Mercedes Benz*); 3) 2012-06-20 Nr. PP1206-2210 (automobilis *BMW X6*); 4) 2012-07-13 Nr. PP1207-2239 (automobilis *Scania*). Bendrovės vardu sutartis bei priėmimo–perdavimo aktus pasirašė jos darbuotojas naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , *SIA „B1“* vardu – direktorius A. U. , *SIA „A4“* vardu – direktorius T. D. . Sutarčių 5.3 punktuose nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja išvežti ir įregistruoti prekę Latvijos Respublikoje per dvi savaites nuo prekės įsigijimo dienos; neišvežęs ir neužregistravęs prekės Latvijos Respublikoje pirkėjas įsipareigoja

sumokėti 21 proc. PVM. Bendrovė pateikė: *SIA „B1“* ir *SIA „A4“* patvirtinimus, kad pastarosios automobilius gavo (pasirašė direktoriai A. U. ir T. D.), *SIA „B1“* ir *SIA „A4“* registracijos pažymėjimų kopijas Latvijoje, informaciją, patvirtinančią, kad *SIA „B1“* ir *SIA „A4“* sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruotos PVM mokėtojai Latvijoje, Latvijos registrų centro 2012-05-29 sprendimo Nr. 6-12/73245/1 kopiją, kurioje nurodyta, kad valdybos narys A. U. yra įgaliotas vienasmeniškai veikti *SIA „B1“* vardu, 2012-05-31 sprendimo Nr. 6-12/78205 kopiją, kuriame nurodyta, kad valdybos narys T. D. yra įgaliotas vienasmeniškai veikti *SIA „A4“* vardu, *SIA „B1“* direktoriaus Estijos piliečio A. U. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją bei *SIA „A4“* direktoriaus Latvijos piliečio T. D. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Bendrovė taip pat pateikė informaciją apie automobilių *Nissan GT-R*, *Mercedes Benz* ir *BMW X6* registravimą Latvijoje: automobilis *Nissan GT-R SIA „B1“* vardu registruotas nuo 2012-06-08, automobilis *Mercedes Benz* registruotas Latvijoje *SIA „B1“* vardu, tačiau nėra informacijos, nuo kada *SIA „B1“* vardu automobilis registruotas, o automobilis *BMW X6* registruotas Latvijoje (datos nesimato), tačiau ne *SIA „A4“*, o *SIA „B3“* vardu. Bendrovė nepateikė duomenų apie automobilio *Scania* įregistravimą Latvijoje. Viešai skelbiamoje informacijoje <http://zo.lv/imones/A4>, <http://zo.lv/imones/B1> nurodyta *SIA „A4“* veikla – teisinės paslaugos, o kokią veiklą vykdo *SIA „B1“* nėra nurodyta.

Sprendime nurodoma, jog Inspekcija, siekdama įsitikinti vykdytų tiekimų realumu, pateikė paklausimus Latvijos mokesčių administratoriui dėl Bendrovės įformintų prekių tiekimų *SIA „B1“* ir *SIA „A4“*. Latvijos mokesčių administratorius (Inspekcijos 2014-09-02 raštas Nr. (25.5-09)-65-1163) nurodė, kad su *SIA „B1“* susisiekti nepavyko, ji nuo 2012-11-01 išregistruota iš Latvijos PVM mokėtojų registro, nes neteikė PVM deklaracijų, registruota veikla – teisinės paslaugos, nuo 2014-06-11 Latvijos įmonių registro notaro nutarimu Nr. 6-12/89030 ekonominė veikla buvo sustabdyta. *SIA „B1“* valdybos narys laikotarpiu nuo 2012-05-29 iki 2012-10-09 buvo A. U. , *SIA „B1“* yra pateikusi ataskaitą tik už 2012 m. birželio mėn., deklaruotas vienas įmonės darbuotojas – A. U. , kurio alga – 0 latų. *SIA „B1“* pateikė PVM deklaracijas už 2012 m. gegužės, birželio ir liepos mėn.: PVM deklaracijas už 2012 m. gegužės ir liepos mėn. pateikė neužpildytas, t. y. sandorių, tiekimų, pirkimo PVM nedeklaravo, 2012 m. birželio mėn. PVM deklaracijoje deklaravo prekių įsigijimus iš Bendrovės už 133597,26 Eur (460258,24 Lt (211656,64 Lt ir 248601,60 Lt) bei deklaravo sandorius šalies viduje ir pirkimo PVM. Latvijos mokesčių administratorius teigė, kad transporto priemonės *Nissan GT-R* ir *Scania* Latvijoje neregistruotos, o *Mercedes Benz*, Latvijos transporto priemonių direktorato duomenimis, nuo 2012-06-22 iki 2012-06-27 priklausė įmonei *OU DI* (PVM kodas nenurodytas).

Dėl Bendrovės sandorių su *SIA „A4“* Latvijos mokesčių administratorius (Inspekcijos 2014-09-16 raštas Nr. (25.5-09)-65-1228) nurodė, kad *SIA „A4“* registruota veikla – teisinė, apie tikrąją įmonės veiklą Latvijos mokesčių administratorius duomenų neturi, nuo 2014-03-14 veikla nutraukta. *SIA „A4“* valdybos narys laikotarpiu nuo 2012-05-31 iki 2012-08-08 buvo T. D. . Latvijos mokesčių administratorius (Inspekcijos 2014-05-06 raštas Nr. (25.7-09)-R1-2837) nurodė, kad *SIA „A4“* iš Bendrovės įsigytų transporto priemonių savo vardu neregistruavo, nustatė, kad ekonominės veiklos Latvijoje nevykdė ir jokių sandorių už Latvijos teritorijos ribų nevykdė, buvo naudojama kaip tarpininkas, kad įmonės Lietuvoje (tarp jų ir Bendrovė) galėtų neteisėtai taikyti 0 proc. PVM tarifą. Latvijos mokesčių administratorius nurodė, kad *SIA „A4“* PVM deklaracijoje už 2012 m. birželio mėn. deklaravo prekių įsigijimą iš Bendrovės už 215800 Lt (62500 Eur). *SIA „A4“* deklaruotais duomenimis, automobilis *BMW X6* buvo iš karto perparduotas Lietuvos įmonei *UAB „L1“* už 63000 Lt.

Dėl minėto automobilio *BMW X6* Latvijos mokesčių administratorius nurodė, kad Latvijos transporto priemonių registro duomenimis, automobilį Latvijoje pirmą kartą (2012-06-29) įregistravo *SIA „B1“*, įsigijusi šį automobilį iš Lietuvos įmonės; 2012-07-11 automobilis buvo parduotas Latvijos įmonei *SIA „B3“* už 68000 Eur, kuri šį automobilį iš karto perpardavė Estijos mokesčių mokėtojui *OU DI* (EE(duomenys neskelbtini).

Nurodoma, jog Kauno AVMI 2014-09-17 atlikto mokestinio tyrimo metu nustatė, kad *UAB „L1“* nevykdė realios ekonominės veiklos, o buvo naudojama neteisėtai veiklai vykdyti siekiant ne ūkinės veiklos rezultatų – gauti ir / ar uždirbti pajamų ir gauti kokios kitos ekonominės

naudos, o savanaudiškų, visuomenei priešiškų interesų, t. y. įsigijo automobilius iš ES šalių mokesčių mokėtojų, kurie galimai turi „šešėlinio asmens“ statusą, yra nerandami, nevykdė ir nevykdo ekonominės veiklos; UAB „L1“ išrašydavo PVM sąskaitas faktūras ir įformindavo pardavimus Lietuvos įmonėms, o šios automobiliams tą pačią dieną performindavo pardavimą ES šalių įmonėms; ES šalių įmonės ekonominės veiklos Latvijoje ir Estijoje nevykdė, nerandamos deklaruotais adresais, UAB „L1“ akcininkas ir direktorius sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo Estijos pilietis B. M. ; FNTT prie LR VRM 2014-11-27 specialisto išvadoje dėl UAB „L1“ ūkinės finansinės veiklos Nr. 5-1/135 nurodyta, kad realiai UAB „L1“ valdė Estijos piliečiai S. N. ir A. V. .

Kauno AVMI 2014-01-20 atlikto mokesstinio tyrimo metu nustatyta, kad UAB „E2“ nevykdė realios ekonominės veiklos, įmonė registracijos adresu nerasta, veiklos vykdymo vieta nenustatyta, įregistruota tą pačią dieną ir tuo pačiu adresu kaip ir UAB „L1“ (2012-03-22, adresu: (duomenys neskelbtini); UAB „E2“ nuo 2012-06-19 iki dabar įdarbintas 1 asmuo, buvęs direktorius S. R. ; UAB „E2“ įformino nenustatytos kilmės prekių pardavimus UAB „L1“ ir UAB „B4“, kurios nerandamos, neturinčios veiklos vykdymo vietos, bei deklaravo prekių įsigijimą iš Estijos PVM mokėtojo *G OU* (EE(duomenys neskelbtini). Estijos mokesčių administratorius pateikė informaciją, kad įmonė *G OU* nepardavė prekių ir neteikė paslaugų UAB „E2“.

1.1.3. Sandorių grandinė, kurioje dalyvavo Bendrovė

Inspekcija patikrinimo metu surinko informaciją apie naudotų automobilių *Nissan GT-R*, *Mercedes Benz*, *BMW X6* ir *Scania* pirkimo ir pardavimo sandorių grandinę:

1 schema: naudotas automobilis *Nissan GT-R*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

2 schema: naudotas automobilis *Mercedes Benz S 500 4Matic*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

3 schema: naudotas automobilis *BMW X6*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

4 schema: naudotas automobilis *Scania R480LA4XMNA*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

1.2. Dėl naudoto automobilio įsigijimo iš UAB „T1“ ir jo pardavimo Latvijos įmonei SIA „AI“

1.2.1. Dėl naudoto automobilio įsigijimo iš UAB „T1“ sprendime nurodoma, jog Bendrovė 2012 m. gegužės mėn. įformino naudoto automobilio *Jeep Grand Cherokee* (kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini) įsigijimą pagal UAB „T1“ vardu išrašytą PVM sąskaitą faktūrą. Automobilis įsigytas už 62668,32 Lt (51792,00 Lt apmokestinamoji vertė ir 10876,32 Lt PVM). Bendrovė šio automobilio pirkimo PVM – 10876,32 Lt įtraukė į 2012 m. gegužės mėn. PVM atskaitą, už automobilį banko mokėjimo pavedimu sumokėjo 62668,32 Lt. Bendrovė pateikė automobilio *Jeep Grand Cherokee* 2012-05-31 pirkimo ir pardavimo sutarties Nr. AP-1205-1435 bei priėmimo–pardavimo akto prie sutarties kopijas. Bendrovės vardu šiuos dokumentus pasirašė Bendrovės darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , UAB „T1“ vardu – direktorius A. Ž. .

Bendrovė pateikė VĮ „Regitra“ išduoto automobilio *Jeep Grand Cherokee* registracijos liudijimo kopiją, pagal kurią matyti, kad automobilis registruotas Bendrovės vardu ir automobiliui išduoti tranzitiniai numeriai, kurie galiojo nuo 2012-05-31 iki 2012-08-29. Bendrovė pateikė VĮ Registrų centro išduotą Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro išplėstinio išrašo kopiją, kuriame nurodyta, kad UAB „T1“ įregistruota 2012-04-12, adresu: (duomenys neskelbtini), jos

veikla – bet kokia veikla pagal Ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių, neprieštaraujanti įstatymams. UAB „T1“ akcininkas ir direktorius (registruotas nuo 2012-04-27) Estijos pilietis A. Ž. pateikė 2012-04-26 vienintelio akcininko sprendimo kopiją, kuriame nurodyta, kad nuo 2012-04-26 UAB „T1“ direktoriumi išrenkamas A. Ž. bei pateikė A. Ž. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://rekvizitai.vz.lt/imone/T1lt/>) nurodyta, kad UAB „T1“ dirbo 1 darbuotojas, nurodyta veiklos sritis – kita veikla. Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, UAB „T1“ registruota nuo 2012-04-12, PVM mokėtoju įregistruota nuo 2012-05-03, nuo 2012-09-21 išregistruota iš PVM mokėtojų registro kaip asmuo, nevykdantis ekonominės veiklos ir / ar nevykdantis įsigijimų iš ES narių, išregistruotas Vilniaus AVMI sprendimu. Informacinės duomenų bazės duomenimis, UAB „T1“ nuo 2012-05-02 buvo įdarbintas vienas darbuotojas A. Ž. . UAB „T1“ Inspekcijai pateikė PVM deklaracijas už 2012 m. gegužės, birželio mėn., 2012 m. gegužės mėn. PVM deklaracijoje deklaravo 42 Lt grąžintiną iš biudžeto PVM (t. y. sandorių su Bendrove nedeklaravo), o 2012 m. birželio mėn. PVM deklaracijoje pirkimų ir pardavimų nedeklaravo. UAB „T1“ yra pateikusi 2012 m. birželio mėn. mėnesinę pajamų mokesčio ir PSD įmokų nuo A klasės pajamų deklaraciją, tačiau joje nedeklaravo jokių išmokėtų su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusių A klasės ar kitų A klasės išmokų. Kitų deklaracijų (pelno mokesčio ar kt.) UAB „T1“ neteikė.

Vilniaus AVMI 2014-08-08 rašte Nr. (12.12-30-8)-46-KD-5495 informavo, kad buvo atliktas UAB „T1“ operatyvus patikrinimas, kurio metu įmonės registracijos ir buveinės adresu nerasta. Vilniaus AVMI nurodė, kad pagal VĮ „Regitra“ pateiktą informaciją UAB „T1“ automobilį *Jeep Grand Cherokee* 2012-05-24 (prieš 7 dienas iki minėto automobilio pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Estijos piliečio V. E. , automobilį 2012-05-25 UAB „T1“ vardu registravo A. Ž. . Pagal pateiktus AB DNB banko sąskaitų išrašus A. Ž. iš UAB „T1“ banko sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) laikotarpiu nuo 2012-05-04 iki 2012-06-01 išgrynino 629445,35 Lt.

Nustatyta, kad 2014 m. buvo išleistas straipsnis „Automobilių vagys iš Estijos siaubia Stokholmo elitą“, kuriame rašoma, kad Švedijos, Estijos ir Suomijos policijai suvienijus pajėgas buvo sučiupta grupuotė, kuri 2010–2012 m. vykdė automobilių vagystes. Minėtame straipsnyje rašoma, kad automobilių vagių grupuotėje dalyvavo asmuo A. Ž. , kuris 2012 m. kovo mėn. buvo sulaikytas su vogtu automobiliu *BMW X6*. Minėtame straipsnyje nurodyta, kad A. Ž. buvo nuteistas 1 metams ir 3 mėnesiams (<http://>).

1.2.2. Dėl naudoto automobilio pardavimo Latvijos įmonei SIA „AI“

Nurodoma, jog Bendrovė automobilio *Jeep Grand Cherokee* pardavimą tą pačią dieną, kai jį įsigijo iš UAB „T1“, įformino Latvijos įmonei SIA „AI“ (PVM kodas (duomenys neskelbtini), PVM mokėtojas nuo 2012-04-27 iki 2012-11-21), parduoto automobilio pelnas sudarė 5179,20 Lt. Tiekimui Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 49 str. 1 dalies nuostatas. Už automobilį *Jeep Grand Cherokee* sumokėta į Bendrovės kasą grynaisais 56971,20 Lt, pirkėjas avansą sumokėjo tą pačią dieną, kai buvo įforminti dokumentai su automobilio pardavėju.

Bendrovė pateikė automobilio *Jeep Grand Cherokee* 2012-05-31 pirkimo ir pardavimo sutarties Nr. PP1205-2197 bei priėmimo–perdavimo akto prie sutarties kopijas. Bendrovės vardu dokumentus pasirašė Bendrovės darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , SIA „AI“ vardu – direktorius S. B. . Sutarties 5.3 punkte nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja išvežti ir įregistruoti prekę Latvijos Respublikoje per dvi savaites nuo prekės įsigijimo dienos; neišvežęs ir neužregistravęs prekės Latvijos Respublikoje iki 2012-06-14 pirkėjas įsipareigoja sumokėti 21 proc. PVM – 11963,95 Lt (3465 Eur). Sutarties 6 punkte nurodyta, kad pirkėjas už prekę sumoka avansą 13500,45 Lt (3910 Eur), likusius 43470,75 Lt (12590 Eur) sumoka per 5 dienas po sutarties pasirašymo, kad už pirkėją sumoka S. N. .

Sprendime pažymima, kad patikrinimo metu iš FNTT prie VRM gauta informacija, kad S. N. kartu su kitais asmenimis galėjo dalyvauti nusikalstamoje mokestinio sukčiavimo veikloje pasinaudodami tam tikslui įsteigtomis Lietuvos, Latvijos bei Estijos priedangos įmonėmis, vykdant tarp šių įmonių tariamus didelės vertės automobilių pirkimo sandorius, kuriais galimai buvo siekiama neteisėtai iš biudžeto susigrąžinti PVM. FNTT prie VRM ikiteisminio tyrimo

medžiagoje yra informacija, kad keletą Lietuvos įmonių, dvi iš jų – UAB „B4“ bei UAB „L1“, su kuriomis Bendrovė įformino sandorius, realiai valdė Estijos piliečiai S. N. ir A. V., kad S. N. ir A. V. vairuojamo automobilio kratos metu pas S. N. rasta daugybė svetimų banko, asmens tapatybės kortelių, 11 vnt. įvairių Lietuvos bei Latvijos įmonių antspaudų bei kt., kas galėtų reikšti, kad tiek automobilių pardavėjo, tiek pirkėjo vardu veikė tie patys asmenys.

Bendrovė pateikė: *SIA „AI“* patvirtinimą, kad automobilį *Jeep Grand Cherokee SIA „AI“* gavo (patvirtinime yra *SIA „AI“* antspaudas ir nenustatyto asmens parašas), *SIA „AI“* registracijos pažymėjimo kopiją Latvijoje, informaciją, patvirtinančią, kad *SIA „AI“* registruota PVM mokėtoja Latvijoje, Latvijos registrų centro 2012-05-07 sprendimo Nr. 6-12/64026/1 kopiją, kurioje nurodyta, kad S. B. yra šios įmonės valdybos narys, įgaliotas veikti įmonės vardu, S. B. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Bendrovė nepateikė duomenų apie automobilio *Jeep Grand Cherokee* įregistravimą Latvijoje. Kaip minėta aukščiau, Bendrovė pateikė *SIA „AI“* patvirtinimą, kad automobilį gavo, tačiau šis patvirtinimas, Inspekcijos nuomone, neįrodo, kad automobilis registruotas Latvijos transporto priemonių registre *SIA „AI“* vardu. Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://zo.lv/imones/A1>) nurodyta *SIA „AI“* veikla – grindų ir sienų dengimo darbai.

Nurodoma, jog, siekdama įsitikinti vykdytų tiekimų realumu, Inspekcija pateikė paklausimą Latvijos mokesčių administratoriui dėl Bendrovės įformintų prekių tiekimų *SIA „AI“*. Latvijos mokesčių administratorius (2015-04-15 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-09)-65-526) nurodė, kad *SIA „AI“* su mokesčių administratoriumi nebendradarbiauja, neatsiliepia į siunčiamą korespondenciją, *SIA „AI“* registruota veikla – grindų ir sienų dengimas, mokesčių administratorius neturi jokios informacijos apie faktinę verslo veiklą, 2012-11-21 išregistruota iš PVM mokėtojų registro dėl nepateiktų deklaracijų, nuo 2014-02-24 veikla buvo sustabdyta; S. B. (Estijos pilietis) nebuvo *SIA „AI“* darbuotojas, laikotarpiu nuo 2012-04-28 iki 2012-10-24 buvo įmonės savininkas, nuo 2012-05-07 iki 2012-11-22 – valdybos narys; *SIA „AI“* pateikė PVM deklaraciją už 2012 m. gegužės mėn., kurioje deklaravo iš Bendrovės gautų prekių už 56971,20 Lt. Latvijos mokesčių administratorius (2015-11-13 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-39-2)-65-1694) nurodė, kad automobilis *Jeep Grand Cherokee SIA „AI“* vardu registruotas nebuvo.

1.2.3. Sandorių grandinė, kurioje dalyvavo Bendrovė

Inspekcija patikrinimo metu surinko informaciją apie naudoto automobilio *Jeep Grand Cherokee* pirkimo ir pardavimo sandorius.

5 schema: naudotas automobilis *Jeep Grand Cherokee*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

1.3. Dėl naudoto automobilio įsigijimo iš UAB „L1“ ir jo pardavimo Latvijos įmonei *SIA „A4“*

1.3.1. Dėl naudoto automobilio įsigijimo iš UAB „L1“ sprendime nurodoma, jog Bendrovė 2012 m. liepos mėn. įformino naudoto automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG 5.4 380 kW* (kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), toliau – *Mercedes Benz SL55 AMG*) įsigijimą pagal UAB „L1“ vardu išrašytą PVM sąskaitą faktūrą. Automobilis įsigytas už 210983,34 Lt (174366,40 Lt apmokestinamoji vertė ir 36616,94 Lt PVM). Bendrovė šio automobilio 36616,94 Lt pirkimo PVM įtraukė į 2012 m. liepos mėn. PVM atskaitą, už automobilį UAB „L1“ banko mokėjimo pavedimu 2012-07-13 sumokėjo 210983,34 Lt.

Bendrovė pateikė automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG* 2012-07-12 pirkimo ir pardavimo sutarties Nr. AP-1207-1459 bei priėmimo–perdavimo akto prie sutarties kopijas. Bendrovės vardu dokumentus pasirašė jos darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č., UAB „L1“ – direktorius B. M. .

Bendrovė pateikė: VĮ „Regitra“ išduoto automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG* registracijos liudijimo kopiją, pagal kurią matyti, kad automobilis buvo registruotas UAB „L1“ vardu nuo 2012-07-12 (tą pačią dieną, kai automobilis buvo parduotas Bendrovei); iš internetinio VĮ „Regitra“ puslapio atspausdintą informaciją, kurioje matyti, kad apribojimų automobilio registravimo operacijoms nėra; iš internetinio puslapio www.vmi.lt atspausdintą informaciją,

patvirtinančią, kad UAB „L1“ sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruota PVM mokėtoja; VĮ Registrų centro išduotą Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro išplėstinio išrašo kopiją, kuriame nurodyta: UAB „L1“ įregistruota 2012-03-22, adresu: (duomenys neskelbtini); veikla – gamyba, prekyba, paslaugos, kita komercinė veikla; akcininkas ir direktorius (registruotas nuo 2012-05-31) Estijos pilietis B. M. . Bendrovė pateikė B. M. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Nustatyta, kad palyginus UAB „L1“ direktoriaus B. M. asmens tapatybės dokumente esantį parašą su parašais, esančiais automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG* pirkimo ir pardavimo sutartyje, priėmimo–pardavimo akte ir PVM sąskaitoje faktūroje, matyti, kad B. M. asmens tapatybės dokumente parašas skiriasi nuo parašo, esančio minėtuose dokumentuose.

Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://rekvizitai.vz.lt/imone/L1/>) nurodyta, kad UAB „L1“ dirbo 1 darbuotojas, veiklos sritis – kita veikla.

Kauno AVMI 2014-10-17 raštu Nr. (13.1-04.3.2.)-K-8555 informavo, kad buvo atliktas UAB „L1“ mokestinis tyrimas (2014-09-17 mokestinio tyrimo ataskaita Nr. FR0686-1589), kurio metu nustatyta, kad UAB „L1“ registruota nuo 2012-03-22 iki 2014-02-03, adresu: (duomenys neskelbtini) (buveinė išregistruota patalpų savininko prašymu), nuo 2014-02-04 registruota Alytaus m. sav. teritorijoje. VĮ Registrų centro duomenimis, adresu duomenys neskelbtini), esantis butas / patalpa – kambarys su bendro naudojimo patalpomis nuo 2010-11-26 priklauso UAB „S5“. Tuo pačiu adresu yra įregistruota daugiau nei 70 įmonių, t. y. adresas panaudotas tik įmonės įregistravimui. Alytaus AVMI specialistai 2012-10-01 ir 2012-10-08 apsilankė UAB „L1“ deklaruotu buveinės adresu, tačiau mokėtojo nerado, mokėtojo veiklos vykdymo vietos nenustatė. UAB „L1“ PVM mokėtoju įregistruota nuo 2012-05-15, nuo 2012-10-19 išregistruota iš PVM mokėtojų registro kaip asmuo, nevykdantis ekonominės veiklos ir / ar nevykdantis įsigijimų iš ES narių. Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, UAB „L1“ vienintelis įdarbintas asmuo – buvęs direktorius B. M. , kuris UAB „L1“ dirbo nuo 2012-06-05 ir iki dabar nėra įrašo, kad atleistas. UAB „L1“ faktiškai vykdytos veiklos nebuvo galimybės nustatyti dėl nepateiktų buhalterinės apskaitos dokumentų.

UAB „L1“ mokestinio tyrimo ataskaitoje nurodyta, kad UAB „L1“ pateikė 2012 m. gegužės, birželio, liepos mėn. PVM deklaracijas: 2012 m. gegužės mėn. PVM deklaracijoje deklaravo 0 Lt mokėtiną PVM; 2012 m. birželio mėn. PVM deklaracijoje – 12238 Lt grąžintiną iš biudžeto PVM; 2012 m. liepos mėn. PVM deklaracijoje – 36617 Lt mokėtiną į biudžetą PVM, tačiau mokėtino į biudžetą PVM nesumokėjo. Kitų deklaracijų (pelno mokesčio, mėnesinės pajamų mokesčio ir PSD įmokų nuo A klasės pajamų deklaracijos ar kt.) UAB „L1“ neteikė.

UAB „L1“ mokestinio tyrimo ataskaitoje nurodyta, kad pagal AB DNB banko pateiktą informaciją laikotarpiu nuo 2012-03-22 iki 2012-12-31 iš UAB „L1“ banko sąskaitos pagal valiutos pirkimo ir pardavimo sandorius litai buvo keičiami į eurus ir grynieji pinigai buvo išmokami pagal čekių knygelę iš banko sąskaitos B. M. .

UAB „L1“ mokestinio tyrimo metu nustatyta, kad UAB „L1“ nevykdė realios ekonominės veiklos, o buvo naudojama neteisėtai veiklai vykdyti siekiant ne ūkinės veiklos rezultatų – gauti ir / ar uždirbti pajamų ir gauti kokios kitos ekonominės naudos, o savanaudiškų, visuomenei priešiškų interesų, t. y. įsigijo automobilius iš ES šalių mokesčių mokėtojų, kurie galimai turi „šešėlinio asmens“ statusą, yra nerandami, nevykdė ir nevykdo ekonominės veiklos; UAB „L1“ išrašydavo PVM sąskaitas faktūras ir įformindavo pardavimus Lietuvos įmonėms, o Lietuvos įmonės tą pačią dieną performindavo tų automobilių pardavimą ES šalių įmonėms; ES šalių įmonės ekonominės veiklos Latvijoje ir Estijoje nevykdė, nerandamos deklaruotais adresais; UAB „L1“ buvo naudojama kaip priedanga – tarpinė grandis – visuomenei priešiškiems, neteisėtiems tikslams pasiekti; UAB „L1“ įformino automobilių pardavimo sandorius su Bendrove, kuri pasinaudojo teise į PVM atskaitą pagal UAB „L1“ išrašytus apskaitos dokumentus.

Patikrinimo metu iš FNTT prie VRM gauta informacija, kad keletą Lietuvos įmonių, iš jų UAB „L1“ – realiai valdė Estijos piliečiai S. N. ir A. V. . S. N. ir A. V. vairuojamo automobilio kratos metu pas S. N. rasta daugybė svetimų banko, asmens tapatybės kortelių, 11 vnt. įvairių Lietuvos bei Latvijos įmonių antspaudų bei kt. FNTT prie VRM informavo, kad S. N. kartu su kitais asmenimis galėjo dalyvauti nusikalstamojoje mokestinio sukčiavimo veikloje

pasinaudodami tam tikslui įsteigtomis Lietuvos, Latvijos bei Estijos priedangos įmonėmis, vykdant tarp šių įmonių tariamus didelės vertės automobilių pirkimo sandorius, kuriais galimai buvo siekiama neteisėtai iš biudžeto susigrąžinti PVM. S. N. ir A. V. taip pat paminėti Inspekcijos sprendime pacituotame 2014 m. išleistame straipsnyje „Keletas teisėjų patys pasitraukė iš Dikajevo nusikalstamos organizacijos nusikaltimų bylos nagrinėjimo“.

1.3.2. Dėl naudoto automobilio pardavimo Latvijos įmonei SIA „A4“

Nurodoma, jog Bendrovė automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG* pardavimą tą pačią dieną, kai automobilis buvo įsigytas iš UAB „L1“, įformino SIA „A4“ (PVM kodas (duomenys neskelbtini), PVM mokėtoja nuo 2012-04-29 iki 2012-10-22). Parduoto automobilio pelnas sudarė 8632 Lt. Tiekimams Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal PVMI 49 str. 1 dalies nuostatas. SIA „A4“ už automobilį 53000 Eur (182998,40 Lt) sumokėjo grynaisiais į Bendrovės AB SEB banke esančią banko sąskaitą. Grynuosius įnešė T. D. . Nustatyta, kad automobilio pirkėjas už automobilį Bendrovei sumokėjo 2012-07-12, o Bendrovė pardavėjui už automobilį sumokėjo 2012-07-13, t. y., kai gavo pinigus iš pirkėjo.

Bendrovė pateikė automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG* 2012-07-12 pirkimo ir pardavimo sutarties Nr. PP1207-2237 bei priėmimo–perdavimo akto prie sutarties kopijas. Bendrovės vardu dokumentus pasirašė Bendrovės darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , SIA „A4“ vardu – direktorius T. D. . Sutarties 5.3. punkte nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja išvežti ir registruoti prekę Latvijos Respublikoje per dvi savaites nuo prekės įsigijimo dienos; neišvežęs ir neužregistravęs prekės Latvijos Respublikoje iki 2012-07-30 pirkėjas įsipareigoja sumokėti 21 proc. PVM – 38429,66 Lt (11130 Eur).

Bendrovė pateikė: SIA „A4“ patvirtinimą, kad automobilį *Mercedes Benz SL55 AMG* gavo (pasirašė direktorius T. D.), SIA „A4“ registracijos pažymėjimo kopiją Latvijoje, informaciją, patvirtinančią, kad SIA „A4“ registruotas PVM mokėtoju Latvijoje, Latvijos registruoto centro 2012-05-31 sprendimo Nr. 6-12/78205 kopiją, kurioje nurodyta, kad valdybos narys T. D. yra įgaliotas vienasmeniškai veikti SIA „A4“ vardu, Latvijos piliečio T. D. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją. Bendrovė nepateikė duomenų apie automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG* įregistravimą Latvijoje. Kaip minėta aukščiau, Bendrovė pateikė patvirtinimą, kad automobilį *Mercedes Benz SL55 AMG* SIA „A4“ gavo, tačiau šis patvirtinimas neįrodo, kad automobilis registruotas Latvijos transporto priemonių registre SIA „A4“ vardu.

Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://zo.lv/imones/A4>) nurodyta, kad SIA „A4“ veikla – teisinės paslaugos.

Latvijos mokesčių administratorius (2014-05-06 Inspekcijos raštas Nr. (25.7-09)-R1-2837) nustatė, kad SIA „A4“ ekonominės veiklos Latvijoje nevykdė ir jokių sandorių už Latvijos teritorijos ribų nevykdė, buvo naudojama kaip tarpininkas, kad įmonės Lietuvoje (tarp jų ir Bendrovė) galėtų neteisėtai taikyti 0 proc. PVM tarifą. Latvijos mokesčių administratorius nurodė, kad SIA „A4“ nepateikė deklaracijų už 2012 m. liepos–spalio mėn., nuo 2012-10-22 buvo išregistruota iš PVM mokėtojų registro dėl nepateiktų deklaracijų, įmonės veikla buvo sustabdyta. Pagal VIES duomenis, 2012 m. III ketv. Bendrovė vykdė prekių tiekimus SIA „A4“ už 182998 Lt, tačiau šių įsigijimų SIA „A4“ nedeklaravo ir automobilio savo vardu neregistravo.

Inspekcija patikrinimo metu dėl Estijos įmonės A. U. M. (kodas (duomenys neskelbtini)) gavo informaciją iš Estijos mokesčių administratoriaus, kuris nurodė, kad įmonė A. U. M. 2012 m. pardavė 2 automobilius UAB „L1“, už automobilius atsiskaityta grynaisiais pinigais, mokėjimus atliko B. M. .

1.3.2. Sandorių grandinė, kurioje dalyvavo Bendrovė

Inspekcija patikrinimo metu surinko informaciją apie naudoto automobilio *Mercedes Benz SL55 AMG* pirkimo ir pardavimo sandorius:

6 schema: naudotas automobilis *Mercedes Benz SL55*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

1.4. Dėl naudoto automobilio įsigijimo iš UAB „B6“ ir jo pardavimo Latvijos įmonei SIA „N2“

1.4.1. Dėl naudoto automobilio įsigijimo iš UAB „B6“ nurodoma, jog Bendrovė 2012 m. lapkričio mėn. įformino naudoto automobilio *BMW X6* (kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini) įsigijimą pagal UAB „B6“ vardu 2012-11-20 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą. Automobilis įsigytas už 156670,80 Lt (129480 Lt apmokestinamoji vertė ir 27190,80 Lt PVM). Bendrovė šio automobilio 27190,80 Lt pirkimo PVM įtraukė į 2012 m. lapkričio mėn. PVM atskaitą, UAB „B6“ banko mokėjimo pavedimu 2012-11-21 sumokėjo 156670,80 Lt.

Bendrovė pateikė automobilio *BMW X6* 2012-11-20 pirkimo ir pardavimo sutarties Nr. AP-1211-1520 bei priėmimo–perdavimo akto prie sutarties kopijas, Bendrovės vardu dokumentus pasirašė Bendrovės darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , UAB „B6“ vardu – direktorius Valdas V. P. .

Bendrovė pateikė: VĮ „Regitra“ išduoto automobilio *BMX X6* registracijos liudijimo kopiją, pagal kurią matyti, kad automobilis buvo registruotas UAB „B6“ vardu nuo 2012-11-20 (tą pačią dieną, kai automobilio pardavimui buvo išrašyta PVM sąskaita faktūra); iš internetinio VĮ „Regitra“ puslapio atspausdintą informaciją, kurioje matyti, kad apribojimų automobilio registravimo operacijoms nėra; VĮ Registrų centro išduotą Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro išplėstinio išrašo kopiją, kuriame nurodyta: UAB „B6“ įregistruota 2012-10-25, adresu (duomenys neskelbtini); UAB „B6“ veikla – bet kokia veikla pagal ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių, neprieštaraujanti įstatymams; UAB „B6“ akcininkas ir direktorius (registruotas nuo 2012-11-09) Valdas V. P. ; V. P. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją. Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://rekvizitai.vz.lt/imone/B6/>) nurodyta, kad UAB „B6“ dirbo 1 darbuotojas, nurodyta veiklos sritis – kita veikla.

Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, UAB „B6“ PVM mokėtojų registre įregistruota nuo 2012-11-15, išregistruota nuo 2013-01-31 kaip asmuo, nevykdantis ekonominės veiklos ir / ar nevykdantis įsigijimų iš ES narių. Informacinės duomenų bazės duomenimis, UAB „B6“ nuo 2012-11-13 iki 2014-05-12 buvo įdarbintas vienas darbuotojas V. P. . UAB „B6“ nepateikė nė vienos deklaracijos (PVM, pelno mokesčio ar kt.).

Vilniaus AVMI 2014-08-08 raštu Nr. (12.12-30-8)-46-KD-5495 informavo, kad buvo atliktas UAB „B6“ operatyvus patikrinimas, kurio metu UAB „B6“ registracijos ir buveinės adresu nerasta. Pagal VĮ „Regitra“ pateiktas dokumentų kopijas UAB „B6“ automobilį *BMW X6* 2012-11-19 įsigijo iš Estijos įmonės *K. I. OU* už 172640 Lt (50000 Eur). Automobilį UAB „B6“ vardu 2012-11-20 įregistravo V. P. . Vilniaus AVMI informavo, kad pagal pateiktus AB DNB banko sąskaitų išrašus E. P. , kuris UAB „B6“ niekada nedirbo, iš UAB „B6“ banko sąskaitos laikotarpiu nuo 2012-11-21 iki 2012-12-10 išgrynino 321500 Lt.

Siekdama išsiaiškinti UAB „B6“ vykdytų sandorių su Bendrove aplinkybes, Vilniaus AVMI raštu Nr. (12.12-30-8)-KD-3880 kreipėsi į Kauno AVMI su prašymu paimti paaiškinimus iš dabartinio UAB „B6“ vadovo ir akcininko B. M. ir apskaitą tvarkančio asmens V. P. . Kauno AVMI rašte Nr. (8.3-04.7.1)-K-5277 informavo, kad B. M. ir V. P. surasti nepavyko.

1.4.2. Dėl naudoto automobilio, įsigyto iš UAB „B6“, pardavimo Latvijos įmonei SIA „N2“

Bendrovė automobilio *BMW X6* pardavimą tą pačią dieną, kai automobilis buvo įsigytas iš UAB „B6“, įformino SIA „N2“ (PVM kodas (duomenys neskelbtini), PVM mokėtojas nuo 2012-08-25 iki 2013-04-10). Parduoto automobilio pelnas sudarė 8632 Lt. Tiekimams Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 49 str. 1 dalies nuostatas. Už automobilį *BMW X6* SIA „N2“ 2012-11-21 sumokėjo 40000 Eur (138112 Lt) banko mokėjimo pavedimu.

Bendrovė pateikė automobilio *BMW X6* 2012-11-20 pirkimo ir pardavimo sutarties Nr. PP1211-2358 bei priėmimo–perdavimo akto prie sutarties kopijas, dokumentus pasirašė Bendrovės darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , SIA „N2“ vardu – direktorius J. I. . Sutarties 5.3 punkte nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja išvežti ir registruoti prekę Latvijos Respublikoje per dvi savaites nuo prekės įsigijimo dienos; neišvežęs ir neužregistravęs

prekės Latvijos Respublikoje iki 2012-12-10 pirkėjas įsipareigoja sumokėti 21 proc. PVM – 29003,52 Lt (8400 Eur).

Bendrovė pateikė: *SIA „N2“* patvirtinimą, kad automobilį *BMW X6 SIA „N2“* gavo (patvirtinime yra *SIA „N2“* antspaudas ir nenustatyto asmens parašas), *SIA „N2“* registracijos pažymėjimo kopiją Latvijoje, informaciją, patvirtinančią, kad *SIA „N2“* sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruota PVM mokėtoja Latvijoje, *SIA „NHC“* įstatus, Latvijos registrų centro 2012-09-07 sprendimo Nr. 6-12/129095 kopiją, kurioje nurodyta, kad valdybos narys J. I. yra įgaliotas vienasmeniškai veikti *SIA „N2“* vardu, Estijos piliečio J. I. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Bendrovė pateikė informaciją apie automobilio *BMW X6* įregistravimą Latvijoje: automobilis *BMW X6 SIA „N2“* vardu registruotas nuo 2012-11-23, ir laikotarpiu nuo 2012-11-23 iki 2012-12-24 šiam automobiliui *SIA „N2“* vardu išduoti tranzitiniai numeriai.

Siekdama įsitikinti vykdytų tiekimų realumu, Inspekcija pateikė paklausimą Latvijos mokesčių administratoriui dėl Bendrovės įformintų prekių tiekimų įmonei *SIA „N2“*. Latvijos mokesčių administratorius (2015-04-16 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-09)-65-537) nurodė, kad *SIA „N2“* su mokesčių administratoriumi nebendradarbiauja, neatsiliepia į kvietimus atvykti, todėl Latvijos mokesčių administratorius neturi informacijos apie tai, kaip buvo užmegzti ryšiai su Bendrove, kam prekė buvo perparduota ir kt., *SIA „N2“* registruota veikla – apskaitos, buhalterijos ir audito veikla, apie faktišką verslo veiklą Latvijos mokesčių administratorius informacijos neturi, nuo 2014-03-12 verslo veikla buvo sustabdyta; *SIA „N2“* niekada neteikė ataskaitų, PVM deklaracija už 2012 m. IV ketvirtį nebuvo pateikta; J. I. buvo *SIA „N2“* valdybos narys nuo 2012-09-07 iki 2014-06-04, nuo 2012-09-04 – valdytojas.

Latvijos mokesčių administratorius pateikė išrašą iš kelių direkcijos, pagal kurį matyti, kad automobilis *BMW X6* 2012-11-23 buvo registruotas *SIA „N2“* vardu, tą pačią dieną šiam automobiliui *SIA „N2“* vardu buvo išduoti tranzitiniai numeriai, nuo 2012-11-30 automobilis registruotas įmonės *AS W.* vardu, tą pačią dieną šios įmonės vardu išduoti tranzitiniai numeriai, nuo 2012-12-04 automobilis registruotas *SIA „N2“* vardu, tą pačią dieną *SIA „N2“* vardu išduoti tranzitiniai numeriai, nuo 2012-12-06 automobilis registruotas *SIA „EI“* vardu, tą pačią dieną šios įmonės vardu automobiliui išduoti tranzitiniai numeriai, nuo 2012-12-27 automobilis *BMW X6* registruotas *SIA VG L.* vardu, tą pačią dieną šios įmonės vardu automobiliui išduoti tranzitiniai numeriai. Taigi, pagal Latvijos mokesčių administratoriaus pateiktus duomenis, minėtas automobilis laikotarpiu nuo 2012-03-12 iki 2013-01-27 buvo registruojamas pardavimui 6 kartus.

Inspekcija nustatė, kad UAB „A3“ registracijos adresu nerasta, jos vadovas nevykdė mokesčių administratoriaus nurodymo atvykti į Inspekciją ir pateikti buhalterinės apskaitos dokumentus, UAB „A3“ faktiškai vykdyta veikla nenustatyta, joje įdarbintas 1 asmuo – vadovas ir akcininkas, UAB „A3“ Inspekcijos iniciatyva išregistruota iš PVM mokėtojų registro.

1.4.3. Sandorių grandinė, kurioje dalyvavo Bendrovė

Inspekcija patikrinimo metu surinko informaciją apie naudoto automobilio *BMW X6* pirkimo ir pardavimo sandorius:

7 schema: Automobilis *BMW X6*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

1.5. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „A5“ ir jų pardavimo Latvijos įmonėms SIA „A1“ ir SIA „G2“

1.5.1. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „A5“ sprendime nurodoma, jog Bendrovė 2012 m. birželio mėn. įformino 2 naudotų automobilių (*Toyota Land Cruiser*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini) ir *BMW X5*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)) įsigijimą pagal UAB „A5“ vardu 2012-06-27 ir 2012-06-28 išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Automobiliai įsigyti už 233961,73 Lt (193356,80 Lt apmokestinamoji vertė ir 40604,93 Lt PVM). Bendrovė naudotų automobilių 40604,93 Lt pirkimo PVM įtraukė į 2012 m. birželio mėn. PVM atskaitą, už automobilius UAB „A5“ banko mokėjimo pavedimais sumokėjo 233961,73 Lt.

Bendrovė pateikė automobilių pirkimo ir pardavimo sutarčių bei priėmimo–pardavimo aktų prie sutarčių kopijas: 1) 2012-06-27 Nr. AP1206-1451 (automobilis *Toyota Land Cruizer*), 2) 2012-06-28 Nr. AP1206-1452 (automobilis *BMW X5*). Bendrovės vardu sutartis bei aktus pasirašė naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č., UAB „A5“ vardu – direktorius A. G. . Bendrovė pateikė VĮ „Regitra“ išduotų automobilių *Toyota Land Cruiser* ir *BMW X5* registracijos liudijimų kopijas, pagal kuriuos matyti, kad minėti automobiliai buvo registruoti UAB „A5“ vardu. Sprendime pažymima, kad automobilis *Toyota Land Cruiser* UAB „A5“ vardu registruotas nuo 2012-06-27 (tą pačią dieną, kai buvo parduotas Bendrovei), automobilis *BMW X5* registruotas nuo 2012-06-27 (1 dieną iki pardavimo Bendrovei).

Bendrovė pateikė VĮ Registrų centro išduotą Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro išplėstinio išrašo kopiją, kuriame nurodyta, kad UAB „A5“ įregistruota 2012-02-03, adresu: Geležinkelio g. 3-14A, Vilnius, nurodyta jos veikla – bet kokia veikla pagal ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių, neprieštaraujanti įstatymams, nurodytas akcininkas ir direktorius (registruoti nuo 2012-06-06) Estijos pilietis A. G. bei pateikė A. G. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://rekvizitai.vz.lt/imone/A5/>) matyti, kad UAB „A5“ neturėjo darbuotojų, nurodytos veiklos sritys – kita veikla.

Pažymima, kad sandorių sudarymo laikotarpiu (2012 m. birželio mėn.) UAB „A5“ dokumentuose kaip direktorius pasirašė A. G., tačiau UAB „A5“ darbuotojų neturėjo, todėl A. G. kaip direktorius negalėjo atstovauti UAB „A5“. Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, UAB „A5“ PVM mokėtojų registre įregistruota nuo 2012-06-11, išregistruota iš nuo 2012-09-14 kaip asmuo, nevykdantis ekonominės veiklos ir / ar nevykdantis įsigijimų iš ES narių. Informacinės duomenų bazės duomenimis, UAB „A5“ darbuotojų neturėjo, nepateikė nė vienos deklaracijos (PVM, pelno mokesčio ar kt.).

Vilniaus AVMI 2014-08-08 rašte Nr. (12.12-30-8)-46-KD-5495 informavo, kad atlikus UAB „A5“ operatyvų patikrinimą, UAB „A5“ registracijos ir buveinės adresu nerasta. Pagal VĮ „Regitra“ pateiktas dokumentų kopijas UAB „A5“ automobilį *Toyota Land Cruiser* 2012-06-26 (prieš vieną dieną iki automobilio pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Estijos įmonės *Almanda Trade OU*, automobilį 2012-06-27 UAB „A5“ vardu įregistravo A. G., o automobilį *BMW X5* 2012-06-26 (prieš dvi dienas iki automobilio pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Latvijos įmonės *SIA „A4“* (PVM mokėtojo kodas LV40003403905) už 82505,83 Lt (23895,34 Eur), kurį 2012-06-27 UAB „A5“ vardu įregistravo A. G. .

Vilniaus AVMI minėtame rašte atkreipė dėmesį į tai, kad pagal VĮ „Regitra“ duomenis, tą patį automobilį *BMW X5* anksčiau, t. y. 2012-05-01 įsigijo UAB „T1“ iš Estijos įmonės *Restoran Privat OU* ir po dviejų dienų, 2012-05-03, pardavė Lietuvos ūkio subjektui už 165734,40 Lt. Vilniaus AVMI informavo, kad pagal AB DNB banko sąskaitų išrašus A. G. iš UAB „A5“ banko sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) laikotarpiu nuo 2012-06-28 iki 2012-06-29 išgrynino 232275 Lt.

Viešai prieinamuose šaltiniuose skelbiama informacija apie asmenį A. G. : 2015 m. A. G. įvykdė nusikaltimą (įvykdė smurtą), *Harju* apylinkės teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodyta, kad A. G. 2012-06-14 buvo baustas baudžiamąja tvarka 7 mėnesių laisvės atėmimo bausme, tačiau lygtinai atleistas nuo bausmės vykdymo, taikyta prevencinė priemonė – draudimas išvykti iš gyvenamosios vietos (<https://>).

1.5.2. Dėl naudotų automobilių, įsigytų iš UAB „A5“, pardavimo Latvijos įmonėms *SIA „A1“* ir *SIA „G2“*

Nurodoma, jog Bendrovė automobilio *Toyota Land Cruiser* pardavimą tą pačią dieną įformino *SIA „A1“* (PVM kodas (duomenys neskelbtini), PVM mokėtojas nuo 2012-04-27 iki 2012-11-21), o automobilio *BMW X5* pardavimą tą pačią dieną įformino *SIA „G2“* (PVM kodas (duomenys neskelbtini), PVM mokėtojas nuo 2012-04-29 iki 2012-09-13). Kiekvieno parduoto automobilio pelnas sudarė 8632 Lt. Tiekimams Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 49 str. 1 dalies nuostatas. Už automobilius apmokėjo: už *Toyota Land Cruiser* sumokėjo *SIA „A1“* 29000 Eur (100131,20 Lt), grynuosius įmokant į Bendrovės AB SEB banke esančią banko

sąskaitą, grynuosius įnešė J. P. (UAB „A2“ direktorius), už *BMW X5* grynaisiais 110489,60 Lt sumokėjo *SIA „G2“*, grynuosius įmokant į Bendrovės AB SEB banke esančią banko sąskaitą, grynuosius įnešė T. M. . Nustatyta, kad automobilių pirkėjai už automobilius apmokėjimus atlikto tą pačią dieną, kai Bendrovė dar tik įsigydama juos įformino dokumentus su automobilių pardavėjais.

Bendrovė pateikė automobilių pardavimo sutarčių, sudarytų tarp Bendrovės ir *SIA „A1“*, *SIA „G2“* bei priėmimo–perdavimo aktų prie sutarčių kopijas: 1) 2012-06-27 Nr. PP1206-2221 (*Toyota Land Cruiser*), 2) 2012-06-28 Nr. PP1206-2222 (*BMW X5*). Sutarčių 5.3 punktuose nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja išvežti ir įregistruoti prekę Latvijos Respublikoje per dvi savaites nuo prekės įsigijimo dienos; neišvežęs ir neužregistravęs prekės Latvijos Respublikoje pirkėjas įsipareigoja sumokėti 21 proc. PVM. Bendrovės vardu sutartis bei priėmimo–perdavimo aktus pasirašė naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , *SIA „A1“* vardu – direktorius S. B. , *SIA „G2“* vardu – direktorius V. K. .

Bendrovė pateikė: *SIA „A1“* ir *SIA „G2“* patvirtinimus, kad automobilius gavo (patvirtinimus pasirašė šių įmonių direktoriai S. B. ir V. K.), *SIA „A1“* ir *SIA „G2“* registracijos pažymėjimų kopijas Latvijoje, informaciją, patvirtinančią, kad *SIA „A1“* ir *SIA „G2“* sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruotos PVM mokėtojomis Latvijoje, Latvijos registrų centro 2012-05-07 sprendimo Nr. 6-12/64026/1 kopiją, kurioje nurodyta, kad S. B. yra *SIA „A1“* valdybos narys, įgaliotas veikti įmonės vardu ir Latvijos registrų centro 2012-06-12 sprendimo Nr. 18-10/78835/1 kopiją, kurioje nurodyta, kad valdybos narys V. K. yra įgaliotas vienasmeniškai veikti *SIA „G2“* vardu, S. B. , V. K. asmens tapatybes patvirtinančių dokumentų kopijas.

Bendrovė nepateikė duomenų apie šių automobilių įregistravimą Latvijoje. Kaip minėta aukščiau, Bendrovė pateikė *SIA „A1“* ir *SIA „G2“* patvirtinimus, kad automobilius jos gavo, tačiau šie patvirtinimai, Inspekcijos vertinimu, neįrodo, kad automobiliai registruoti Latvijos transporto priemonių registre *SIA „A1“* ir *SIA „G2“* vardu.

Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://zo.lv/imonos/A1>) nurodyta *SIA „A1“* veikla – grindų ir sienų dengimo darbai, kokią veiklą vykdo *SIA „G2“* nėra nurodyta. Taip pat viešai prieinamuose šaltiniuose skelbiama informacija apie asmenį V. K. : V. K. ne kartą buvo baustas baudžiamąja tvarka (2001 m., 2006 m. 2008 m.) už turtinių nusikaltimų įvykdymą, 2008 m. buvo skirta 3 metų ir 2 mėn. laisvės atėmimo bausmė, kuri pradėta vykdyti nuo 2008-12-20 (<https://>).

Siekdama įsitikinti vykdytų tiekimų realumu, Inspekcija pateikė paklausimus Latvijos mokesčių administratoriui dėl Bendrovės įformintų prekių tiekimų *SIA „A1“* ir *SIA „G2“*. Latvijos mokesčių administratorius (2015-04-15 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-09)-65-526) nurodė, kad *SIA „A1“* su mokesčių administratoriumi nebendradarbiauja, neatsiliepia į siunčiamą korespondenciją, registruota veikla – grindų ir sienų dengimas, mokesčių administratorius neturi jokios informacijos apie faktinę verslo veiklą; *SIA „A1“* 2012-11-21 išregistruota iš PVM mokėtojų registro dėl nepateiktų deklaracijų, nuo 2014-02-24 veikla buvo sustabdyta; S. B. (Estijos pilietis) nebuvo *SIA „A1“* darbuotojas, laikotarpiu nuo 2012-04-28 iki 2012-10-24 buvo *SIA „A1“* savininkas, nuo 2012-05-07 iki 2012-11-22 – valdybos narys; *SIA „A1“* PVM deklaracijos už 2012 m. birželio mėn. nepateikė, automobilis *Toyota Land Cruiser* nebuvo registruotas Latvijoje.

Dėl *SIA „G2“* Latvijos mokesčių administratorius (2015-04-09 raštas Nr. (25.5-09)-65-471) nurodė, kad neturi informacijos apie jos veiklą, nuo 2014-04-07 veikla buvo nutraukta, ši įmonė neturi oficialių asmenų, todėl negali pateikti prašomos informacijos. *SIA „G2“* niekada neturėjo banko sąskaitos, V. K. laikotarpiu nuo 2012-06-12 iki 2014-05-21 buvo oficialus *SIA „G2“* valdybos narys, jis neturėjo teisės pasirašyti dokumentų ir atstovauti įmonei, *SIA „G2“* nuo 2012-09-13 buvo išregistruota iš PVM mokėtojų registro dėl nepateiktų deklaracijų, sandorių su Bendrove nedeklaravo. Automobilis *BMW X5* niekada nebuvo registruotas *SIA „G2“* vardu. Šis automobilis registruotas Latvijoje 2012-05-10 *SIA „A1“* vardu, kuris buvo įsigytas 2012-05-03 iš Lietuvos įmonės, 2012-06-26 automobilis *BMW X5* buvo registruotas UAB „A5“ vardu, išduoti tranzitiniai numeriai eksportui iš Latvijos, transporto priemonė išregistruota ir dar kartą registruota nebuvo.

Estijos mokesčių administratorius pateikė informaciją, kad įmonės *R. P. OU* įgalioto asmens *S. P.* paaiškinimais, *R. P. OU* neatliko jokių sandorių su UAB „T1“ ir jos apskaitos dokumentuose nėra jokios informacijos apie UAB „T1“; remiantis Estijos kelių administracijos informacija, automobilis *BMW X5* niekada nebuvo registruotas Estijoje.

1.5.3. Sandorių grandinė, kurioje dalyvavo Bendrovė

Inspekcija patikrinimo metu surinko informaciją apie naudotų automobilių *Toyota Land Cruiser* ir *BMW X5* pirkimo ir pardavimo sandorius:

8 schema: naudotas automobilis *Toyota Land Cruiser*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

9 schema: naudotas automobilis *BMW X5*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

1.6. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „V1“ ir jų pardavimo Latvijos įmonei *SIA „N2“*

1.6.1. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „V1“ sprendime nurodoma, jog Bendrovė 2012 m. spalio ir lapkričio mėn. įformino 4 naudotų automobilių įsigijimą pagal UAB „V1“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Automobiliai įsigyti už 715672,22 Lt (591464,64 Lt apmokestinamoji vertė ir 124207,58 Lt PVM). Bendrovė naudotų automobilių 124207,58 Lt pirkimo PVM įtraukė į PVM atskaitą, už automobilius banko mokėjimo pavedimais sumokėjo 715672,22 Lt.

Bendrovė pateikė automobilių pirkimo ir pardavimo sutarčių, sudarytų tarp Bendrovės ir UAB „V1“, bei priėmimo–perdavimo aktų prie sutarčių kopijas: 1) 2012-10-29 Nr. AP1210-1506 (automobilis *BMW X Reihe*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), 2) 2012-10-30 Nr. AP1210-1507 (automobilis *Jaguar XL*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), 3) 2012-11-02 Nr. AP1210-1509 (automobilis *BMW X5*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini) 4) 2012-11-12 Nr. AP1211-1517 (automobilis *BMW X5 xDrive35d*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini). Bendrovės vardu dokumentus pasirašė naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č., UAB „V1“ vardu – direktorius A. R. .

Bendrovė pateikė VĮ „Regitra“ išduotų automobilių *BMW X Reihe*, *Jaguar XL*, *BMW X5* ir *BMW X5 xDrive35d* registracijos liudijimų kopijas, pagal kuriuos matyti, kad automobiliai buvo registruoti UAB „V1“ vardu. Sprendime pažymima, kad automobilis *BMW X Reihe* UAB „V1“ vardu registruotas nuo 2012-10-26, *Jaguar XL* – nuo 2012-10-17, *BMW X5* – nuo 2012-10-25 ir *BMW X5 xDrive35d* – nuo 2012-11-09 (keletas dienų iki automobilių pardavimo Bendrovei).

Bendrovė pateikė: iš internetinio puslapio www.vmi.lt atspausdintą informaciją, patvirtinančią, kad UAB „V1“ sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruota PVM mokėtoja; VĮ Registrų centro išduotą Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro išplėstinio išrašo kopiją, kuriame nurodyta, kad UAB „V1“ įregistruota 2012-09-04, adresu: (duomenys neskelbtini), nurodyta veikla – bet kokia veikla pagal ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių, neprieštaraujanti įstatymams, nurodyta UAB „V1“ akcininkas E. P. (registruotas nuo 2012-10-16), direktorius Estijos pilietis A. R. (registruotas nuo 2012-09-25) bei pateikė A. R. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją. Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://rekvizitai.vz.lt/imone/V1/>) nurodyta, kad UAB „V1“ dirbo 1 darbuotojas, nurodyta veiklos sritis – kita veikla.

Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, UAB „V1“ registruota nuo 2012-09-04, PVM mokėtoju įregistruota nuo 2012-09-25, nuo 2012-11-29 išregistruota iš PVM mokėtojų registro kaip asmuo nevykdantis ekonominės veiklos ir / ar nevykdantis įsigijimų iš ES narių. Nustatyta, kad UAB „V1“ nuo 2012-09-24 buvo įdarbintas vienas darbuotojas A. R. . UAB „V1“ nepateikusi nei vienos deklaracijos (PVM, pelno mokesčio ar kt.).

Vilniaus AVMI 2014-08-08 rašte Nr. (12.12-30-8)-46-KD-5495 informavo, kad atlikus operatyvų patikrinimą UAB „V1“ registracijos ir buveinės adresu nerasta. Pagal Vilniaus AVMI

informacinių duomenų bazių duomenis, UAB „V1“ akcininkas E. P. , apskaitą tvarkantis asmuo Ž. R. . Pagal VĮ „Regitra“ pateiktas dokumentų kopijas UAB „V1“ automobilį *BMW X Reihe* 2012-10-14 (prieš 15 dienų iki minėto automobilio pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Vokietijos piliečio P. W. už 123955,52 Lt (35900 Eur), automobilį 2012-10-26 UAB „V1“ vardu įregistravo A. R. , automobilį *Jaguar XL* 2012-10-16 (prieš 14 dienų iki minėto automobilio pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Estijos įmonės A. I. OU už 60424 Lt (17500 Eur), automobilį 2012-10-17 UAB „V1“ vardu įregistravo A. R. , automobilį *BMW X5* 2012-10-19 (prieš 17 dienų iki minėto automobilio pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Estijos įmonės *MI AS* už 80909,60 (25750 Eur), automobilį 2012-10-25 UAB „V1“ vardu įregistravo A. R. , automobilį *BMW X5 xDrive35d* 2012-11-05 (prieš 7 dienas iki minėto automobilio pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Vokietijos įmonės *VV A.* už 127753,60 Lt (37000 Eur), automobilį 2012-11-09 UAB „V1“ vardu įregistravo A. R. . Vilniaus AVMI informavo, kad pagal pateiktus AB DNB banko sąskaitų išrašus nustatyta, kad A. R. iš UAB „V1“ banko sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) laikotarpiu nuo 2012-10-29 iki 2012-11-14 išgrynino 735773,28 Lt.

Vilniaus AVMI minėtame rašte nurodė, kad dėl UAB „V1“ sandorių su Bendrove kreipėsi į Kauno AVMI su prašymu paimti iš UAB „V1“ akcininko E. P. paaiškinimą bei į Panevėžio AVMI su prašymu paimti paaiškinimą iš UAB „V1“ apskaitą tvarkančio asmens Ž. R. . Kauno AVMI rašte Nr. (8.3-04.7.1)-K-5277 informavo, kad E. P. kviečiamas neatvyko, Panevėžio AVMI rašte Nr. (36-6)-6K-1578 informavo, kad Ž. R. pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad apie UAB „V1“ veiklą jam nieko nėra žinoma, be to, jis neturi reikiamos kvalifikacijos tvarkyti įmonės buhalterinę apskaitą, o 2012 m. buvo pametęs savo asmens dokumentus. Viešai prieinamuose šaltiniuose skelbiamoje informacijoje apie asmenį A. R. nurodoma, kad jis 2003 m. buvo baustas baudžiamąja tvarka už svetimo turto vagystę, nuteistas 5 m. ir 2 mėn. laisvės atėmimo bausme (nuo 2004-04-26 iki 2009-06-28, <https://>).

1.6.2. Dėl naudotų automobilių, įsigytų iš UAB „V1“, pardavimo Latvijos įmonei *SIA „N2“* sprendime nurodoma, jog Bendrovė iš UAB „V1“ įsigytų automobilių pardavimą tą pačią dieną įformino *SIA „N2“* (PVM kodas (duomenys neskelbtini), PVM mokėtojas nuo 2012-08-25 iki 2013-04-10), kiekvieno parduoto automobilio pelnas sudarė 8632 Lt. Tiekimams Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 49 str. 1 dalies nuostatas. Už automobilius banko mokėjimo pavedimais 625992,64 Lt apmokėjo *SIA „N2“*. Nustatyta, kad automobilių pirkėjai už automobilius apmokėjimus atliko tą pačią ar kitą dieną, kai Bendrovė įformino įsigijimo dokumentus su pardavėju.

Bendrovė pateikė automobilių pirkimo ir pardavimo sutarčių, sudarytų tarp Bendrovės ir *SIA „N2“* bei priėmimo–pardavimo aktų prie sutarčių kopijas: 1) 2012-10-29 Nr. PP1210-2340 (automobilis *BMW X Reihe*), 2) 2012-10-30 Nr. PP1210-2341 (automobilis *Jaguar XL*), 3) 2012-11-02 Nr. PP1210-2342 (automobilis *BMW X5*), 4) 2012-11-12 Nr. PP1211-2353 (automobilis *BMW X5 xDrive35d*). Bendrovės vardu dokumentus pasirašė Bendrovės darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č. , *SIA „N2“* vardu – direktorius J. I. . Sutarčių 5.3 punktuose nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja išvežti ir įregistruoti prekę Latvijos Respublikoje per dvi savaites nuo prekės įsigijimo dienos; neišvežęs ir neužregistravęs prekės Latvijos Respublikoje pirkėjas įsipareigoja sumokėti 21 proc. PVM. Pažymima, kad automobilio *BMW X Reihe* 2012-10-29 pirkimo–pardavimo sutarties Nr. PP1210-2340 6.1. punkte nurodyta, kad dalį sumos (36000 Lt (10426,32 Eur) už pirkėją sumoka K. P. .

Bendrovė pateikė: *SIA „N2“* patvirtinimus, kad automobilius gavo (patvirtinimuose yra *SIA „N2“* antspaudas ir nenustatyto asmens parašas), *SIA „N2“* registracijos pažymėjimo kopiją Latvijoje, informaciją, patvirtinančią, kad *SIA „N2“* sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruota PVM mokėtoju Latvijoje, Latvijos registru centro 2012-09-07 sprendimo Nr. 6-12/129095 kopiją, kurioje nurodyta, kad valdybos narys J. I. yra įgaliotas vienasmeniškai veikti *SIA „N2“* vardu, direktoriaus Estijos piliečio J. I. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją.

Bendrovė pateikė automobilių *BMW X Reihe* ir *BMW X5 xDrive35d* įregistravimą Latvijos transporto priemonių registre patvirtinančius dokumentus, pagal kuriuos matyti, kad automobilis

BMW X Reihe buvo registruotas Latvijoje *SIA „N2“* vardu, tačiau nėra duomenų apie registravimo datą, automobilis *BMW X5 xDrive35d SIA „N2“* vardu registruotas nuo 2012-11-26 ir automobiliui laikotarpiu nuo 2012-11-26 iki 2012-12-27 *SIA „N2“* vardu išduoti tranzitiniai numeriai. Informacijos apie kitų automobilių (*Jaguar XL* ir *BMW X5*) įregistravimą Latvijos transporto priemonių registre Bendrovė nepateikė. Bendrovė pateikė *SIA „N2“* patvirtinimus, kad automobilius *SIA „N2“* gavo, tačiau šie patvirtinimai, Inspekcijos teigimu, neįrodo, kad automobiliai *Jaguar XL* ir *BMW X5* registruoti Latvijos transporto priemonių registre *SIA „N2“* vardu. Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://zo.lv/imones/N2>) nėra nurodyta, kokią veiklą vykdo *SIA „N2“*.

Sprendime nurodoma, jog siekdama įsitikinti vykdytų tiekimų realumu, Inspekcija pateikė paklausimus Latvijos mokesčių administratoriui dėl Bendrovės įformintų prekių tiekimų *SIA „N2“*. Latvijos mokesčių administratorius (2015-04-16 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-09)-65-537) nurodė, kad *SIA „N2“* su mokesčių administratoriumi nebendradarbiauja, neatsiliepia į kvietimus atvykti, todėl jis neturi informacijos apie užsakymą pateikusį asmenį, apie tai, kaip buvo užmegzti ryšiai su Bendrove, kam prekė buvo perparduota ir kt. *SIA „N2“* registruota veikla – apskaitos, buhalterijos ir audito veikla, apie faktišką verslo veiklą Latvijos mokesčių administratorius informacijos neturi, nuo 2014-03-12 verslo veikla buvo sustabdyta. *SIA „N2“* niekada neteikė ataskaitų, PVM deklaracija už 2012 m. IV ketvirtį nebuvo pateikta. J. I. buvo *SIA „N2“* valdybos narys nuo 2012-09-07 iki 2014-06-04, nuo 2012-09-04 – valdytojas. Latvijos mokesčių administratorius (2015-11-13 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-39-2)-65-1694) nurodė, kad automobilis *BMW X5 xDrive35d* pirmą kartą Latvijoje buvo registruotas 2012-11-26 *SIA „N2“* vardu ir išduoti tranzitiniai numeriai eksportui; 2012-12-04 automobilis Latvijoje registruotas pakartotinai *SIA „N2“* vardu ir išregistruotas Latvijoje dėl perleidimo kitam savininkui, t. y. *SIA „N2“* vardu automobilis buvo registruotas nuo 2012-11-26 iki 2012-12-04; automobilis *BMW X Reihe* pirmą kartą Latvijoje buvo registruotas 2012-11-05 *SIA „N2“* vardu, 2012-11-29 buvo išregistruotas dėl perleidimo kitam savininkui Latvijoje; automobilis *BMW X5* pirmą kartą Latvijoje buvo registruotas 2012-11-06 *SIA „N2“* vardu, 2012-11-29 buvo išregistruotas dėl perleidimo kitam savininkui Latvijoje; automobilis *Jaguar XL* pirmą kartą Latvijoje buvo registruotas 2012-11-06 *SIA „N2“* vardu, 2012-12-20 automobilis registruotas užsienio šalyje.

1.6.3. Sandorių grandinė, kurioje dalyvavo Bendrovė

Inspekcija patikrinimo metu surinko informaciją apie naudotų automobilių *BMW X Reihe*, *Jaguar XL*, *BMW X5* ir *BMW X5 xDrive35d* pirkimo ir pardavimo sandorius:

10 schema: naudotas automobilis *BMW X Reihe*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

11 schema: naudotas automobilis *Jaguar XJ*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

12 schema: naudotas automobilis *BMW X5*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

13 schema: naudotas automobilis *BMW X5 xDrive35d*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

1.7. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „A2“ ir jų pardavimo Latvijos įmonėms *SIA „P1“*, *SIA „M1“* bei Vokietijos įmonei *G1 Inh. E. K.*

1.7.1. Dėl naudotų automobilių įsigijimų iš UAB „A2“ sprendime nurodoma, jog Bendrovė 2012 m. lapkričio mėn. įformino 4 naudotų automobilių įsigijimą pagal UAB „A2“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Automobiliai įsigyti už 641305,81 Lt (530004,80 Lt apmokestinamoji vertė ir 111301,01 Lt PVM). Bendrovė naudotų automobilių 111301,01 Lt

pirkimo PVM įtraukė į PVM atskaitą, už automobilius UAB „A2“ banko mokėjimo pavedimais sumokėjo 641305,81 Lt.

Bendrovė pateikė automobilių pirkimo–pardavimo sutarčių, sudarytų tarp Bendrovės ir UAB „A2“, kopijas bei priėmimo–perdavimo aktų prie sutarčių kopijas: 1) 2012-11-09 Nr. AP1211-1514 (automobilis *Mercedes Benz A 200 CDI*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), 2) 2012-11-22 Nr. AP1211-1522 (automobilis *Mercedes Benz CLS350*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), 3) 2012-11-22 Nr. AP1211-1523 (automobilis *Mercedes Benz A 200 CDI*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini), 4) 2012-11-23 Nr. AP1211-1524 (automobilis *BMW X3*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini). Bendrovės vardu dokumentus pasirašė naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č., UAB „A2“ vardu – direktorius J. P. .

Bendrovė pateikė VĮ „Regitra“ išduotų automobilių *MB A 200 CDI*, *Mercedes Benz CLS350*, *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X3* registracijos liudijimų kopijas, pagal kuriuos matyti, kad automobiliai buvo registruoti UAB „A2“ vardu. Pažymima, kad automobiliai *Mercedes Benz CLS350*, *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X3* UAB „A2“ vardu registruoti atitinkamai nuo 2012-11-22, nuo 2012-11-22 ir 2012-11-23 (tomis pačiomis dienomis, kai automobiliai buvo parduoti Bendrovei), o *MB A 200 CDI* UAB „A2“ vardu registruotas nuo 2012-11-07 (prieš 2 dienas iki jo pardavimo Bendrovei).

Bendrovė pateikė iš internetinio puslapio www.vmi.lt atspausdintą informaciją, patvirtinančią, kad UAB „A2“ sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruota PVM mokėtoja, VĮ Registrų centro išduotą Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro išplėstinio išrašo kopiją, kuriame nurodyta, kad UAB „A2“ įregistruota 2012-10-11, adresu: (duomenys neskelbtini), UAB „A2“ veikla – bet kokia veikla pagal ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių, neprieštaraujanti įstatymams, nurodytas UAB „A2“ akcininkas ir direktorius (registruoti nuo 2012-10-19) Estijos pilietis J. P. bei pateikė J. P. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją. Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://rekvizitai.vz.lt/imone/A2/>) nurodyta, kad UAB „A2“ dirbo 1 darbuotojas, nurodytos veiklos sritys – kita veikla.

Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, UAB „A2“ registruota nuo 2012-10-11, PVM mokėtoju įregistruota nuo 2012-10-24, nuo 2012-12-31 išregistruota iš PVM mokėtojų registro kaip asmuo nevykdantis ekonominės veiklos ir / ar nevykdantis įsigijimų iš ES narių. UAB „A2“ nuo 2012-10-23 buvo įdarbintas vienas darbuotojas J. P. . UAB „A2“ nepateikė nė vienos deklaracijos (PVM, pelno mokesčio ar kt.).

Vilniaus AVMI 2014-08-08 rašte Nr. (12.12-30-8)-46-KD-5495 informavo, kad atlikus UAB „A2“ operatyvų patikrinimą, bendrovė registracijos ir buveinės adresu nerasta. Pagal VĮ „Regitra“ pateiktas dokumentų kopijas UAB „A2“ automobilį *MB A 200 CDI* 2012-11-06 (prieš 3 dienas iki pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Latvijos įmonės *SIA „DI“*, automobilį 2012-11-07 UAB „A2“ vardu įregistravo J. P. , automobilį *Mercedes Benz CLS350* 2012-11-16 (prieš 6 dienas iki pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Latvijos įmonės *SIA „PI“* už 101000 Lt, automobilį 2012-11-22 UAB „A2“ vardu įregistravo J. P. , automobilį *Mercedes Benz A 200 CDI* 2012-11-07 (prieš 15 dienų iki pardavimo Bendrovei) įsigijo iš UAB „S1“ už 85000 Lt, automobilį 2012-11-22 UAB „A2“ vardu įregistravo J. P. (pažymėtina, kad UAB „S1“ minėtą naują automobilį 2012-10-18 įsigijo iš Latvijos įmonės *SIA „DI“* už 104592,28 Lt (30292 Eur), automobilį *BMW X3* 2012-11-22 (prieš 1 dieną iki pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Latvijos įmonės *SIA „II“* už 124300,80 Lt (36000 Eur), automobilį 2012-11-23 UAB „A2“ vardu įregistravo J. P. . Vilniaus AVMI informavo, kad pagal pateiktus AB DNB banko sąskaitų išrašus nustatyta, kad J. P. iš UAB „A2“ banko sąskaitos laikotarpiu nuo 2012-11-08 iki 2012-12-19 išgrynino 1081587,60 Lt.

Viešai prieinamuose šaltiniuose skelbiama informacija apie asmenį J. P. : jis ne kartą buvo baustas baudžiamąja tvarka, 2004 m. pripažintas kaltu už padarytą nusikalstamą veiką ir skirta 7 metų laisvės atėmimo bausmė (nuo 2004-02-02 iki 2011-02-01, (<https://>)). J. P. taip pat paminėtas Inspekcijos sprendime pacituotame straipsnyje „Keletas teisėjų patys pasitraukė iš Dikajevo nusikalstamos organizacijos nusikaltimų bylos nagrinėjimo“.

7.1.2. Dėl naudotų automobilių, įsigytų iš UAB „A2“, pardavimo Latvijos įmonėms *SIA „PI“* ir *SIA „MI“* bei Vokietijos įmonei *GI Inh. E. K.*

Bendrovė automobilio *MB A 200 CDI* pardavimą tą pačią dieną, kaip ir įsigijo, įformino *SIA „PI“* (PVM kodas LV44103079656, PVM mokėtojas nuo 2012-10-06 iki 2013-07-17), automobilio *Mercedes Benz CLS350* pardavimą tą pačią dieną įformino *SIA „MI“* (PVM kodas (duomenys neskelbtini), PVM mokėtojas nuo 2012-11-09 iki 2013-03-28), automobilių *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X3* pardavimą tą pačią dieną įformino *GI Inh. E. K.* (PVM mokėtojas nuo 2006-12-02). Kiekvieno parduoto automobilio pelnas sudarė 8632 Lt. Tiekimams Bendrovė pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal PVMĮ 49 str. 1 dalies nuostatas.

Už automobilius apmokėjo: už *MB A 200 CDI* 37000 Eur sumokėjo *SIA „PI“*, grynuosius įmokant į Bendrovės AB SEB banke esančią banko sąskaitą, grynuosius įnešė G. B., už *Mercedes Benz CLS350* 60500 Eur sumokėjo A. K., grynuosius įmokant į Bendrovės AB SEB banke esančią banko sąskaitą, už automobilius *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X5* atitinkamai 30000 Eur ir 36000 Eur banko mokėjimo pavedimais sumokėjo *GI*. Nustatyta, kad automobilių pirkėjai už automobilius apmokėjimus atliko tą pačią dieną, kai Bendrovė įformino įsigijimo dokumentus su automobilio pardavėju, už automobilius *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X3* pirmiausia sumokėjo automobilio pirkėjas (2012-11-22 ir 2012-11-23), o Bendrovė, gavusi apmokėjimą iš pirkėjo, 2012-11-28 sumokėjo automobilio pardavėjui.

Bendrovė pateikė automobilių pirkimo ir pardavimo sutarčių sudarytų tarp Bendrovės ir *SIA „PI“*, *SIA „MI“* bei *FA „GI“* bei priėmimo–perdavimo aktų prie sutarčių kopijas: 1) 2012-11-09 Nr. PP1211-2351 (automobilis *MB A 200 CDI*), 2) 2012-11-22 Nr. PP1211-2359 (automobilis *Mercedes Benz CLS350*), 3) 2012-11-22 Nr. PP1211-2360 (automobilis *Mercedes Benz A 200 CDI*), 4) 2012-11-23 Nr. PP1211-2362 (automobilis *BMX X3*). Bendrovės vardu dokumentus pasirašė Bendrovės darbuotojas, naudotų automobilių pardavimo vadovas I. Č., *SIA „PI“* vardu – direktorius G. B., *SIA „MI“* vardu – direktorius A. K., „*GI*“ vardu – direktorius E. K.. Sutarčių 5.3 punktuose nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja išvežti ir įregistruoti prekę Latvijoje ir Vokietijoje per dvi savaites nuo prekės įsigijimo dienos; neišvežęs ir neužregistravęs prekės Latvijoje ir Vokietijoje pirkėjas įsipareigoja sumokėti 21 proc. PVM.

Bendrovė pateikė: *SIA „PI“*, *SIA „MI“* bei *FA „GI“* patvirtinimus, kad automobilius šios įmonės gavo (patvirtinimus pasirašė direktoriai G. B., A. K. ir E. K.); *SIA „PI“* ir *SIA „MI“* registracijos pažymėjimų kopijas Latvijoje; informaciją, patvirtinančią, kad *SIA „PI“*, *SIA „MI“* ir „*GI*“ sandorių su Bendrove laikotarpiu buvo registruotos PVM mokėtojomis Latvijoje bei Vokietijoje; *SIA „PI“* ir *SIA „MI“* įstatus; Latvijos mokesčių administratoriaus 2012-10-22 pažymos Nr. 8.19.4.1/228866 kopiją dėl *SIA „PI“* registravimo PVM mokėtoja ir skolos biudžetui nebuvimo ir 2012-11-09 pažymos Nr. 8.19.4.1/242693 kopiją dėl *SIA „MI“* registravimo PVM mokėtoja ir skolos biudžetui nebuvimo; Latvijos registrų centro 2012-11-06 sprendimo Nr. 18-10/159127 kopiją dėl komercinių duomenų registravimo, pagal kurį valdybos narys G. B. nurodomas kaip asmuo, galintis vienasmeniškai atstovauti įmonę bei 2012-11-16 sprendimo Nr. 18-10/164982 kopiją dėl komercinių duomenų registravimo, pagal kurį valdybos narys Andrei Kurt nurodomas kaip asmuo, galintis vienasmeniškai atstovauti *SIA „MI“*. Pateikė Latvijos registrų centro 2012-11-01 ir 2012-11-08 sprendimų kopijas dėl *SIA „MI“* duomenų registravimo, *SIA „MI“* akcininkų registro kopiją, 2012-11-12 akcininkų susirinkimo protokolo kopiją, pagal kurį šios įmonės direktoriumi paskirtas A. K. ir dokumentų tarp A. K. ir buvusio įmonės vadovo 2012-11-12 priėmimo–perdavimo akto kopiją, Vokietijos registrų centro 2009-01-07 duomenų išrašą bei įmonės „*GI*“ kontaktinius ir banko duomenis, Vokietijos federalinės įdarbinimo agentūros 2009-02-06 išrašo kopiją dėl įmonės „*GI*“ veiklos numerio, Vokietijos mokesčių administratoriaus 2009-01-09 pažymos kopiją dėl PVM numerio suteikimo šiai įmonei, pateikė *SIA „PI“* direktoriaus Estijos piliečio G. B. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją, *SIA „MI“* direktoriaus Estijos piliečio A. K. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją ir „*GI*“ direktoriaus Vokietijos piliečio E. K. asmens tapatybę patvirtinančio dokumento kopiją, pateikė prekių gabenimo dokumentus (CMR), patvirtinančius automobilių *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X3* išgabenimą į Vokietiją.

Inspekcija nustatė, kad palyginus *SIA „PI“* direktoriaus G. B. asmens tapatybės dokumente esantį parašą su parašais, esančiais automobilio *MB A 200 CDI* pirkimo–pardavimo sutartyje, priėmimo–perdavimo akte prie sutarties, PVM sąskaitoje faktūroje bei patvirtinime apie

automobilio gavimą iš Bendrovės, matyti, kad G. B. asmens tapatybės dokumente parašas vizualiai skiriasi nuo parašo, esančio minėtuose dokumentuose.

Bendrovė pateikė dokumentus, patvirtinančius automobilių *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X3* įregistravimą Vokietijoje, o dokumentų, patvirtinančių automobilių *MB A 200 CDI* ir *Mercedes Benz CLS350* įregistravimą Latvijos transporto priemonių registre, Bendrovė nepateikė.

Viešai skelbiamoje informacijoje (<http://zo.lv/imones/P1>, <http://zo.lv/imones/M1>) nėra nurodyta, kokią veiklą vykdo *SIA „P1“* ir *SIA „M1“*. G. B. taip pat paminėtas Inspekcijos sprendime pacituotame straipsnyje „Keletas teisėjų patys pasitraukė iš Dikajevo nusikalstamos organizacijos nusikaltimų bylos nagrinėjimo“.

Siekdama įsitikinti vykdytų tiekimų realumu, Inspekcija pateikė paklausimus Latvijos ir Vokietijos mokesčių administratoriams dėl Bendrovės įformintų prekių tiekimų *SIA „P1“*, *SIA „M1“* ir *„GI“*. Dėl Bendrovės sandorių su *SIA „P1“* Latvijos mokesčių administratorius (2015-07-30 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-39-2)-65-1155) nurodė, kad su jos atstovais susisiekti nepavyko, *SIA „P1“* juridiniu adresu išsiųsti laišakai buvo gražinti, *SIA „P1“* telefonu niekas neatsako, todėl Latvijos mokesčių administratorius nežino, ar Lietuvos ir Latvijos įmonės bendradarbiavo bei negali pateikti su sandoriais susijusių dokumentų ar *SIA „P1“* vadovų paaiškinimų. *SIA „P1“* deklaruota veikla – kitų gyvūnų auginimas, bendrovė pateikė PVM deklaracijas tik už 2012 m. IV ketvirtį, tačiau šios deklaracijos neužpildytos, pirkimo ar pardavimo sandoriai nedeklaruoti, Latvijos mokesčių administratorius nežino, ar 2012 m. lapkričio mėn. *SIA „P1“* gavo prekes iš Bendrovės, ar šis sandoris buvo apskaitytas. Nuo 2014-03-14 buvo nuspręsta sustabdyti *SIA „P1“* verslo veiklą be išpėjimo, pažeidimai nepanaikinti. Sandorių su Bendrove laikotarpiu *SIA „P1“* valdybos narys buvo G. B. .

Dėl Bendrovės sandorių su *SIA „M1“* Latvijos mokesčių administratorius (2015-07-29 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-39-2)-65-1135) nurodė, kad su bendrove susisiekti nepavyko, todėl jis neturi informacijos apie užsakymą pateikusi asmenį, nežinoma, kaip užsakymas pateiktas, kaip pirkėjas užmezgė ryšius su pardavėju, negali patvirtinti, ar dokumentus pasirašė Andrei Kurt ir ar tai jo parašas, tačiau jis sandorio metu turėjo parašo teisę įmonėje, neturi informacijos, kam automobilis naudojamas ir kam toliau jis buvo parduotas. Latvijos mokesčių administratorius nurodė, kad, remiantis automobilių registro duomenimis, automobilis buvo importuotas iš Lietuvos ir vėliau eksportuotas (šalis nenurodyta) ir išsamesnės informacijos apie automobilį nepateikė. *SIA „M1“* nuo veiklos pradžios neapskaičiavo ir nemokėjo mokesčių, neteikė deklaracijų. *SIA „M1“* deklaruota veikla – baldų ir interjero reikmenų taisymas, sandorių su Bendrove laikotarpiu *SIA „M1“* valdybos narys buvo A. K. (nuo 2012-11-16).

Dėl Bendrovės sandorių su *GI* Vokietijos mokesčių administratorius (2015-07-09 Inspekcijos raštas Nr. (25.5-39-2)-65-991) nurodė, kad *GI* buhalterinėje apskaitoje apskaitė ir deklaravo sandorius su Bendrove, automobilis *BMW X3* 2012-12-03 buvo parduotas O. G. (Ukraina), automobilis *Mercedes Benz A200 CDI* 2012-11-21 parduotas įmonei F. A. SARL (Marokas). Daugiau informacijos apie tai, kaip vyko sandoriai tarp Bendrovės ir *GI*, Vokietijos mokesčių administratorius nepateikė.

Patikrinimo metu pagal informacinės sistemos duomenų bazės duomenis nustatyta, kad UAB „S1“ PVM mokėtoja registruota nuo 2012-09-14 iki 2013-01-31, išregistruota iš PVM mokėtojų registro mokesčių administratoriaus sprendimu, nes asmuo nevykdo ekonominės veiklos ir / ar nevykdo įsigijimų iš kitų ES narių. UAB „S1“ yra pateikusi 3 PVM deklaracijas (už 2012 m. rugšėjo, spalio ir 2013 m. sausio mėn.), kitų deklaracijų nėra pateikusi, UAB „S1“ vadovo pareigose nuo 2012-12-13 iki dabar registruotas S. G. (Latvijos pilietis), nuo 2013-01-28 iki dabar yra ir akcininkas.

1.7.3. Sandorių grandinė, kurioje dalyvavo Bendrovė

Inspekcija patikrinimo metu surinko informaciją apie naudotų automobilių *MB A 200 CDI*, *Mercedes Benz CLS350*, *Mercedes Benz A 200 CDI* ir *BMW X3* pirkimo ir pardavimo sandorius:

14 schema: naudotas automobilis *MB A 200 CDI*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

15 schema: naudotas automobilis *Mercedes Benz B CLS 350*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

16 schema: naudotas automobilis *Mercedes Benz A 200 CDI*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

17 schema: naudotas automobilis *BMW X3*, kėbulo Nr. (duomenys neskelbtini)

Pažymima, jog kaip minėta aukščiau, Vilniaus AVMI 2014-08-08 rašte Nr. (12.12-30-8)-46-KD-5495) nurodė, kad pagal VĮ „Regitra“ pateiktas dokumentų kopijas UAB „A2“ automobilį *BMW X3* 2012-11-22 (prieš 1 dieną iki pardavimo Bendrovei) įsigijo iš Latvijos įmonės *SIA „II“* už 124300,80 Lt (36000 Eur). Nustatyta, kad UAB „A2“ automobilį *BMW X3* 2012-11-23 pardavė Bendrovei už 139959,25 Lt (115668,80 Lt ir 24290,45 Lt PVM, automobilio pirkimo PVM 24290,45 Lt įtraukė į PVM atskaitą). UAB „A2“ nevykdė ekonominės veiklos, neteikė Inspekcijai jokių deklaracijų, jos akcininkas ir vadovas Estijos pilietis J. P. . Bendrovė minėtą automobilį tą pačią dieną, t. y. 2012-11-23 pardavė *GI* už 124300,80 Lt, t. y. už tokią pačią kainą, kokią *SIA „II“* pardavė UAB „A2“. Inspekcijos duomenų bazės duomenimis, Bendrovė ir *SIA „II“* yra asocijuoti asmenys.

Sprendime tvirtinama, jog iš bylos medžiagos matyti, kad siekdama išsiaiškinti Bendrovės vykdytų sandorių aplinkybes su automobilių pardavėjais UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „A5“, UAB „B6“, UAB „V1“, UAB „A2“ ir pirkėjais *SIA „B1“*, *SIA „A4“*, *SIA „A1“*, *SIA „N2“*, *SIA „P1“*, *SIA „G2“* ir *SIA „M1“*, Inspekcija patikrinimo metu Bendrovei pateikė paklausimą.

Bendrovė dėl vykdomos prekybos naudotais automobiliais veiklos 2015-04-27 pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad Bendrovės vykdoma veikla – prekyba naujais ir naudotais automobiliais. Bendrovė naudotus automobilius pardavimui randa įvairiais būdais – turi partnerių, kurie siūlo automobilius žinodami Bendrovės poreikį; Bendrovė pati ieško automobilių internete ir perka juos iš užsienio ar Lietuvos subjektų; Bendrovė atperka klientų turimus iš jos ar bankų įsigytus automobilius; Bendrovė padeda klientams įsigyti automobilį lizingo būdu ir pan. Paaiškino, kad naudotų automobilių įsigijimas ir vėlesnis jų pardavimas yra tipinė Bendrovės veikla, todėl ji neturi pagrindo atsisakyti sudaryti šiuos sandorius, jei jai pateikiami visi jos prašomi su sandorio šalimis ir automobiliais susiję dokumentai: pardavėjo ir pirkėjo registravimo dokumentai, jų atstovų įgaliojimai, automobilio techninis pasas, duomenys, patvirtinantys, kad automobilis nėra įgytas neteisėtu būdu ir kad jo valstybiniai numeriai nėra suklastoti.

Dėl vykdytų automobilių įsigijimo iš ginčo pardavėjų sandorių Bendrovė paaiškino, kad jos buveinėje apsilankė užsienio piliečiai (užsienio įmonių atstovai), kurie norėjo pirkti konkrečius automobilius Lietuvoje, bet susidūrė su problema, kad automobilių savininkai nepardavinėjo jų eksportui į užsienį, todėl šios užsienio įmonės paprašė Bendrovės tarpininkauti sudarant automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius. Bendrovė nurodė, kad išsiaiškinusi, kokie automobiliai, iš kur, kokia kaina (už kokią kainą automobilį parduoda savininkas ir už kokią kainą sutinka įsigyti pirkėjas), kokia numatoma Bendrovės pelno marža, taip pat įvertinusi visus jai pateiktus dokumentus (susijusius su pirkėju bei pardavėju, su konkrečiais automobiliais), sutiko tarpininkauti, t. y. įsigyti pirkėjo (užsienio įmonės) nurodytą automobilį ir jį šiai užsienio įmonei parduoti.

Dėl Bendrovės domėjimosi pardavėjų veikla ir lankymosi jų buveinėse Bendrovė nurodė, kad ji, sudarydama sandorius su kontrahentais, įsitikino jų veiklos realumu ir teisėtumu, surinkdama šiuos duomenis: Bendrovei buvo pateikti išplėstiniai išrašai iš Juridinių asmenų registro apie pardavėjus, iš kurių matyti, kad šios įmonės sandorių sudarymo metu buvo veikiančios, teisinis likviduojamos ar bankrutuojančios įmonės statusas nebuvo registruotas.

Bendrovė įsitikino, kad pardavėjų atstovai, kaip vieninteliai įmonės akcininkai ir direktoriai (išskyrus A. R., kuris buvo tik UAB „V1“ direktorius), turi teisę vienasmeniškai veikti pardavėjų vardu, t. y. sudaryti sandorius dėl automobilių pirkimo ir pardavimo. Bendrovė įsitikino, kad sandorių sudarymo metu visos įmonės buvo registruotos PVM mokėtojais. Pažymėjo, kad Inspekcija, prieš registruodama asmenis PVM mokėtojais, vykdo kontrolės procedūras, taigi vien faktas, jog kontrahentai buvo registruoti PVM mokėtojais, Bendrovei papildomai pagrindė, kad šios įmonės mokesčių administratoriui buvo pateikusios pakankamai duomenų, liudijančių apie jų veiklos realumą ir ketinimą vykdyti PVM apmokestinamąją veiklą.

Bendrovė nurodė, kad visais atvejais už automobilius sumokėjo tiesiogiai į pardavėjų banko sąskaitas bei pabrėžė, kad bankai taiko aukštus reikalavimus, siekdami įsitikinti kliento tapatybę, todėl mokėjimas banko pavedimais papildomai patvirtino, kad sandorius sudarė būtent su šiomis įmonėmis.

Bendrovė teigė, kad ji surinko pakankamai pardavėjų veiklos duomenų, todėl jos atstovai pardavėjų buveinėse papildomai nesilankė. Be to, automobiliai buvo perduoti Bendrovės patalpose, todėl susitikti ir pasirašyti dokumentus buvo patogiau ir racionaliau būtent Bendrovės buveinėje.

Dėl derybų įsigyjant automobilius Bendrovė paaiškino, kad automobilių įsigijimo ir pardavimo kainą bei kitas sąlygas Bendrovė aptarė su jos buveinėje apsilankiusiais užsienio piliečiais, o tai, kad automobilių įsigijimo iš pardavėjų kaina ir sąlygos atitinka šių įmonių valią, patvirtino į Bendrovę atvykę šių pardavėjų vadovai, pasirašydami pirkimo–pardavimo sutartis ir kitus dokumentus su Bendrove.

Dėl pardavėjams atstovavusių asmenų Bendrovė paaiškino, kad visais atvejais sudarant sandorius su pardavėjais, juos atstovavo ir dokumentus (pirkimo–pardavimo sutartis, priėmimo–perdavimo aktus, PVM sąskaitas faktūras) pasirašė pardavėjų atstovai, kurių įgaliojimais veikti pardavėjų vardu Bendrovė įsitikino iš aukščiau minėtų Juridinių asmenų registro išrašų. Atsižvelgiant į tai, kad šie registro išrašai buvo tinkami vadovų teisę veikti pardavėjų vardu pagrindžiančiais įrodymais, be to, darbo sutartis su įmone nebūtinai yra pagrindas asmeniui veikti įmonės vardu, o jų sąlygos yra konfidencialios, Bendrovės manymu darbo sutarčių ar kitų darbo santykius patvirtinančių įrodymų reikalavimas iš kontrahentų atstovų būtų protingumo kriterijaus neatitinkantis elgesys, ką savo aktualioje praktikoje yra pripažinęs ir ESTT. Bendrovė nurodė, kad kiekvienu atveju sudarant sandorius ji įsitikino pardavėjų atstovų tapatybe ir yra išsaugojusi visų pardavėjų atstovų asmens tapatybės dokumentų kopijas.

Dėl automobilių nuosavybės teisės Bendrovė nurodė, kad visais atvejais, prieš įsigydama automobilius iš pardavėjų, įsitikindavo, kad šie automobiliai pardavėjams priklauso nuosavybės teise. Pardavėjai pateikdavo automobilių techninius pasus, o Bendrovė yra išsaugojusi tai patvirtinančias techninių pasų kopijas. Taip pat Bendrovei pagal sudarytų pirkimo–pardavimo sutarčių nuostatas buvo perduodami techninės apžiūros talonai bei serviso knygelės. Bendrovė nurodė, kad ji papildomai tikrindavo informaciją apie automobilius VĮ „Regitra“ interneto svetainėje ir įsitikindavo, ar nėra apribojimų registravimo operacijoms.

Dėl automobilių perdavimo aplinkybių Bendrovė nurodė, kad automobilius Bendrovei perdavė pardavėjų vadovai, atvykę į Bendrovės buveinę, adresu: (duomenys neskelbtini). Šiuo adresu automobiliai buvo laikomi iki jų perdavimo pirkėjams.

Dėl komiso sutarčių Bendrovė paaiškino, kad komiso sutartys su pardavėjais nebuvo sudaromos, nes su pardavėjais iš karto buvo pasirašytos pirkimo–pardavimo sutartys.

Dėl pirkėjų suradimo, sandorių sudarymo iniciatyvos ir derybų Bendrovė paaiškino, kad naudotų automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius sudaryti pasiūlė užsienio įmonės, o Bendrovė, įvertinusi jai pateiktus duomenis ir dokumentus, sutiko tarpininkauti šioms įmonėms įsigyjant automobilius Lietuvoje. Bendrovė nurodė, kad dėl kainos buvo deramasi jos buveinėje, galutinai dėl kainos sutarta pasirašant automobilių pirkimo–pardavimo dokumentus su užsienio įmonių vadovais.

Dėl domėjimosi pirkėjų veikla Bendrovė nurodė, kad, siekdama įsitikinti pirkėjų veiklos realumu ir teisėtumu, ji surinko įrodymus – pirkėjų (įmonių) registracijos pažymėjimus, Latvijos mokesčių administratoriaus pažymas apie pirkėjų *SIA „PI“* ir *SIA „MI“* registravimo PVM

mokėtojais ir skolos biudžetui nebuvimo, Latvijos registru centro sprendimus apie pirkėjus atstovavusių asmenų galimumą atstovauti pirkėjų vardu (pirkėjus atstovavę asmenys buvo įmonių valdybos nariai, įgalioti vienasmeniškai veikti įmonės vardu), kitus dokumentus. Be to, Bendrovė VIES sistemoje įsitikino, kad šių įmonių PVM kodai yra galiojantys.

Dėl pirkėjams atstovavusių asmenų Bendrovė paaiškino, kad visi sandoriai buvo sudaryti su Latvijos ir Vokietijos įmonių vadovais, turinčiais teisę veikti šių įmonių vardu, ką patvirtino Latvijos registru centro sprendimai bei Vokietijos įmonės „GI“ vadovo įgaliojimai nurodyti Vokietijos registru centro duomenų išrašė. Atsižvelgiant į tai, kad registru centro sprendimai buvo tinkami vadovų teisę veikti pardavėjų vardu pagrindžiantys įrodymai, o darbo sutartis su įmone nebūtinai yra pagrindas asmeniui veikti įmonės vardu, be to, jų sąlygos yra konfidencialios, Bendrovė darbo sutarčių ar kitų darbo santykius patvirtinančių įrodymų iš pirkėjų atstovų nereikalavo. Bendrovė nurodė, kad kiekvienu atveju sudarant sandorius su pirkėjais, ji įsitikino pirkėjų vadovų tapatybe ir yra išsaugojusi visų vadovų asmens tapatybės dokumentų kopijas.

Dėl automobilių perdavimo ir išgabenimo Bendrovė paaiškino, kad parduotų automobilių transportavimą iš Bendrovės salono organizuodavo pirkėjai. Sandorių su Latvijos įmonėmis atvejais automobilius priėmė ir į Latviją išgabeno patys Latvijos įmonių vadovai, sudarius sandorį su Vokietijos įmone, jos direktorius informavo Bendrovę apie įmonę, kuri teiks transportavimo paslaugas (t. y. *SLA „B5“*, raštu nurodytas vairuotojas, jo asmens duomenys bei vilkiko numeriai) ir būtent šiam vairuotojui buvo perduoti automobiliai.

Bendrovė nurodė, kad visais atvejais gavo Latvijos ir Vokietijos įmonių patvirtinimus dėl automobilių gavimo pirkėjų adresu, sandorių su Vokietijos įmone atvejais buvo gauti CMR važtaraščiai su pirkėjo patvirtinimu apie automobilių gavimą.

Inspekcija patikrinimo metu nustatė, kad Bendrovė 2012 m. daugiausiai naudotų automobilių pardavė fiziniams asmenims bei Lietuvos įmonėms ir tik 3 automobiliai buvo parduoti 2 užsienio įmonėms, neįskaitant aukščiau sprendime minėtų Latvijos ir Vokietijos įmonių. Be to, nustatyta, kad Bendrovė didelės vertės (prabangių, t. y. daugiau nei 50000 Lt vertės) savo neatstovaujamų markių (Bendrovė atstovauja šių markių automobilius: *Mazda, Ford, Hyundai, Jaguar, Land Rover* ir *Mitsubishi Motors*) automobilių per 2012 m. pardavė tik 3: *Mercedes Benz GLK 220, Volkswagen Tiguan* ir *Mini Cooper*, kurie buvo įsigyti atitinkamai iš fizinio asmens už 80000 Lt be PVM, iš fizinio asmens už 55000 Lt be PVM ir iš susijusios Latvijos įmonės už 20750 Eur, o vilkikų (išskyrus sprendime minėtą) per 2012 m. Bendrovė iš viso nepardavė. Taigi, didelės vertės (prabangūs) Bendrovės neatstovaujamų markių automobilių pardavimai nėra būdingi Bendrovės veiklai.

Vertinant Bendrovės parduotų automobilių maržą, nustatyta, kad Bendrovė iš akte minėtų automobilių pardavimo gavo fiksuotą pelną, nepriklausomai nuo automobilių vertės – 8632 Lt (išskyrus vieną automobilį *Jeep Grand Cherokee*, kurio pelnas sudarė 5179 Lt).

Inspekcija sprendime cituoja ESTT praktikoje suformuluotą principą, pagal kurį, jeigu sandoris yra sukčiavimo dalis, tam, kad asmens vykdomi sandoriai nebūtų apmokestinamas PVM, iš jo reikalaujama sąžiningo elgesio. Šiuo atveju sąžiningumas suprantamas plačiai. Sąžiningumo reikalavimą atitinka tas apmokestinamasis asmuo, kuris ne tik aktyviai nedalyvavo sukčiaujant, bet ir nežinojo ir negalėjo žinoti apie tokį savo dalyvavimą. Taigi reikalaujama, kad apmokestinamasis asmuo būtų sąžiningas ir kad prireikus imtųsi tam tikrų atsargumo priemonių užtikrinti vykdomų sandorių teisėtumą. Nei norminiai aktai, nei juos aiškinanti teismų praktika neapibrėžia ir neįvardija konkrečių veiksmų, kuriuos turi atlikti mokesčių mokėtojas, jog įsitikintų, kad jo kontrahentas nesukčiauja PVM. Dėl tokių veiksmų atlikimo (neatlikimo) yra sprendžiama konkrečiu atveju, įvertinus vykdytų sandorių pobūdį, šalių bendradarbiavimo aplinkybes, galimą riziką mokėtojui, mokėtojo patirtį atitinkamojoje veiklos srityje. Teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad būtina įvertinti visą informaciją ir faktines aplinkybes tam, kad galima būtų nustatyti, ar tiekėjas veikė sąžiningai ir ėmėsi visų priemonių, kurių imtis gali būti iš jo pagrįstai reikalaujama, kad įsitikintų, jog vykdomu sandoriu jis nėra įtrauktas į sukčiavimą mokesčių srityje. Jei būtų nustatyta, kad atitinkamas apmokestinamasis asmuo žinojo ar turėjo žinoti, kad jo vykdomas sandoris yra įtrauktas į įgijėjo atliekamą sukčiavimą, ir nesiėmė visų pagrįstų priemonių, kad išvengtų šio sukčiavimo, jam turėtų būti atsisakyta pripažinti teisę į

neapmokestinimą PVM (ESTT sprendimo byloje *Mecsek-Gabona* 53 ir 54 punktai, LVAT 2013-07-11 nutartis adm. byloje Nr. A602-996/2013). Todėl, Inspekcijos tvirtinimu, šiuo atveju spręstinas klausimas, ar Bendrovė elgėsi tinkamai ir rūpestingai, siekdama įsitikinti, ar, vykdant ginčo įsigijimus, buvo galima įtarti galimą kontrahentų sukčiavimą PVM.

Sprendime tvirtinama, jog iš šiame sprendime pateiktos informacijos matyti, kad Bendrovė, sudarydama sandorius su minėtomis Lietuvos įmonėmis, galėjo ir turėjo atkreipti dėmesį į tai, kad šių įmonių akcininkai ir / ar direktoriai yra Estijos piliečiai, automobiliai parduodami Latvijos įmonėms, kurių daugumos vadovai Estijos piliečiai (tą Bendrovė žinojo, nes pateikė asmens tapatybes patvirtinančių dokumentų kopijas bei kitus dokumentus). Bendrovė galėjo suabejoti, kodėl estai negalėjo parduoti automobilių tiesiogiai iš Estijos į Latviją, o įsteigę įmones Lietuvoje ir per Bendrovę pardavinėjo automobilius į Latviją.

Bendrovė, sudarydama sandorius su minėtomis Lietuvos įmonėmis, galėjo ir turėjo atkreipti dėmesį ir į tai, kad Lietuvos įmonės buvo įsteigtos neseniai prieš sandorius su Bendrove: prieš 1 mėn. iki sandorių su Bendrove (UAB „B6“, UAB „A2“), prieš 1,5 mėn. iki sandorių su Bendrove (UAB „T1“), prieš 2 mėn. iki sandorių su Bendrove (UAB „V1“), prieš 3 mėn. iki sandorių su Bendrove (UAB „B4“, UAB „L1“), prieš 5 mėn. iki sandorių su Bendrove (UAB „A5“). Automobilių pirkėjai PVM mokėtojai taip pat įregistruoti neseniai prieš sandorius su Bendrove: 2 savaitės iki sandorių su Bendrove (SIA „M1“), 1 mėn. iki sandorių su Bendrove (SIA „B1“, SIA „A1“, SIA „P1“), 1,5 mėn. iki sandorių su Bendrove (SIA „A4“), 2 mėn. iki sandorių su Bendrove (SIA „N2“, SIA „G2“), t. y. visos įmonės įregistruotos keletą mėnesių iki sandorių su Bendrove.

Be to, pasak Inspekcijos, sandorių sudarymo laikotarpiu viešai skelbiamoje informacijoje buvo galima rasti neigiamai kai kuriuos asmenis charakterizuojančią informaciją ir matyti, kad kai kurie asmenys buvo bausti baudžiamąja tvarka, jiems (A. R. , J. P. , V. K.) skirtos laisvės atėmimo bausmės nuo 3 iki 7 m.

Inspekcijos nuomone, Bendrovė turėjo atkreipti dėmesį ir į tai, kad pardavėjų išrašytų PVM sąskaitų faktūrų formatas yra identiškas. Pavyzdžiui, identiškas PVM sąskaitas faktūras išrašė UAB „B4“ ir UAB „L1“ bei identiškas PVM sąskaitas faktūras išrašė UAB „T1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“.

Bendrovė paaiškino, kad jos buveinėje apsilankę užsienio piliečiai (užsienio įmonių atstovai), kurie norėjo įsigyti konkrečius automobilius Lietuvoje, bet susidūrė su problema, kad automobilių savininkai nepardavinėjo jų eksportui į užsienį, todėl šios užsienio įmonės paprašė Bendrovės tarpininkauti sudarant automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius, su kuo Bendrovė sutiko. Tai, kad į Bendrovės buveinę atvykę užsienio piliečiai nurodė, kad susidūrė su problema – norėjo tam tikrus automobilius nusipirkti tiekimui į Latvijos įmones, o automobilių savininkai nepardavinėjo jų eksportui, tai, kad pirkėjus ir pardavėjus atstovauja Estijos piliečiai, tai, kad pirkėjų ir pardavėjų įmonės neseniai įsteigtos ir pan., Inspekcijos tvirtinimu, Bendrovei turėjo sukelti įtarimus, kad asmenys galimai sukčiauja. Be to, iš paaiškinimo matyti, kad į Bendrovę pirmiausia atėjo pirkėjas, kuris iš pardavėjo norėjo nupirkti tam tikrus automobilius, tačiau šis automobilių neparduoda eksportui, kas įrodo, kad automobilių pirkėjai iš anksto buvo žinomi ir automobilių pardavėjai jau turėjo automobilių pirkėjus, kas taip pat Bendrovei turėjo sukelti abejonę dėl klientų sąžiningumo.

Inspekcija kritiškai vertina ir Bendrovės nurodytą teiginį, kad į jos buveinę atvykę užsienio piliečiai susidūrė su problema – norėjo tam tikrus automobilius nusipirkti į Latviją, o automobilių savininkai nepardavinėjo jų eksportui į užsienį, t. y., kad į Bendrovę atvyksta kelios Latvijos įmonės, kurios tarpusavyje „neva“ nesusiję (Latvijos įmones atstovauja skirtingi asmenys), tačiau visos susiduria su ta pačia problema, kad automobilių savininkės Lietuvos įmonės, kurios taip pat tarpusavy „neva“ nesusiję, nepardavinėjo jų eksportui į užsienį. Šios aplinkybės Bendrovei taip pat turėjo sukelti abejones, kad asmenys, sudarydami sandorius, siekia sukčiauti.

Be to, pasak Inspekcijos, Bendrovė galėjo atkreipti dėmesį į tai, kad beveik visi Lietuvos įmonių vardu registruoti automobiliai buvo registruoti tą pačią dieną, kai buvo forminami automobilių pardavimo sandoriai. Bendrovei, kuri vykdo ir turi patirties naudotų automobilių prekybos veikloje, turėjo sukelti abejonių tai, kad kai tik automobilis buvo registruotas Lietuvos

įmonės vardu tą pačią dieną atsiranda pirkėjas, norintis įsigyti automobilį, atkreipiant dėmesį į tai, kad abiejų šalių atstovai Estijos piliečiai.

Nustatytų aplinkybių visuma, Inspekcijos tvirtinimu, suponuoją išvadą, jog atitinkamas veiklos modelis (kai Bendrovė veikia kaip neatsikleidęs tarpininkas) buvo pasirinktas neatsitiktinai, o siekiant Bendrovei įgyti teisę į PVM atskaitą. Natūralu, jog Bendrovė galėjo sudaryti tarpininkavimo sutartis ir gauti fiksuotą atlygį bei išvengti pareigos įrodinėjant savo sąžiningumą, įvertinus tai, kad tarpininkaujamo sandorio šalys susirado viena kitą, kad automobilių registracija, pirkimo–pardavimo sutartys, atsiskaitymai vyko kelių dienų bėgyje.

Bendrovė yra savo veiklos profesionalė, vykdanči automobilių ir lengvųjų variklinių transporto priemonių pardavimą, todėl ji turėjo žinoti rizikas, susijusias su jos vykdoma veikla. Buvo sudarytos automobilių pirkimo–pardavimo, o ne tarpininkavimo sutartys, vadinasi, buvo siekta kitų tikslų, t. y. siekta deklaruoti automobilių pirkimo PVM atskaitą, po to pritaikyti 0 proc. PVM ir tokiu būdu sandorių grandinėje PVM nesumokant į biudžetą Bendrovei jį susigrąžinti.

Bendrovė veikė kaip atsiskleidęs tarpininkas (t. y. apmokestinamasis asmuo, kuris tarpininkauja prekių tiekimo arba paslaugų teikimo sandoryje kito vardu ir sąskaita) ir šią aplinkybę patvirtina tai, kad už automobilius pirmiausia sumokėdavo pirkėjai, po to Bendrovė, gavusi pinigus iš pirkėjų, pervedavo pardavėjams – tokiu būdu ji nerizikavo, nes neinvestavo savo piniginių lėšų.

Bendrovei turėjo kilti abejonių, kodėl sandorių kontrahentams būtinas Bendrovės dalyvavimas ir jie negalėjo parduoti automobilių tiesiogiai iš Estijos į Latviją, o įsteigę įmones Lietuvoje ir tada per Bendrovę pardavinėjo automobilius į Latviją. Į Bendrovės buveinę atvykę užsienio piliečiai nurodė, kad susidūrė su problema – norėjo automobilius nusipirkti tiekimui į Latviją, o automobilio savininkai nepardavinėjo jų eksportui į užsienį. Tokie paaiškinimai Bendrovei turėjo sukelti įtarimus, kad asmenys galimai sukčiauja. Kritiškai vertinamas ir Bendrovės pastabose dėl šios aplinkybės nurodyti argumentai, nes tokiam pardavimui, esant laisvam prekių judėjimui tarp ES šalių, išskirtinių procedūrų nereikia.

Sprendime tvirtinama, jog Bendrovė patikrinimo metu nepateikė duomenų apie 9 automobilių iš 17-os (*Scania R480LA4X2MNA, Jeep Grand Cherokee, Mercedes Benz SL55 AMG, Toyota Land Cruiser, BMW X5, Jaguar XL, BMW X5, Mercedes Benz A 200 CDI ir Mercedes Benz CLS350*) įregistravimą Latvijos transporto priemonių registre, vadinasi, neįsitikino (nesidomėjo), kad automobiliai buvo realiai išgabenti į Latviją ir joje naudojami. Sutartyse su Latvijos ir Vokietijos įmonėmis numatyta, kad automobilius įsigiję pirkėjai per 2 savaites turi išvežti ir užregistruoti prekę Latvijoje ir Vokietijoje, neišvežęs ir neužregistravęs prekės pirkėjas iki numatytos sutartyje datos turi sumokėti 21 proc. PVM.

Įvertinus minėtas byloje nustatytas aplinkybes bei pateiktus įrodymus, sprendime konstatuojama, jog Inspekcija patikrinimo akte padarė pagrįstą išvadą, kad buvo sudaryta automobilių pirkimo ir pardavimo sandorių grandinė, kuria nebuvo siekiama sukurti pridėtinę vertę, o pasinaudojant realiai jokios veiklos nevykdančiomis priedangos įmonėmis UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“, kurios su 0 proc. PVM tarifu iš Vokietijoje, Estijoje, Latvijoje esančių įmonių ir / ar fizinių asmenų pirko didelės vertės automobilius ir juos, nesumokant pardavimo PVM, pardavė Bendrovei, o Bendrovė tuos pačius automobilius su 0 proc. PVM tarifu pardavė Latvijos ir Vokietijos įmonėms. Taip siekta pasisavinti į Lietuvos biudžetą nesumokėtą pardavimo PVM bei deklaruoti PVM atskaitą.

Įvertinus Bendrovės pastabose nurodomų atliktų veiksmų pobūdį, pasak Inspekcijos, darytina išvada, kad dalis nurodomų priemonių yra įprastos procedūros civiliniuose teisiniuose santykiuose, t. y. tiek sutarties sudarymas, tiek atitinkamų dokumentų išrašymas, tiek tam tikros informacijos apie verslo partnerį (jo statusą) turėjimas yra reikalingos priemonės vykdančios bet kokią ūkinę operaciją. Tačiau vykdančios sandorius šie veiksmai buvo atliekami formaliai, siekiant tik formaliai pagrįsti savo domėjimąsi kontrahentais. Vien formalus požiūris į sudaromus sandorius negali būti tapatinamas su sąžiningu mokėtoju, nes sąžiningas subjektas yra toks, kuris veikia rūpestingai ir teisingai. Sąžiningumas reikalauja atidumo, rūpestingumo bei draudžia piktnaudžiauti teise.

Bendrovė pastabose nurodo, kad visi automobilių pirkėjai ir pardavėjai sandorių su Bendrove metu buvo registruoti PVM mokėtojais, kas liudija, kad jie Lietuvos mokesčių administratoriui buvo pateikę pakankamai duomenų apie jų veiklos realumą, akcininkus, vadovus, ketinimą vykdyti PVM apmokestinamąją veiklą, o Lietuvos mokesčių administratorius šiuos duomenis ir pačias įmones vertino kaip patikimas ir realiai veikiančias, todėl Bendrovė galėjo tikėtis, kad automobilių pardavėjai veiklą vykdo realiai. Dėl šių Bendrovės argumentų Inspekcija sprendime pažymi, kad pagal MAĮ 40 straipsnį mokesčių mokėtojas privalo tiksliai įvykdyti mokesstinę prievolę. Atsižvelgdamas į teisės aktų reikalavimus, mokesčių mokėtojas turi pats išsiaiškinti kaip vykdomos mokesstinės prievolės, savarankiškai užpildyti deklaracijas, apskaičiuojant priklausančius mokėti mokesčius, ir sumokėti juos atitinkamo mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimojo teisės akto nustatytu terminu ir tvarka, vykdyti kitas pareigas, susijusias su mokesčių apskaičiavimu ir sumokėjimu. Todėl mokesčių administratoriaus kitų mokesčių mokėtojų atžvilgiu atliekami kontrolės veiksmai negali paneigti mokesčių mokėtojo pareigos vykdomų ūkinių operacijų metu, kurios lemia mokesčių mokėtojo mokesčines prievoles, elgtis sąžiningai.

Įvertinus byloje surinktus įrodymus dėl Bendrovės 17 automobilių įsigijimo iš UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“ bei jų pardavimo Latvijos įmonėms *SIA „B1“*, *SIA „A4“*, *SIA „A1“*, *SIA „N2“*, *SIA „G2“*, *SIA „P1“* ir *SIA „M1“* bei Vokietijos įmonei *GI*, Inspekcijos sprendime konstatuojama, jog Bendrovė automobilių įsigijimo ir pardavimo sandoriuose žinojo arba galėjo žinoti, kad įsigydama ir parduodama automobilius ji dalyvauja PVM sukčiavimo grandinėje, kuria nebuvo siekiama sukurti pridėtinę vertę, o siekiama mokesčinės naudos, todėl Bendrovė netenka teisės į 524311 Lt PVM atskaitą. Atsižvelgiant į tai Inspekcijos sprendime tvirtinama patikrinimo akte apskaičiuota 151851 Eur PVM suma.

Inspekcija, vadovaudamasi PVMĮ 123 str. 1 dalies, MAĮ 96 str. 1 d. 2 punkto, 97 str. 2 dalies, 98, 99 straipsnių nuostatomis, nuo tvirtintinos 151851 Eur PVM sumos, atsižvelgusi į PVM sumokėjimo pradelstų dienų skaičių bei į Finansų ministro 2012-08-27 įsakymu Nr. 1K-292 ir 2012-12-05 įsakymu Nr. 1K-408 patvirtintus delspinigių už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą mokesť dydžius, Bendrovei sprendime apskaičiuoja 40330,45 Eur PVM delspinigius. Vadovaudamasi PVMĮ 123 str. 2, 4 dalių, MAĮ 139 str. 1 dalies nuostatomis, atsižvelgdama į tai, kad patikrinimo metu Bendrovė bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė patikrinimui paaiškinimus ir dokumentus, Inspekcija sprendime Bendrovei skyrė minimalaus 10 proc. dydžio 15185 Eur PVM baudą.

Vadovaudamasi MAĮ 132 straipsniu, Inspekcija ginčijamu sprendimu nusprendė patvirtinti 2016-04-04 patikrinimo akte Nr. (21.31-28)-FR0680-239 papildomai apskaičiuotą 151851 Eur PVM, apskaičiavo 40330,45 Eur PVM delspinigius, skyrė 15185 Eur PVM baudą.

Bendrovė 2016-11-21 skunde nurodo nesutinkanti su Inspekcijos ginčijamame sprendime pateiktu nustatytų faktinių aplinkybių vertinimu ir interpretavimu. Bendrovės nuomone, Inspekcijos nurodytos ginčo sandorių faktinės aplinkybės nepagrindžia jos išvados dėl nepakankamo Bendrovės rūpestingumo. Bendrovė buvo sąžininga, pateikė tai pagrindžiančius įrodymus, kurių Inspekcija jokiais pakankamais objektyviai nustatytais duomenimis nepaneigė. Todėl Bendrovė prašo panaikinti Inspekcijos sprendimą kaip nepagrįstą ir neteisėtą ir savo prašymą grindžia toliau nurodomais argumentais.

Skunde nurodoma, jog Bendrovė, priklausanti tarptautinei įmonių grupei, savo vykdomai veiklai (prekybai naujais ir naudotais automobiliais) kelia aukštus rizikos valdymo, atitikimo teisės aktams užtikrinimo ir tinkamo dokumentų įforminimo bei pakankamo jų surinkimo standartus ir yra nustačiusi viduje atitinkamas rizikos valdymo procedūras. Prekyba ginčo automobiliais niekuo neišsiskyrė iš Bendrovės vykdomos įprastinės prekybos naudotais automobiliais veiklos tiek prieš tikrinamąjį laikotarpį, tiek po jo ėjusiais mokesčiais laikotarpiais. Nei sandorių sudarymo forma (pirkimas ir pardavimas), nei pajamų už automobilių pardavimą gavimo momentas, nei kitos aplinkybės nebuvo skirtingos nuo Bendrovės vykdytos ir iki šiol vykdomos verslo praktikos.

Pasak Bendrovės, visuose ginčo sandoriuose ji veikė sąžiningai, t. y. nežinojo ir negalėjo žinoti, kad automobilių pardavėjai galimai sukčiauja PVM. Bendrovė atidžiai patikrino jos kontrahentų duomenis (registracijos realumą, PVM registracijos buvimą), kontrahentų atstovų teisę veikti atstovaujамų įmonių vardu, įsigydama ginčo automobilius Bendrovė sumokėjo ginčo automobilių kainą (taip pat ir ginčo PVM sumas) banko pavedimais. Taip pat Bendrovė surinko ir tinkamai saugojo visus šiuos veiksmus patvirtinančius dokumentus. Sandoriai realiai įvyko (to Inspekcija sprendime neneigia), jie buvo tinkamai užfiksuoti buhalterinės apskaitos dokumentuose, todėl Inspekcijos teiginiai, kad dokumentai buvo surinkti tik formaliai, neatitinka tikrovės ir prieštarauja patikrinimo metu nustatytai informacijai.

Skunde tvirtinama, jog Inspekcijos teiginiai, kad Bendrovei sandorių sudarymo metu buvo prieinama viešai skelbiama informacija, neigiamai charakterizuojanti kai kuriuos automobilių pardavėjus atstovaujančius asmenis, neatitinka tikrovės. Visų pirma, dauguma viešų publikacijų, kuriomis remiasi Inspekcija, buvo paskelbta po ginčo sandorių sudarymo (pavyzdžiui, 2014, 2016 m.). Antra, informacija apie kai kurių automobilių pardavėjų atstovų teistumą, nesusijusį su baudžiamosiomis veikomis mokesčių srityje, buvo fragmentiškai skelbta gerokai iki sandorių su Bendrove Estijos teismų duomenų bazėse estų kalba. Bendrovės manymu, Inspekcijos „reikalavimai“ mokesčių mokėtojams tikrinti užsienio šalių teismų duomenų bazes gerokai viršija tai, kas galėtų būti pagrįstai ir protingai reikalaujama iš sąžiningo ir rūpestingo verslo subjekto. Priešingai nei teigia Inspekcija, jokia sandorių sudarymo metu Bendrovei protingomis priemonėmis prieinama informacija neleido daryti išvadų, taip pat negalėjo sukelti įtarimų dėl to, kad jos kontrahentai (automobilių pardavėjai) galėjo dalyvauti į PVM sukčiavimą įtrauktuose sandoriuose.

Atsižvelgiant į tai, kad ginčas tarp Bendrovės ir Inspekcijos yra kilęs išimtinai tik dėl teisės į PVM atskaitą, Bendrovė dėl skundžiamame sprendime bei patikrinimo akte išdėstyto automobilių pardavimo Latvijos ir Vokietijos įmonėms aplinkybių teigia nepasisakanti. Ginčo dėl to, ar Bendrovė pagrįstai taikė 0 proc. PVM tarifą automobilių tiekimui į Latviją bei Vokietiją tarp šalių nekyla, todėl, Bendrovės manymu, visa su vēlesniais ginčo automobilių tiekimais susijusi informacija yra neaktuali ginčui, todėl priimant sprendimą dėl Bendrovės teisės į PVM atskaitą neturi būti vertinama.

Bendrovė skunde cituoja PVMĮ 58 str. 1 dalies, 64 str. 1 dalies nuostatas ir nurodo, jog Inspekcija neginčija, jog egzistuoja šiose teisės normose nurodytos objektyvios sąlygos teisei į PVM atskaitą atsirasti, tačiau Bendrovės teisę į PVM atskaitą neigia darydama prielaidą, kad Bendrovė galėjo žinoti, jog dalyvaudama automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriuose buvo įtraukta į sukčiavimą PVM srityje, t. y. teigdama, kad Bendrovė sudarydama ginčo sandorius elgėsi nesąžiningai.

Bendrovė skunde taip pat cituoja ESTT bei LVAT praktiką teisės į PVM atskaitą bylose (2012-12-06 sprendimo *Bonik*, C-285/11 26, 45 punktą, 2007-09-27 sprendimo byloje Nr. C-409/04 *Teleos* ir kt. 68 punktą, 2012-06-21 sprendimo sujungtose bylose *Mahagēben ir David*, C-80/11 ir C-142/11 49 punktą, 60–62 punktus, 2015-10-22 sprendimo byloje C-277/14 *PPUH Stehcamp* 49, 52 punktą ir jame nurodytą praktiką, LVAT 2013-02-05 nutartį adm. byloje Nr. A⁶⁰²-705/2013, 2016-06-17 nutartį adm. byloje Nr. A-3389-602/2016, 2016-10-11 sprendimą adm. byloje Nr. A-1206-438/2016) ir tvirtina, jog šiame mokestiniame ginče sprendžiant dėl Bendrovės teisės į PVM atskaitą, vadovaujantis skunde pacituotais ESTT ir LVAT išaiškinimais, būtina nagrinėti, ar Inspekcija surinko pakankamai objektyvių įrodymų, jog Bendrovė ginčo sandorių sudarymo metu galėjo žinoti, jog kontrahentai galimai dalyvavo sukčiavime PVM srityje, taip pat įvertinti, ar Inspekcijos skundžiamame sprendime nurodytos faktinės aplinkybės atitinka ESTT ir LVAT praktikoje suformuotus kriterijus ir gali būti pripažintos tinkamu pagrindu paneigiant apmokestinamųjų asmenų teisę į PVM atskaitą.

Dėl Bendrovės vykdomos prekybos naudotais automobiliais veiklos skunde nurodoma, jog Bendrovė priklauso tarptautinei įmonių grupei, kuri visame pasaulyje prekiauja naujais bei naudotais automobiliais. Naudotų automobilių prekyba Bendrovė užsiima nuo 2008 m. vidurio, naudotus automobilius pardavimui randa įvairiais būdais: turi partnerių, kurie siūlo automobilius

žinodami Bendrovės poreikį; pati ieško automobilių internete ir perka juos iš užsienio ar Lietuvos fizinių ar juridinių asmenų; atperka klientų turimus iš jos ar bankų įsigytus automobilius; padeda klientams įsigyti automobilius lizingo būdu ir pan. Per metus Bendrovė įsigyja apie 1500 naujų ir apie 400 naudotų automobilių, taigi pastarieji sudaro apie ketvirtadalį įsigijimų. Panašios proporcijos buvo ir tikrinamuoju laikotarpiu (įsigyta 1134 nauji ir 419 naudotų automobilių, parduota atitinkamai 1128 nauji ir 441 naudotas automobilis).

Lietuvoje Bendrovė atstovauja *Mazda, Ford, Hyundai, Jaguar, Land Rover* ir *Mitsubishi* markių automobilių gamintojus, kurie savo automobilių prekybos atstovams, taip pat ir Bendrovei, kelia aukščiausius klientų aptarnavimo bei veiklos reikalavimus. Vienas iš tokių reikalavimų – nepriekaištinga reputacija, kurios neatitinkant (pavyzdžiui, dalyvaujant sandoriuose, sudaromuose apgaule) automobilių gamintojas įgyja teisę nedelsiant be išankstinio įspėjimo nutraukti atstovavimo sutartį. Todėl Bendrovė, siekdama atitikti veiklos skaidrumui keliamus reikalavimus, užtikrinti aukštus veiklos standartus, yra įdiegusi vidaus kontrolės sistemą, kurią naudojant yra siekiama eliminuoti ne tik verslo, bet ir mokestines rizikas. Bendrovės manymu, tokios sistemos egzistavimas patvirtina jos veiklos kryptis, prioritetus ir paneigia Inspekcijos samprotavimus apie Bendrovės nerūpestingumą ar neatidumą.

Vidaus kontrolei, siekiant eliminuoti mokestines rizikas, Bendrovė yra pasitvirtinusi vidines tvarkas, kuriose detalai nustatyta, kas ir ką turi atlikti konkrečiame veiklos procese. Pavyzdžiui, Bendrovės 2009-08-17 įsakymu Nr. V-23 patvirtinta „Naudotų automobilių pirkimo pažyma ir pirkimo etapai“ (Priedas Nr. 3), 2010-07-01 įsakymu Nr. 07-01 patvirtinta „PVM sąskaitų faktūrų išrašymo tvarka“ (Priedas Nr.4). Ginčo sandorių sudarymo procedūros visais atvejais atitiko Bendrovės patvirtintus procesų standartus ir vidines tvarkas.

Skunde pažymima, kad vykdydama prekybą naudotais automobiliais Bendrovė visais atvejais atlieka standartines tikrinimo procedūras siekiant identifikuoti savo verslo partnerius, nustatyti bei patikrinti ketinamus įsigyti automobilius (tokie pat veiksmai buvo atlikti ir ginčo sandorių atveju). O būtent, prieš sudarydama pirkimo ir pardavimo sandorius Bendrovė atlieka tokius veiksmus: surenka pardavėjo ir / ar pirkėjo (įmonės) registravimo dokumentus; patikrina pardavėjo ir / ar pirkėjo PVM registracijos statusą, taip pat pateikto PVM kodo galiojimą bei priskyrimą konkrečiam ūkio subjektui; identifikuoja pardavėją ir / ar pirkėją atstovaujančius asmenis bei jų tapatybę; surenka ir patikrina pardavėją ir / ar pirkėją atstovaujančių asmenų įgaliojimus veikti įmonių vardu; surenka ir patikrina dokumentus, patvirtinančius nuosavybės teises į automobilius, pavyzdžiui, automobilių techninius pasus; patikrina viešai prieinamus VI „Regitra“ duomenis, siekdama nustatyti, ar automobilis nėra įgytas neteisėtu būdu ir ar jo valstybiniai numeriai nėra suklastoti. Tik surinkusi ir patikrinusi aukščiau nurodytus duomenis bei nustačiusi, kad nėra pagrįstų įtarimų keliančių duomenų (pavyzdžiui, dėl pardavėjo ir / ar pirkėjo veiklos realumo, automobilių nuosavybės teisių, jų galimo apribojimo ir pan.), Bendrovė sudaro automobilių pirkimo ir pardavimo sutartis. Taigi Inspekcijos teiginiai, kad Bendrovė buvo nepakankamai rūpestinga, prieštarauja jos atliekamų veiksmų apimčiai ir jų pobūdžiui.

Taip pat pažymima, kad kritus Bendrovės atstovaujamų gamintojų automobilių pardavimams, Bendrovė, siekdama padidinti savo pardavimų apimtį, 2011 m. priėmė sprendimą išplėsti prekybą kitų (ne savo atstovaujamų) gamintojų naudotais automobiliais. Pasiskirstymas tarp atstovaujamų ir neatstovaujamų automobilių gamintojų automobilių realizavimo nuo 2012 m. iki 2016-10-31 išlieka stabilus, t. y. Bendrovės atstovaujamų gamintojų automobilių parduodama apie 73–76 proc., neatstovaujamų – apie 24–27 proc. Todėl Inspekcijos teiginys, jog Bendrovės vykdyti ginčo sandoriai su jos neatstovaujamų gamintojų automobiliais buvo jai nebūdingi, Bendrovės tvirtinimu, neatitinka tikrovės.

Skunde nurodoma, jog Inspekcija skundžiamame sprendime bei patikrinimo akte teigia, kad Bendrovė, sutikdama tarpininkauti sudarant ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius, galėjo sudaryti tarpininkavimo, o ne pirkimo ir pardavimo sutartis ir tokiu būdu neatskaityti automobilių pirkimo PVM. Pasak Inspekcijos, dėl pasirinkto tarpininkavimo modelio (neatsiskleidęs tarpininkas) galima teigti, kad ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriais buvo siekiama kitų tikslų, t. y. siekta deklaruoti automobilių pirkimo PVM atskaitą ir susigrąžinti iš biudžeto pirkimo PVM, kai tuo tarpu automobilių pardavėjai pardavimo PVM nuo šių sandorių

į biudžetą nesumokėjo. Tokie Inspekcijos teiginiai, Bendrovės tvirtinimu, yra nepagrįsti ir prieštaraujantys kitiems Inspekcijos nustatytiems faktams dėl toliau nurodytų priežasčių.

Visų pirma, Inspekcijos pozicija dėl Bendrovės vaidmens ginčo automobilių pardavimo sandorių grandinėje (nustatytoje pačios Inspekcijos, nes Bendrovei ginčo sandorių sudarymo metu ji nebuvo žinoma ar kažkaip atskleista), yra nenuosekli. Inspekcija įrodinėja, jog Bendrovė galėjo žinoti, kad sudarydama ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius, ji buvo įtraukta į galimą sukčiavimą PVM srityje. Toks Inspekcijos teiginys leidžia suprasti, kad Inspekcija pripažįsta, jog ne pati Bendrovė sukčiavo PVM srityje, o tokį sukčiavimą atliko bei atitinkamai PVM iš biudžeto pasisavino kiti asmenys (Inspekcija neidentifikavo, kuri įmonė ir iš kokios šalies biudžeto faktiškai pasisavino PVM). Tuo tarpu pateikdama argumentus dėl tarpininkavimo sandorių pobūdžio, Inspekcija nurodo, kad Bendrovė iš Lietuvos biudžeto siekė pasisavinti PVM, kas reikštų pačios Bendrovės sukčiavimą PVM, nors tai nėra įrodinėjama.

Antra, Inspekcijos nurodomas PVM pasisavinimas, esant realiems automobilių įsigijimo sandoriams, yra neįmanomas ir ekonomiškai negalimas. Ginčo automobilius Bendrovė įsigijo už bendrą 3021030,86 Lt sumą, įskaitant 524311,18 Lt PVM. Visą automobilių kainą, o taip pat ir PVM Bendrovė bankiniais pavedimais sumokėjo automobilių pardavėjams. Taigi, Bendrovė realiai patyrė pirkimo PVM kaštus, o įtraukusi pirkimo PVM į PVM atskaitą, šiuos kaštus kompensavosi kaip tą daro bet kuris PVM apmokestinamasis asmuo. Todėl, dalyvaudama ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriuose, Bendrovė negavo jokios finansinės naudos, kiek tai susiję su PVM atskaita. Pažymima, kad jeigu Bendrovė nebūtų sudariusi automobilių pirkimo ir jų vėlesnio pardavimo sandorių, jos finansinis rezultatas PVM prasme būtų identiškas, kaip ir sudalyvavus tokiuose sandoriuose.

Trečia, Bendrovė savo verslo praktikoje komiso sutartis sudaro tik tais atvejais, kai automobilio perdavimo metu nėra žinomas automobilio pirkėjas, tačiau paaiškėjus / atsiradus pirkėjui, Bendrovė komiso sutartį nutraukia ir su automobilio pardavėju bei pirkėju sudaro atskiras pirkimo ir pardavimo sutartis, kaip buvo padaryta ir ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo metu. Todėl Inspekcijos teiginys, kad sudarytos ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sutartys nėra būdingos Bendrovės veiklai tikrinamuoju laikotarpiu, Bendrovės tvirtinimu, yra nepagrįstas.

Inspekcija skundžiamame sprendime nurodo, kad Bendrovei turėjo sukelti abejonių jos buveinėje apsilankę užsienio piliečiai (automobilių pirkėjų atstovai), kurie paprašė Bendrovės tarpininkauti įsigyjant konkrečius Lietuvoje esančius automobilius, nes automobilių pardavėjai nenori jų parduoti išvežimui į užsienį. Skunde tvirtinama, jog nebuvo jokio pagrindo įtarimams dėl tokių užsienio piliečių prašymų, nes Bendrovei vykdant prekybą naudotais automobiliais kartais ji pasirenkama kaip tarpininkas (nors pirkėjas ir pardavėjas yra iš anksto žinomi) dėl įvairių priežasčių. Pavyzdžiui, dėl to, kad gali atlikti automobilio patikrą (todėl galima sužinoti jo būklę, serviso istoriją) ir prisiimti atsakomybę dėl šios patikros metu nustatytos informacijos teisingumo, dėl ko automobilio pirkėjas yra garantuotas informacijos apie įsigyto automobilio techninę būklę patikimumu. Taip pat Bendrovė kaip tarpininkas pasirenkamas norint automobilį pirkti išsimokėtinai. Todėl ir ginčo atveju kai kuriems pardavėjams nurodžius, kad jie nenori / nemoka parduoti automobilių į užsienį, Bendrovei, nuolat susiduriančiai su įvairiomis pardavėjų ar pirkėjų problemomis ir skundais, šie teiginiai nesukėlė abejonių (juolab kad atlikus standartinę sandorio tikrinimo procedūrą, jokių įtartinų aplinkybių nenustatyta).

Inspekcija skundžiamo sprendimo 29 psl. nurodo, kad Bendrovė veikė kaip atsiskleidęs tarpininkas (apmokestinamasis asmuo tarpininkauja prekių arba paslaugų tiekimo sandoryje kito vardu ir sąskaita), nes už ginčo automobilius pirmiausia sumokėdavo automobilių pirkėjai, o tik po to Bendrovė atsiskaitydavo su pardavėjais. Tai patvirtina, kad Bendrovė, sudarydama ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sutartis, nerizikavo, nes neinvestavo savo piniginių lėšų. Skunde pažymima, jog atsiskaitymo tvarka už pirktus ir parduotus ginčo automobilius yra įprastinė Bendrovės veikloje, nes ja siekiama suvaldyti beviltiškų skolų riziką. Todėl tokių pirkimo ir pardavimo sandorių sudarymas neišsiskyrė iš bendro Bendrovės veiklos konteksto, ką bando nurodyti Inspekcija (net netyrusi, kokia praktika buvo kitais atvejais).

Inspekcija kaip aplinkybę, jog sudaryti ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriai nėra būdingi Bendrovės veiklai, sprendimo 27 psl. nurodo Bendrovės gautą fiksuotą pelną iš ginčo automobilių pardavimo, nepriklausomai nuo automobilių vertės. Tačiau Bendrovės gauta pelno marža iš naudotų automobilių pirkimo ir vėlesnio jų pardavimo iš esmės atitiko pirkimo ir pardavimo sandoriais prisiimamos rizikos laipsnį. Skunde pažymima, kad Bendrovės įvykdyti sandoriai iš esmės buvo labai panašūs, t. y. prieš faktiškai įsigydama konkrečius automobilius bei už juos apmokėdama Bendrovė jau žinojo, kam ir už kiek jie bus parduoti. Toks automobilių pardavimas jau būdavo užtikrintas sudarytomis pirkimo ir pardavimo sutartimis. Taigi, verslo rizikos laipsnis perkant ir parduodant ginčo automobilius buvo tapatus bei pakankamai žemas. Be to, ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandorių atvejais Bendrovės atliktinų veiksmų pobūdis, eiliškumas ir mastas buvo iš esmės tapatūs. Taigi, pasak Bendrovės, yra logiška, kad visais automobilių pirkimo ir pardavimo sandorių sudarymo atvejais jos gautas pelnas buvo panašus.

Dėl Bendrovės sąžiningumo skunde tvirtinama, jog, Bendrovės nuomone, Inspekcija neįrodė, jog dalyvaudama automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriuose Bendrovė buvo nesąžininga.

Nurodoma, jog Bendrovė surinko pakankamai informacijos apie automobilių pardavėjus. Siekdama identifikuoti pardavėjus, jų atstovus bei pardavėjų veiklos realumą ir patikimumą, o tuo pačiu ir Bendrovės sudaromų sandorių teisėtumą, Bendrovė atliko visus galimus veiksmus, būdingus rūpestingam ir atidžiam mokesčių mokėtojui. Visų pirma, Bendrovė paprašė, o automobilių pardavėjai pateikė išplėstinius išrašus iš Juridinių asmenų registro apie automobilių pardavėjus, t. y. įmones UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“, UAB „A2“, UAB „L1“, iš kurių matyti, kad šios įmonės sandorių sudarymo metu buvo veikiančios, teisinis likviduojamos ar bankrutuojančios įmonės statusas nebuvo įregistruotas.

Pasak Inspekcijos, Bendrovė, sudarydama sandorius, galėjo ir turėjo atkreipti dėmesį į tai, kad tai buvo įmonės, kurios buvo įsteigtos ir registruotos PVM mokėtojomis neseniai (t. y. nuo 1 iki 5 mėn. prieš sandorius su Bendrove). Inspekcijos nuomone, tokia aplinkybė Bendrovei turėjo sukelti pagrįstas abejones dėl automobilių pardavėjų patikimumo. Su tokia pozicija Bendrovė nurodo nesutinkanti ir mananti, jog vien faktas, kad įmonės yra naujai įsteigtos, nėra pakankamas pagrindas įtarti, jog, sudarydamos sandorius, šios įmonės sukčiauja PVM. Bendrovės nuomone, būtų nelogiška ir ekonomiškai nepagrįsta atsisakyti sudaryti sandorius su naujai įsteigtomis įmonėmis, o bendradarbiauti tik su ilgai veikiančiomis įmonėmis. Naujai įsteigtos įmonės gali būti įsteigtos reorganizavimo, veiklų konsolidavimo, užsienio kompanijų atstovybių įsteigimo tikslais ir pan. Todėl, Bendrovės nuomone, Inspekcija nepagrįstai šia aplinkybe grindžia Bendrovės galėjimą žinoti apie galimą automobilių pardavėjų dalyvavimą sukčiavime PVM srityje.

Skunde tvirtinama, jog įmonių veikimo laikotarpis (trukmė) negali būti aplinkybe *ipso jure* sukeliančia abejones dėl jų veiklos teisėtumo, nes Bendrovė tikrinamuoju laikotarpiu naudotus automobilius įsigijo ne tik iš ginčo automobilių pardavėjų, bet dar iš 46 juridinių asmenų (kurių vykdoma veikla nėra išimtinai susijusi su prekyba automobiliais, kai kurios jų buvo įsteigtos ne seniai), tačiau Inspekcija, patikrinimo metu išanalizavusi visus tikrinamuoju laikotarpiu Bendrovės vykdytus įsigijimus, pretenzijų dėl kitų sandorių Bendrovei neturėjo.

Nurodoma, jog visi automobilių pardavėjai sandorių su Bendrove metu buvo registruoti PVM mokėtojais. Vien šis faktas Bendrovei buvo pakankamas pagrindas automobilių pardavėjus laikyti patikimais bei realią ekonominę veiklą vykdančiais verslo subjektais. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad Lietuvoje (tikėtina, ir Latvijoje bei Vokietijoje) įmonės nėra automatiškai įregistruojamos PVM mokėtojais – prieš įregistravimą į PVM mokėtojų registrą mokesčių administratorius vykdo griežtą kontrolę, t. y. surenka duomenis apie įmonių akcininkus, vadovus, darbuotojus, esamą ir būsimą veiklą, esamus ir būsimus veiklos partnerius, ir tik įsitikinęs planuojamos ar vykdomos veiklos realumu ir įmonės patikimumu, įmonė yra įregistruojama į PVM mokėtojų registrą. Bendrovei nesuprantama, kodėl ji automobilių pardavėjus turėjo įtarti esančius realiai veiklos nevykdančiomis įmonėmis, kai pats mokesčių administratorius (žinodamas net daugiau duomenų apie šias įmones, negu Bendrovė galėjo objektyviai surinkti)

šias įmones PVM registracijos metu laikė patikimomis ir realią veiklą vykdančiomis įmonėmis bei atitinkamai įregistravo jas į PVM mokėtojų registrą.

Inspekcija, skundžiamame sprendime atsakydama į šį Bendrovės pastabose išdėstytą argumentą, nurodo, kad tai, jog mokesčių administratorius vykdė netinkamą PVM mokėtojų kontrolę, negali būti pagrindu atleisti Bendrovės nuo atsakomybės dėl jos nepakankamai rūpestingų veiksmų. Bendrovė tokius Inspekcijos argumentus vertina kaip jos gynybinę poziciją, o jų turinys iliustruoja, kokius neproporcingus ir sunkiai įgyvendinamus rūpestingumo reikalavimus Inspekcija kelia mokesčių mokėtojams.

Atsižvelgiant į tai, skunde tvirtinama, jog yra akivaizdu, kad Bendrovė atliko visus būtinus verslo praktikoje įprastus veiksmus, siekdama įsitikinti, kad sandoris su kontrahentu gali būti sudarytas, o Inspekcija nepateikė jokių objektyvių įrodymų, pagrindžiančių priešingą išvadą.

Nurodoma, jog Bendrovė įsitikino, kad automobilių pardavėjų atstovais prisistatę asmenys, t. y. D. K. , A. Z. , V. P. , A. G. , A. R. , J. P. bei B. M. . kaip vieninteliai įmonės akcininkai ir direktoriai (išskyrus A. R. , kuris buvo tik UAB „V1“ direktorius), turi teisę vienasmeniškai atstovauti ir veikti pardavėjų vardu, taip pat ir sudaryti sandorius dėl ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo. Pažymima, kad visuose Bendrovei pateiktuose išplėstiniuose išrašuose iš Juridinių asmenų registro buvo pateikta oficiali informacija apie asmenis, galinčius veikti automobilių pardavėjų vardu, ir tokių asmenų įgaliojimų ribas. Turėdama tokius duomenis bei informaciją, kad pirkimo ir pardavimo sandorius automobilių pardavėjų vardu sudarys išplėstiniuose išrašuose iš Juridinių asmenų registro nurodyti asmenys, Bendrovė nereikalavo pateikti papildomų atstovavimo pagrindus pagrindžiančių dokumentų.

Bendrovė visais atvejais nustatė automobilių pardavėjų atstovų tapatybes, patikrindama ir išsaugodama šių asmenų tapatybes patvirtinančius dokumentus, kurie buvo pateikti Inspekcijai. Ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriai visais atvejais buvo įforminti rašytinėmis pirkimo ir pardavimo sutartimis, priėmimo–perdavimo aktais, visus reikalaujamus rekvizitus turinčiomis PVM sąskaitomis faktūromis, kuriuos patvirtino asmenys, turintys teisę veikti automobilių pardavėjų vardu ir Bendrovės patalpose, todėl Bendrovei nekilo klausimas dėl galimo parašų neatitikimo.

Inspekcija skundžiamo sprendimo 16 psl. nurodo, kad UAB „A5“, sudarydama sandorius su Bendrove, neturėjo darbuotojų, todėl A. G. kaip direktorius negalėjo atstovauti UAB „A5“. Skunde pažymima, kad asmuo dirbti įmonės vadovus gali ne tik pagal darbo, bet ir pagal paslaugų teikimo sutartį. Bendrovė, įsigydama ginčo automobilius iš UAB „A5“, įsitikino, kad pagal jai pateiktą išplėstinį išrašą iš Juridinių asmenų registrus, ji sudaro sutartis su asmeniu, kuris turi įgalinimus atstovauti šią įmonę. Tai, kad A. G. nebuvo įdarbintas pagal darbo sutartį ir todėl nebuvo socialiai draustas (patikrinti šio fakto Bendrovė neturi jokių teisinių galimybių), nepaneigia fakto, kad A. G. , kaip UAB „A5“ įgaliotas asmuo, turėjo teisę sudaryti ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sutartis.

Pasak Inspekcijos, Bendrovė, sudarydama sandorius su automobilių pardavėjais, žinojo, kad šių įmonių akcininkai ir direktoriai yra Estijos piliečiai, ir ši aplinkybė Bendrovei turėjo sukelti abejonių, kodėl sandorių kontrahentams buvo būtinas Bendrovės dalyvavimas. Su tokiu Inspekcijos pateiktu faktinių aplinkybių vertimu Bendrovė nesutinka ir nurodo mananti, kad jai žinoma informacija dėl kontrahentų registravimo valstybių bei dėl pardavėjų vadovų / akcininkų pilietybės negalėjo sukelti pagrįstų abejonių, kad automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriais buvo siekiama sukčiauti PVM srityje. Visų pirma, Inspekcijos nurodoma aplinkybė nėra susijusi su galimu sukčiavimu PVM srityje. Antra, prieš sudarydama automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius, Bendrovė atliko standartines patikros procedūras bei nenustatė jokių automobilių pardavėjų veiklos neteisėtumo požymių. Priešingai, surinkta informacija apie kontrahentus, jų atstovus, automobilių savininkus rodė, kad Bendrovės kontrahentai yra realiai ir faktiškai veiklą vykdančios ūkio subjektai. Pažymima, kad surinkusi tokią informaciją Bendrovė ne tik neprivalėjo, bet ir neturėjo objektyvių galimybių surinkti daugiau informacijos apie savo kontrahentus ir jų atstovus. Bendrovės nuomone, tolimesnis informacijos rinkimas, siekiant išsklaidyti abejones, kurios, pasak Inspekcijos, Bendrovei turėjo kilti, būtų reiškęs veiksmų ir patikrinimų, kuriuos paprastai atlieka mokesčių administratorius, atlikimą.

Skunde pabrėžiama, jog visais atvejais už įsigyjamus automobilius Bendrovė sumokėjo bankiniais pavedimais tiesiogiai į automobilių pardavėjų banko sąskaitas. Atidarydami banko sąskaitas bankai taiko labai aukštus reikalavimus, siekdami įsitikinti kliento (taip pat ir kliento akcininkų, ir tikrųjų naudos gavėjų) patikimumu ir tapatybe, todėl mokėjimas banko pavedimais Bendrovei papildomai patvirtino ir garantavo, kad sandorius sudarė būtent su šiomis įmonėmis bei kad šios įmonės buvo realiai veiklą vykdantys ūkio subjektai.

Pažymima, kad prieš teisiškai įsipareigodama sudaryti automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius, t. y. prieš rašytinių sutarčių sudarymą, Bendrovė visais atvejais atliko aukščiau minėtas standartines veiklos partnerių ir įsigytinų automobilių patikros procedūras ir tik įvertinusi visus Bendrovei pateiktus dokumentus, jos pačios surinktą informaciją, išsiaiškinusi, kokie tai bus automobiliai, iš kur, kokios jų kainos, Bendrovė nusprendė įsigyti ginčo automobilius. Ginčo dėl to, kad ūkinės operacijos įvyko realiai, t. y. automobiliai buvo realiai įsigyti, tarp šalių nėra.

Bendrovė nurodo nesutinkanti su Inspekcijos pozicija, kad ji savo veiklos partneriais domėjosi bei rinko duomenis apie juos tik formaliai bei siekdama tik formaliai pagrįsti domėjimąsi savo kontrahentais. Priešingai, realų, o ne formalų domėjimąsi savo verslo partneriais aiškiai ir nedviprasmiškai įrodo aukščiau aprašyti Bendrovės veiksmai, atlikti tiek prieš sudarant ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius, tiek ir tokių sandorių vykdymo metu, iš kurių Bendrovė galėjo identifikuoti savo veiklos partnerius, jų įgaliotus atstovus, turimą oficialiai registruotą turtą (ketinamus parduoti automobilius). Bendrovės surinkti duomenys nerodė jokių požymių, kad jos kontrahentai galėjo būti faktiškai veiklos nevykdančios ar nepatikimos įmonės, kurios nevykdo savo mokestinių prievolių, o juo labiau, kad Bendrovės ketinami sudaryti bei faktiškai sudaryti automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriai buvo susiję su galimu sukčiavimu PVM srityje.

Bendrovė atkreipia dėmesį į tai, kad visi duomenys, pasak Inspekcijos, rodantys, jog jos kontrahentai galimai sukčiavo PVM srityje (į biudžetą susimokėdami PVM) paaiškėjo tik po automobilių pirkimo ir pardavimo sandorių. Inspekcija, kuriai prieinama daug platesnės apimties informacija nei mokesčių mokėtojai, turėjo galimybę patikrinimo metu matyti visą sandorių su ginčo automobiliais sudarymo grandinę ir daryti atitinkamas išvadas. Bendrovė ginčo sandorių sudarymo metu tokios informacijos neturėjo ir negalėjo turėti, todėl Inspekcijos teiginiai apie Bendrovės galimybes išvelgti, kad ji tokioje grandinėje galimai dalyvauja, nėra pagrįsti.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Bendrovės nuomone, yra akivaizdu, kad ji, sudarydama ir vykdydama ginčo automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius, ne formaliai ėmėsi visų protingų, objektyviai būtinų ir jai prieinamų priemonių, būdingų rūpestingam, atidžiam ir sąžiningam mokesčių mokėtojai, jog įsitikintų savo kontrahentų veiklos realumu ir teisėtumu. Todėl Bendrovė, sudarydama ginčo sandorius, buvo sąžininga, t. y. nei žinojo, nei galėjo žinoti, kad jos sudaromi sandoriai galimai įtraukia ją į sukčiavimą PVM srityje.

Kaip vieną iš argumentų savo išvadai pagrįsti Inspekcija nurodo aplinkybę, jog sandorių sudarymo laikotarpiu viešai skelbiamoje informacijoje buvo galima rasti Bendrovės kontrahentų atstovus neigiamai charakterizuojančios informacijos, t. y., kad kai kurie asmenys, atstovaujantys automobilių pardavėjams, buvo bausti baudžiamąja tvarka. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad Inspekcijos sprendimo nustatomojoje dalyje taip pat cituojami keli straipsniai su informacija apie Bendrovės kontrahentų atstovų galimai padarytas teisei priešingas veikas. Bendrovės nuomone, ši informacija nekorektiška ir vertintina kaip Inspekcijos mėginimas pagrįsti savo poziciją įrodymais, kurie arba neegzistavo ginčo sandorių sudarymo metu, arba buvo objektyviai neprieinami Bendrovei. Daugeliu atvejų tai straipsniai, kurie buvo parengti praėjus daug laiko po sandorių sudarymo ir objektyviai negalėjo būti prieinami Bendrovei sandorių sudarymo metu. Todėl vadovaujantis šiais straipsniais daromos išvados, kad Bendrovė galėjo būti rūpestingesnė ir labiau pasidomėti kontrahentais, prasilenkia su objektyvia realybe. Publikuoti straipsniai estų, anglų kalbomis Estijos naujienų portaluose, informacija apie Bendrovės kontrahentų atstovų teistumą (Estijos teismų sprendimai), niekaip nėra susiję su Bendrovės mokestinėmis prievolėmis ir negalėjo sukelti Bendrovei įtarimų, kad bausti asmenys, praėjus keleriems metams po bausmių atlikimo, įsivels į PVM sukčiavimą. Bendrovei taip pat kyla klausimas, kodėl Inspekcija, registruodama UAB „V1“ ir UAB „A2“ (kurių direktoriais buvo paskirti A. R. bei K. P.) PVM

mokėtojais, pati nesurado „viešai prieinamos“ informacijos apie automobilių pardavėjų direktorių / akcininkų teistumą, kuri net paprastam mokesčių mokėtojui (Bendrovei), Inspekcijos suvokimu, turėjo sukelti abejonių, kad šie asmenys gali sukčiauti PVM.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes, skunde tvirtinama, jog Inspekcijos skundžiamo sprendimo argumentas dėl viešai skelbiamos informacijos, kuria nesinaudoja pati, spręsdama klausimą dėl naujai įsteigtų įmonių įregistravimo PVM mokėtojomis ir šių įmonių galimybės ateityje vykdyti ekonominę veiklą, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Pasak Bendrovės, apibendrinus skundžiamo sprendimo bei patikrinimo akto argumentus ir Bendrovės pateiktus įrodymus, yra akivaizdu, kad Inspekcija nepateikė objektyvių įrodymų, pagrindžiančių, kad Bendrovė galėjo žinoti apie tai, kad jos kontrahentai galimai sukčiavo PVM. Inspekcijos nurodomos faktinės aplinkybės neatitinka skunde cituotos ESTT ir LVAT praktikos suformuotų reikalavimų, kurie leistų paneigti Bendrovės teisę į PVM atskaitą.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes ir motyvus, vadovaujantis MAĮ 153 str. 1 d. 4 punkto ir 155 str. 4 d. 2 punkto nuostatomis, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2016-10-27 sprendimą Nr. (24.6-31-5)-FR0682-622.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi mokestinio ginčo byloje esančią medžiagą, šalių pozicijas ginčo klausimu, konstatuoja, jog Inspekcijos 2016-10-27 sprendimas Nr. (24.6-31-5)-FR0682-622 naikintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl Bendrovei papildomai apskaičiuoto PVM mokesčių administratoriui nepripažinus jos teisės į PVM atskaitą pagal 2012-01-01–2012-12-31 laikotarpiu UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Iš bylos medžiagos sprendžiamas, jog mokesčių administratorius nepripažino Bendrovės teisės atskaityti 151851 Eur pirkimo PVM, išskirto nurodytųjų įmonių PVM sąskaitose faktūrose, nes Bendrovė ginčo ūkinėse operacijose buvo nesažininga, t. y. žinojo arba turėjo galimybę žinoti, kad, įsigydama ir parduodama automobilius, ji dalyvavo sandoriuose, susijusiuose su sukčiavimu PVM. Mokesčių administratorius konstatavo, kad Bendrovė nagrinėjamu atveju pažeidė PVMĮ 58 str. 1 dalies, 64 str. 1 dalies, 80 straipsnio nuostatas ir, vadovaudamasis PVMĮ 123 str. 2 dalimi, apskaičiavo Bendrovei 151851 Eur PVM.

Bendrovė skunde Komisijai bei jos atstovai mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu pateikė argumentus, pasak jų, pagrindžiančius, jog Bendrovė, sandoriuose su nurodytosiomis įmonėmis buvusi sąžininga ir pateikusi mokesčių administratoriui tai patvirtinančius įrodymus, pagrįstai ir teisėtai atskaityt 151851 Eur pirkimo PVM ir todėl jos teisė į PVM atskaitą apribota nepagrįstai. Pažymėtina, kad Bendrovė savo skunde neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl aritmetinio mokesčių bei su šiais mokesčiais susijusių delspinigių ir baudų sumų apskaičiavimo, o pateikė reikalavimus tik dėl įrodymų vertinimo ir teisinio nustatytų faktinių aplinkybių kvalifikavimo.

PVM atskaita Lietuvos teisėje reglamentuota 2002-03-05 Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 (toliau – PVMĮ) VII ir VIII skyrių normomis, o jos įgyvendinimas siejamas tiek su formaliųjų įstatymo reikalavimų – tokių kaip teisės aktų reikalavimus atitinkančių PVM sąskaitų faktūrų turėjimu (PVMĮ 64 straipsnis) ir buvimu PVM mokėtoju (PVMĮ 57 straipsnis) – vykdymu, tiek su ūkinių operacijų realumu bei su reikalavimo elgtis sąžiningai, kildintino iš mokesčių mokėtojų lygybės principo, laikymusi. Tokios pozicijos, spręsdamas ginčus dėl mokesčio mokėtojo teisės į PVM atskaitą, savo praktikoje laikosi ir LVAT, pavyzdžiui, 2009-09-21 sprendimas adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-963/2009, paskelbtas 2009 m. „Administracinėje jurisprudencijoje“ Nr. 18; 2009-10-19 sprendimas adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1097/2009; 2010-04-06 sprendimas adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-610/2010, publikuotas „Administracinėje jurisprudencijoje“ Nr. 19, 2010 m., 2011-05-16 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-222/2011, 2012-02-13 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-199/2012, 2013-10-28 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-1316/2013, 2013-12-05 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1885/2013, 2013-12-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-2121/2013, 2014-03-05 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-235/2014 ir kt.

Taip pat nurodytina, jog PVM atskaita patenka į ES teisės reguliavimo sritį. Būtent – PVM atskaita yra pagrindinis ES PVM sistemos elementas, o teisė atskaityti PVM yra pagrindinė ir

svarbiausia mokesčio mokėtojo teisė. PVM atskaitos sistema yra pagrindinė priemonė, kuria yra įgyvendinamas svarbiausias PVM principas – neutralumo. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog, siekiant užtikrinti ES vidaus rinkos funkcionavimą, apmokestinimo PVM tvarka buvo harmonizuota ES teisėje įvedant bendrą PVM sistemą. Tokios harmonizacijos pagrindu tapo 1977-05-17 Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (toliau – Šeštoji direktyva) bei vėliau Šeštąją direktyvą pakeitusi 2006-11-28 Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos. Pagal direktyvos 2006/112/EB 168 straipsnio a punktą, jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kuri sumokėti jam tenka prievolė, atskaityti mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kuri jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo. Šią direktyvos nuostatą įgyvendina PVMĮ 58 str. 1 d. 1 punktas, nustatantis, kad PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiai šio PVM mokėtojo veiklai kaip PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui.

LVAT savo praktikoje (pavyzdžiui, 2013-02-05 nutartyje adm. byloje Nr. A⁶⁰²-705/2013, 2013-02-25 sprendime adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-421/2013, 2013-03-19 nutartyje adm. byloje Nr. A⁶⁰²-371/2013 ir kt.) atkreipia dėmesį ir į tai, jog teisės į PVM atskaitą ribojimą gali pagrįsti direktyvoje 2006/112/EB pripažintas ir ja siekiamas kovos su galimu mokesčių slėpimu, mokesčių vengimu ir piktnaudžiavimu tikslas. Kaip vienas iš teisės į PVM atskaitos ribojimą pagrindų yra laikomas mokesčio mokėtojo nesąžiningumas. Sąžiningumo koncepcija ESTT sprendimuose yra nurodoma tose bylose, kuriose yra pasisakoma dėl galimybės riboti teisę į atskaitą tuomet, kai subjektai dalyvauja PVM sukčiavime. ESTT sąžiningumo koncepciją pradėjo formuoti sujungtose bylose *Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd* ir *Bond House Systems Ltd* (C-354/03, C-355/03 ir C-484/03), kuriose teismas pripažino, kad mokesčio mokėtojo teisė į atskaitą negali priklausyti nuo to, koku būdu tiekimų grandinėje veikia kiti subjektai, nes tai prieštarautų Šeštosios direktyvos tikslams. ESTT konstatavo, kad jeigu mokesčių mokėtojas nežino apie kitų mokesčių mokėtojų vykdomą PVM sukčiavimą, tai jam negali atsirasti neigiamos pasekmės. Sąžiningumo koncepciją ESTT įtvirtino sprendime, priimtame sujungtose bylose *Axel Kittel* ir *Recolta Recycling* (C-439/04 ir C-440/04), kuriose jis sprendė, jog mokesčių mokėtojui, kuris nežino, kad dalyvauja mokesčių sukčiavime, ir kuris, elgdamasis rūpestingai, negali to žinoti, negali būti ribojama teisė į atskaitą tik todėl, kad paaiškėjo tiekėjo nesąžiningumas. Pridurtina, jog sąžiningumo koncepcija ESTT praktikoje toliau plėtojama (pavyzdžiui, 2012-12-06 sprendimas byloje *Bonik*, C-285/11, 2012-06-21 sprendimas sujungtose bylose *Mahagében* ir *David*, C-80/11 ir C-142/11). Pažymėtina, kad apmokestinamasis asmuo, kuris žinojo arba turėjo žinoti, kad įsigydamas prekių jis dalyvavo su sukčiavimu PVM srityje susijusiame sandoryje, siekiant taikyti direktyvą 2006/112/EB, turi būti laikomas sukčiaujančiu asmeniu, neatsižvelgiant į tai, ar perparduodamas šias prekes arba panaudodamas paslaugas savo apmokestinamiesiems pardavimo sandoriams jis gauna naudos (sprendimas byloje *Bonik*).

LVAT išplėstinė teisėjų kolegija 2013-02-05 nutartyje adm. byloje Nr. A⁶⁰²-705/2013, apibendrinama aukščiau nurodytą ESTT praktiką, konstatavo, kad nacionalinės institucijos ir teismai turi teisę apmokestinamajam asmeniui atsisakyti suteikti teisę į PVM atskaitą, jei, atsižvelgiant į objektyvius įrodymus, nustatoma, kad: 1) sandoriai, kuriais grindžiama ši teisė, sudaryti piktnaudžiaujant arba 2) paties apmokestinamojo asmens sukčiavimas mokesčių srityje, arba 3) jei, atsižvelgus į objektyvius aplinkybes, įrodoma, kad apmokestinamasis asmuo (pirkėjas) žinojo arba turėjo žinoti, jog įsigydamas prekes jis dalyvauja sandoryje, susijusiame su tiekėjo ar kito ūkio subjekto, dalyvaujančio šių tiekimų ar paslaugų grandinės pirkimo ar pardavimo sandoryje, atliktu sukčiavimu PVM srityje, net jeigu nagrinėjamas sandoris atitinka objektyvius kriterijus, kuriais grindžiamos apmokestinamojo asmens, veikiančio kaip tokio, atliekamo prekių tiekimu ir ekonominės veiklos sąvokos. Išplėstinė teisėjų kolegija akcentavo, kad pagal ESTT praktiką apmokestinamojo asmens piktnaudžiavimas, apmokestinamojo asmens sukčiavimas ir

apmokestinamojo asmens dalyvavimas sukčiavime PVM srityje yra vienas nuo kito turinio prasme besiskiriantys atvejai, savarankiškai pagrindžiantys teisės į PVM atskaitą ribojimą.

LVAT išplėstinė teisėjų kolegija minėtoje nutartyje akcentavo, kad atsisakant suteikti mokesčių mokėtoju teisę į PVM atskaitą dėl jo dalyvavimo sukčiavime PVM, privalu įrodyti šias sąlygas: 1) jog prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas sukčiavo PVM, kad prekių tiekimo ar paslaugų teikimo sandoris, iš kurio kylančią teisę į atskaitą siekiama paneigti, yra susijęs su sukčiavimu PVM, 2) jog asmuo, siekiantis pasinaudoti PVM atskaitos teise, įsigydamas prekes ir paslaugas, žinojo / turėjo žinoti apie aplinkybes, nurodytas pirmojoje sąlygoje. Žinodamas arba turėdamas žinoti, kad įsigydamas prekes ir paslaugas dalyvauja sandoryje, susijusiame su sukčiavimu PVM srityje, pirkėjas elgiasi nesąžiningai ir tampa sukčiaujančio pardavėjo bendrininku, o tai nesuderinama tiek su Lietuvos, tiek su ES teise, todėl tokio asmens teisė į atskaitą gali būti paneigta. *Šią teisiškai reikšmingą aplinkybę objektyviais įrodymais privalo pagrįsti mokesčių administratorius.* Ji gali būti konstatuota tik objektyviai įvertinus realų nagrinėjamų sandorių pobūdį, jų prasmę, turinį ir paskirtį; sudarymo priežastis ir ekonominį kontekstą; taip pat pirkėjo ir pardavėjo veiksmus, turimus skolinius įsipareigojimus tiek sandorių metu, tiek iki ir po jų sudarymo; atsiskaitymo už sandorius formas; tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų pobūdį; teisinius, ekonominius, asmeninius sandoriuose dalyvaujančių subjektų ryšius ir pan. Pažymėtina, jog, remiantis įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklėmis, įrodyti, kad apie kontrahento veiklos neteisėtumą nežinojo arba neturėjo galimybės žinoti turi į PVM atskaitą pretenduojantis mokesčių mokėtojas.

Komisija, atsižvelgusi į aukščiau minėtą aktualią teismų praktiką analizuojamu klausimu bei įvertinusi ginčo byloje surinktų įrodymų visumą, daro išvadą, jog mokesčių administratoriaus surinkti įrodymai patvirtina aplinkybę, kad Bendrovės kontrahentės UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“ sukčiavo PVM srityje – UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“ nepateikė Inspekcijai nei vienos deklaracijos, taigi, sandorių su Bendrove nedeklaravo, UAB „B4“ 2012 m. birželio mėn. deklaravo pardavimo PVM, tačiau jo į biudžetą nesumokėjo, 2012 m. liepos mėn. PVM deklaracijoje sandorių su Bendrove nedeklaravo, UAB „T1“ 2012 m. gegužės mėn. PVM deklaracijoje sandorių su Bendrove taip pat nedeklaravo, UAB „L1“ 2012 m. liepos mėn. PVM deklaracijoje deklaravo sandorius su Bendrove, mokėtiną į biudžetą PVM, tačiau PVM nesumokėjo, visos įmonės PVM mokėtojomis buvo registruotos tik keletą mėnesių, vėliau mokesčių administratoriaus sprendimu išregistruotos iš PVM mokėtojų registro kaip asmenys, nevykdantys ekonominės veiklos ir / ar nevykdantys įsigijimų iš ES narių. Šias aplinkybes iš esmės patvirtina Bendrovės mokestinio patikrinimo metu surinktų duomenų apie jos kontrahentes visuma. Byloje ginčo dėl šių aplinkybių ir dėl mokesčių administratoriaus konstatuotos išvados, jog Bendrovės kontrahentės sukčiavo PVM srityje nėra, todėl Komisija dėl šios sąlygos, ribojančios Bendrovės teisę į PVM atskaitą, plačiau nepasisako.

Pasisakant dėl šiame ginče aktualios antrosios sąlygos, ribojančios mokesčių mokėtojo teisę į PVM atskaitą – jog asmuo, siekiantis pasinaudoti teise į PVM atskaitą, įsigydamas prekes ir paslaugas, žinojo / turėjo žinoti apie kontrahentų sukčiavimą PVM, pažymėtina, kad pagal ESTT praktiką mokesčio mokėtojo teisė į atskaitą negali priklausyti nuo to, koku būdu tiekimu grandinėje veikia kiti subjektai, nes tai prieštarautų Šeštosios direktyvos tikslams. ESTT yra konstatavęs, kad jeigu mokesčių mokėtojas nežino apie kitų mokesčių mokėtojų vykdomą PVM sukčiavimą, tai jam negali atsirasti neigiamos pasekmės. Faktas dėl to, ar mokėtiną mokestis buvo sumokėtas į valstybės biudžetą, neturi įtakos teisės į atskaitą įgyvendinimui (2006-01-12 sprendimas sujungtose bylose *Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd ir Bond House Systems Ltd*, Nr. C-354/03, C-35503 ir C-484/03, 52–54 p.). ESTT taip pat yra nurodęs, kad tuo atveju, kai yra požymių, leidžiančių įtarti, kad yra pažeidimų ar sukčiaujama, apdairus ūkio subjektas pagal konkretaus atvejo aplinkybes gali būti įpareigojamas pasidomėti kitu ūkio subjektu, iš kurio ketina pirkti prekes ar paslaugas, siekiant užtikrinti jo patikimumą. *Tačiau mokesčių administratorius iš asmens, norinčio pasinaudoti teise į PVM atskaitą, negali pagal bendrą taisyklę reikalauti, pirma, tikrinti, ar sąskaitą faktūrą už prekes ir paslaugas, dėl kurių prašoma leisti pasinaudoti šia teise, išrašantis asmuo turi apmokestinamojo asmens statusą, taip pat, kad jis turėjo atitinkamas prekes ir galėjo jas pristatyti ir kad jis įvykdė savo pareigas deklaruoti bei sumokėti PVM, taip siekiant*

užtikrinti, jog tiekėjai nedarytų pažeidimų ar nesukčiautų, ir, antra, turėti tai patvirtinančius dokumentus, apibendrinant – mokesčių administratorius neturi teisės reikalauti iš asmens, siekiančio pasinaudoti PVM atskaitos teise, atlikti tokius PVM sąskaitą faktūrą išrašiusio asmens patikrinimus, kurie nėra jo atsakomybė. Mokesčių institucijos iš esmės turi atlikti reikalingus apmokestinamųjų asmenų patikrinimus, siekdamos nustatyti pažeidimus ir sukčiavimą PVM srityje ir taikyti sankcijas apmokestinamajam asmeniui, padariusiam šias veikas (2012-06-21 sprendimas sujungtose bylose *Mahagében ir David*, C-80/11 ir C-142/11, 60–62 p.; 2012-12-06 sprendimas byloje *Bonik EOOD*, C-285/11, p. 45; 2015-10-22 sprendimas byloje *PPUH Stehcomp*, C-277/14, p. 52).

Įvertinusi šioje byloje mokesčių administratoriaus nustatytas aplinkybes, kuriomis mokesčių administratorius įrodinėja Bendrovę buvus nesąžiningą (žinojusią arba turėjusią žinoti apie kontrahentų sukčiavimą PVM) aptartos ESTT praktikos kontekste, Komisija pažymi, jog šios aplinkybės yra nepakankamos konstatuoti Bendrovės nesąžiningumą ginčo sandoriuose. Iš ginčijamo Inspekcijos sprendimo turinio matyti, jog mokesčių administratorius, konstatuodamas, kad Bendrovė nesielgė tinkamai ir rūpestingai siekdama įsitikinti, ar vykdant ginčo įsigijimus, buvo galima įtarti galimą kontrahentų sukčiavimą PVM, taigi Bendrovės nesąžiningumą, iš esmės jį grindė byloje nustatytais su Bendrovės kontrahenčių veikla susijusiomis aplinkybėmis, į kurias, pasak mokesčių administratoriaus, Bendrovė *galėjo ir turėjo atkreipti dėmesį*: į tai, kad Bendrovės kontrahenčių akcininkai ir / ar direktoriai yra Estijos piliečiai, automobiliai parduodami Latvijos įmonėms, daugumos jų vadovai taip pat yra Estijos piliečiai, automobilių pardavėjos Lietuvos įmonės buvo įregistruotos likus keletui mėnesių iki sandorių su Bendrove sudarymo, pardavėjų išrašytų PVM sąskaitų faktūrų formatas yra identiškasis, beveik visi Bendrovės kontrahenčių vardu registruoti automobiliai buvo registruoti tą pačią dieną, kai buvo įforminti jų pardavimai Bendrovei. Pasisakydama dėl nurodytųjų aplinkybių, Komisija nurodo sutinkanti su Bendrovės skunde, jos atstovų mokesčio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje išdėstyta nuomone, jog vien tie faktai, kad įmonės kontrahentės buvo naujai įsteigtos, registruotos PVM mokėtojomis prieš keletą mėnesių iki sandorių su Bendrove sudarymo, jų vadovai buvo ne Lietuvos Respublikos, bet kitos ES valstybės piliečiai, nesudarė Bendrovei pagrindo įtarti, jog įmonės, sudarydamos sandorius su ja, sukčiavo PVM. Juolab kad Bendrovė sandorių su minėtomis įmonėmis sudarymo metu patikrino šių įmonių statusą Juridinių asmenų registre, PVM mokėtojų registre – sandorių sudarymo metu duomenų apie tai, kad įmonės būtų neveikiančios, bankrutavusios ar likviduojamos, išregistruotos iš PVM mokėtojų registro nebuvo ir tai patvirtina Bendrovės patikrinimo metu mokesčių administratoriui pateikti dokumentai. Kaip ne sykį yra nurodęs ESTT, kadangi *nacionalinė kompetentinga institucija privalo patikrinti apmokestinamojo asmens statusą prieš suteikdama jam PVM mokėtojo kodą*, dėl galimo pažeidimo, kuriuo daroma įtaka šiam registru, ūkio subjektui, kuris rėmėsi šiame registre esančiais duomenimis, negalima netaikyti neapmokestinimo, į kurį jis turi teisę. Taigi, jei tiekėjas turėtų sumokėti PVM vien dėl to, kad įgijėjo PVM mokėtojo kodas buvo išbrauktas iš registro, tai prieštarautų proporcingumo principui (sprendimo *Mecsek-Gabona* bylos 63 ir 64 punktus).

Taip pat akcentuotina, jog ES pripažįstant ES steigimo sutartyje bei kituose teisės aktuose įtvirtintą kapitalo judėjimo laisvę, mokesčių administratoriaus dėstomi argumentai, jog vien dėl to, kad Bendrovės kontrahenčių vadovai / akcininkai buvo kitų ES valstybių piliečiai, Bendrovė ginčo automobilius pardavė Latvijos įmonėms, kurių vadovai taip pat buvo Estijos piliečiai, Bendrovė turėjo įtarti šias įmones sukčiaujant PVM, vertintini kaip nepagrįsti.

Iš bylos medžiagos matyti, jog aplinkybę dėl automobilių pirkimo ir pardavimo veiksmų atlikimo bei jų įforminimo (pirkimo ir pardavimo sandorių sudarymo) tą pačią dieną (per keletą dienų) Bendrovė paaiškino savo vykdomos naudotų automobilių pardavimo veiklos specifika. Pasak Bendrovės, prieš sudarant ginčo automobilių pirkimo, vėliau jų pardavimo sandorius, jai buvo žinomi šių automobilių pirkėjai (kreipėsi į Bendrovę prašydami ją tarpininkauti įsigyjant konkretų automobilį) ir pardavėjai. Vien dėl šios aplinkybės Bendrovė, kaip paaiškino jos atstovai mokesčio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu, nesudarydavo tokių automobilių komiso sutarčių, nestatydavo automobilių į savo aikštelę, bet, patikrinusi dokumentus, susijusius su pirkėjų ir pardavėjų statusu, juos atstovaujančių fizinių asmenų dokumentus, jų įgaliojimus veikti

įmonių vardu, taip pat automobilių nuosavybės teises patvirtinančius dokumentus, įformindavo automobilių pirkimo ir pardavimo sandorius. Atsižvelgiant į Bendrovės paaiškinimus, susijusius su ginčo sandorių sudarymo per labai trumpą laiko tarpą aplinkybe, į tai, kad transporto priemonių nuosavybės perleidimo sandorių registravimą vykdė VĮ „Regitra“ ir šiuos veiksmus transporto priemonių pirkėjai ir pardavėjai gali atlikti internetu, darytina išvada, jog nurodytoji aplinkybė nepagrindžia Bendrovės nesąžiningumo ginčo sandoriuose kaip kad tvirtina mokesčių administratorius.

Mokesčių administratorius tvirtina, jog ginče aptariami Bendrovės neatstovaujamų markių naudotų automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriai nebuvo būdingi Bendrovės veiklai, tačiau šios savo išvados nepagrindžia pakankamais įrodymais ir argumentais. Iš Bendrovės patikrinimo akte pateiktos informacijos, jog Bendrovė 2012 m. daugiausiai naudotų automobilių pardavė fiziniams asmenims bei Lietuvos įmonėms ir tik 3 automobilius pardavė 2 užsienio įmonėms (neįskaitant šiame ginče aptariamų Latvijos ir Vokietijos įmonių), jog Bendrovė didelės vertės (brangesni nei 50000 Lt) savo neatstovaujamų markių automobilių 2012 m. pardavė tik 3 (šiuos automobilius pirko iš fizinių asmenų ir susijusios įmonės), nesant informacijos apie Bendrovės naudotų bei, kaip įvardija mokesčių administratorius, prabangių, fiziniams asmenims parduotų automobilių įsigijimo bei pardavimo aplinkybes (įskaitant informaciją apie Bendrovės už parduotus automobilius gauto pelno dydį), apie kitais mokestiniais laikotarpiais Bendrovės vykdytą prekybą naudotais automobiliais, daryti išvadą, jog ginče aptariami automobilių pirkimo ir pardavimo sandoriai nebūdingi Bendrovei, Komisijos vertinimu, nėra pagrindo. Juolab kad Bendrovė nurodo, jog tikrinamuoju laikotarpiu ji įsigijo 1134 naujus ir 419 naudotų automobilių, pardavė atitinkamai 1128 naują ir 441 naudotą automobilius, pasiskirstymas tarp atstovaujamų ir neatstovaujamų automobilių gamintojų automobilių realizavimo nuo 2012 m. iki 2016-10-31 išliko stabilus, t. y. Bendrovės atstovaujamų gamintojų automobilių parduodama apie 73–76 proc., neatstovaujamų – apie 24–27 proc. Taigi, šioje ginčo dalyje mokesčių administratorius neapibūdino ir tinkamais argumentais bei įrodymais nepagrindė, kuo ginče aptariami naudotų automobilių pirkimai ir pardavimai buvo skirtingi lyginant juos su kitais pardavimais, kurių per tikrinamąjį laikotarpį buvo apie 400, taigi neįrodė ginčo sandorius su UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“ buvus nebūdingais Bendrovės vykdomai veiklai.

Mokesčių administratorius ginčijamame sprendime taip pat tvirtina, jog Bendrovės veiklos modelis – Bendrovė veikė kaip neatsiskleidęs tarpininkas, buvo pasirinktas neatsitiktinai, o siekiant Bendrovei įgyti teisę į PVM atskaitą. Pasak Inspekcijos, natūralu, jog Bendrovė galėjo sudaryti tarpininkavimo sutartis ir gauti fiksuotą atlygį bei išvengti pareigos įrodinėti savo sąžiningumą, įvertinus tai, kad tarpininkaujamo sandorio šalys susirado viena kitą, kad automobilių registracija, pirkimo–pardavimo sutartys, atsiskaitymai vyko kelių dienų bėgyje. Pasisakydama šiuo mokestinio ginčo aspektu, Komisija pažymi, jog pasirinkti savo ūkinės veiklos modelį yra kiekvieno ūkio subjekto teisė. Kaip yra pažymėjęs LVAT savo praktikoje, joks teisės aktas neįpareigoja mokesčių mokėtojo, esant galimybei pasirinkti vieną iš kelių teisėto elgesio modelio variantų, rinktis tokį, pagal kurį jam atsirastų didžiausia mokestinė prievolė. Įstatymai taip pat neįpareigoja (nenustato prievolės) rinktis tokį sandorių sudarymo būdą, kuris būtų naudingiausias valstybės biudžetui. Akivaizdu, jog sąžiningai veikiantis asmuo (teisės subjektas, mokesčių mokėtojas) turi teisę bei galimybę numatyti savo veiksmų mokesčines pasekmes ir pasirinkti tokį teisėtą veiklos modelį, kuris leistų vykdyti savo veiklą mažiausiomis išlaidomis, jei tik nėra pažeidžiamas draudimo piktnaudžiauti teise principas (LVAT 2011-02-23 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-371/2011). Be to, kaip pažymi Bendrovė savo skunde, pasirinkusi tokį veiklos modelį, ji negavo jokios finansinės naudos – įsigydama ginčo automobilius, Bendrovė sumokėjo jų pardavėjams visą automobilių kainą, įskaitant pirkimo PVM, o įtraukusi pirkimo PVM į PVM atskaitą, bandė susigrąžinti sumokėtą pirkimo PVM kaip tai daro bet kuris PVM apmokestinamąją veiklą vykdančias ūkio subjektas. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, jog visus mokėjimus ginče aptariamoms automobilių pardavėjoms (Lietuvos įmonėms) už pirktus automobilius Bendrovė atliko bankiniais mokėjimo pavedimais. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog Bendrovės pasirinktas atsiskaitymo už pateiktas prekes (automobilius) būdas – mokėjimo pavedimais banke, paprastai

liudija mokesčių mokėtojo, turinčio teisę į PVM atskaitą ir įrodinėjančio savo sąžiningumą santykiuose su kontrahentais, naudai.

Byloje nustatyta, kad ginče aptariamas automobilių pirkimo ir pardavimo sutartis, priėmimo–perdavimo aktus prie šių sutarčių, PVM sąskaitas faktūras pasirašė Bendrovės kontrahentes AB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“ atstovavę fiziniai asmenys, ginčo sandorių sudarymo metu buvę šių įmonių direktoriai, taigi, teisėtai atstovavę įmones sudarant sandorius su Bendrove. Bendrovė pateikė mokesčių administratoriui išplėstinius išrašus iš Lietuvos Respublikos Juridinių asmenų registro, iš kurių matyti tiek įmonių valdymo organai, tiek dalyviai (akcininkai), taip pat nurodyta taisyklė, pagal kurią asmenys veikia juridinio asmens vardu (vienasmenis atstovavimas – juridinio asmens vardu veikia vadovas) bei ginčo sandorių dokumentus pasirašiusių fizinių asmenų tapatybes patvirtinančių dokumentų kopijas. Kaip yra nurodęs ESTT sprendime byloje Nr. C-492/13, ūkio subjektas gali pasikliauti įgaliotų asmenų patvirtintais duomenimis. Tuo tarpu mokesčių administratorius sprendime akcentuoja, jog jau ginčo sandorių sudarymo metu viešai skelbiamoje informacijoje buvo galima rasti neigiamai kai kuriuos asmenis charakterizuojančios informacijos, iš kurios matyti, kad asmenys buvo bausti baudžiamąja tvarka, jiems buvo skirtos laisvės atėmimo bausmės. Tačiau, kaip matyti iš bylos medžiagos, tokia informacija buvo skelbiama netgi ne lietuviškuose interneto portaluose, dalis mokesčių administratoriaus sprendime nurodytos Bendrovės kontrahentų atstovus neigiamai apibūdinančios informacijos buvo pakelbta praėjus net keletui metų po ginčo sandorių sudarymo. Taigi, Komisijos vertinimu, atsižvelgiant į šias aplinkybes Inspekcijos sprendime dėstomi pasvarstymai apie Bendrovės galimybes daugiau pasidomėti savo kontrahentų, jų atstovų veiklos teisėtumu, nelaikytini pagrįstais argumentais vertinant Bendrovės sąžiningumą ginčo sandorių sudarymo metu. Pasisakant šiuo mokestinio ginčo aspektu atkreiptinas dėmesys į tai, jog LVAT formuojamoje praktikoje taip pat yra akcentavęs, kad aplinkybė dėl neteisėto kontrahento vertimosi ūkine veikla paprastai negali patvirtinti pareiškėjo žinojimo apie kitos sandorio šalies sukčiavimą. Vėliau nustatytos aplinkybės, susijusios su pareiškėjo kontrahentų ir su jais susijusių asmenų neteisėta veikla, negali turėti esminės įtakos konstatuojant pareiškėjo nesąžiningumą aktualių sandorių sudarymo metu. Ikitaisminiai tyrimai dėl pareiškėjo kontrahentų veiklos pradėti vėliau nei buvo sudaryti sandoriai. Jokios mokesčių administratoriaus nustatytos aplinkybės neindikuoja apie tai, kad pareiškėjui galėjo kilti pagrįstų įtarimų apie galimą kontrahentų sukčiavimą ar kitas neteisėtas veikas, dėl ko būtų atsiradęs pagrindas imtis papildomų kontrahentų tikrinimo veiksmų, nei kad pareiškėjas ėmėsi konkrečiu atveju (LVAT 2016-10-19 sprendimas adm. byloje Nr. A-1206-438/2016).

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius įrodymais, patvirtinančiais Bendrovės nesąžiningumą ginčo sandoriuose, laiko patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, susijusias su ginče aptariamų naudotų automobilių pirkėjais, sudarytais pirkimo sandoriais, šių sandorių sąlygų laikymusi. Mokesčių administratorius ginčijamame sprendime pateikia daug informacijos, susijusios su pirkėjų vykdyta neteisėta veikla, mokesčių deklaravimo ir mokėjimo aplinkybėmis, pirkėjų atstovus neigiamai apibūdinančią informaciją. Akcentuoja, jog Bendrovė patikrinimo metu nepateikė duomenų apie 9 automobilių iš 17-os įregistravimą Latvijos transporto priemonių registre, vadinasi, neįsitikino (nesidomėjo), kad automobiliai buvo realiai išgabenti į Latviją ir joje naudojami. Sutartyse su Latvijos ir Vokietijos įmonėmis numatyta, kad automobilius įsigiję pirkėjai per 2 savaites turi išvežti ir užregistruoti prekę Latvijoje ir Vokietijoje, neišvežęs ir neužregistravęs prekės pirkėjas iki numatytos sutartyje datos turi sumokėti 21 proc. PVM. Komisija, atsižvelgdama į šio mokestinio ginčo ribas – mokestinis ginčas vyksta dėl Bendrovės teisės į PVM atskaitą nustatčius jos žinojimą arba turėjimą žinoti apie kontrahentų sukčiavimą PVM, su kuriomis sutinka abi mokestinio ginčo šalys, į tai, jog Bendrovės patikrinimo metu nustatytos aplinkybės, susijusios su ginčo automobilių pardavimu Latvijos ir Vokietijos įmonėms, galėtų būti reikšmingos sprendžiant klausimą dėl 0 proc. PVM tarifo taikymo ginčo automobilių tiekimams į Latviją ir Estiją, o, kaip matyti iš ginčo bylos medžiagos, ginčas tarp šalių dėl to nevyksta, nevertina mokesčių administratoriaus nustatytų aukščiau aprašytųjų aplinkybių kaip pagrindžiančių Bendrovės teisės į PVM atskaitą ribojimą dėl

jos nesąžiningumo ginčo sandoriuose ir plačiau dėl jų, kaip neturinčių įtakos teisingam šio mokesčio ginčo išsprendimui, nepasisako.

Inspekcija ginčijamame sprendime tvirtina, jog, įvertinus Bendrovės nurodytų atliktų veiksmų pobūdį, dalis nurodomų priemonių yra įprastos procedūros civiliniuose teisiniuose santykiuose, t. y. tiek sutarties sudarymas, atitinkamų dokumentų išrašymas, tam tikros informacijos apie verslo partnerį (jo statusą) turėjimas yra reikalingos priemonės vykdant bet kokią ūkinę operaciją. Tačiau, pasak Inspekcijos, vykdant ginčo sandorius šie veiksmai buvo atliekami formaliai, siekiant Bendrovei formaliai pagrįsti savo domėjimąsi kontrahentais. Vien formalus požiūris į sudaromus sandorius negali būti tapatinamas su sąžiningu mokėtoju, nes sąžiningas subjektas yra toks, kuris veikia rūpestingai ir teisingai. Sąžiningumas reikalauja atidumo, rūpestingumo bei draudžia piktnaudžiauti teise. Nurodytieji centrinio mokesčių administratoriaus argumentai, Komisijos vertinimu, yra bendro pobūdžio, objektyviais įrodymais nepagrįsti teiginiai, todėl nėra pakankami daryti išvadą dėl Bendrovės nesąžiningumo ginčo sandoriuose. Bendrovė, sudarydama naudotų automobilių pirkimo sandorius su ginče minimomis įmonėmis, elgėsi pakankamai atidžiai ir rūpestingai, ėmėsi protingų ir pakankamų priemonių (rašytinės sutarties sudarymas, priėmimo–perdavimo aktų pasirašymas, atstovų tapatybės, jų įgaliojimų atstovauti įmonėms nustatymas, įmonių įregistravimo PVM mokėtojais tikrinimas, atsiskaitymas mokėjimo pavedimais per banką, tinkamas buhalterinės apskaitos dokumentų surašymas) įsitikinti, kad sudaromi sandoriai neįtraukia jos į galimai vykdomą neteisėtą kontrahentų veiklą. Tuo tarpu mokesčių administratorius net nenurodo, kokių papildomų aktyvių veiksmų ginčo sandorių sudarymo metu privalėjo imtis Bendrovė tam, kad ginčo atveju įtikintų mokesčių administratorių aptariamuose sandoriuose buvus sąžininga.

Pasisakant šiuo mokesčio ginčo aspektu atkreiptinas dėmesys į tai, jog LVAT yra konstatavęs, kad sukčiavimas, pasireiškiantis dokumentų klastojimu, neteisingų duomenų į juos įrašymu ir pan., atima arba ženkliai sumažina kito asmens galimybes suprasti apie jo atžvilgiu sukčiaujančio asmens tikrąją veiklą bei ketinimus, nes tokia veika – sukčiavimas, yra susijęs su intelektualiu kito asmens klaidinimu, tikrovės neatitinkančių duomenų pateikimu, sudarant įvaizdį, kad tokios aplinkybės realiai egzistuoja (2009-10-19 sprendimas adm. byloje Nr. A438-1097/2009). Šiuo aspektu taip pat atkreiptinas dėmesys į tai, jog pagal ESTT praktiką ūkio subjektai, ėmėsi atsargos priemonių, kurių iš jų gali būti pagrįstai reikalaujama, kad būtų užtikrinta, jog jų sandoriai nėra įtraukti į sukčiavimą PVM srityje ar kitokį sukčiavimą, privalo turėti galimybę pasikliauti šių sandorių teisėtumu be rizikos prarasti savo teisę atskaityti sumokėtą pirkimo PVM (ESTT 2012-06-21 sprendimas sujungtose bylose Nr. C-80/11 ir C-142/11). Pagal ESTT praktiką sandoriai, kurie patys nėra sukčiavimas PVM, yra mokesčių mokėtojo ekonominė veikla, jeigu ji atitinka objektyvius kriterijus, neatsižvelgiant į kito nei atitinkamas apmokestinamasis asmuo toje pačioje tiekimų grandinėje dalyvaujančio ūkio subjekto ketinimus ir (arba) galimą kito šio tiekimų grandinės dalimi esančio sandorio, ankstesnio arba vėlesnio nei minėto mokesčių mokėtojo įvykdytasis, sukčiaujamąjį pobūdį, apie kurį šis apmokestinamasis asmuo nežinojo ir neturėjo žinoti. Mokesčių mokėtojo teisei atskaityti sumokėtą pirkimo PVM taip pat negali turėti įtakos aplinkybė, jog tiekimų grandinėje, kuriai priklauso šie sandoriai, šiam apmokestinamajam asmeniui nežinant ar neturint žinoti, kitas sandoris, ankstesnis ar vėlesnis nei jo įvykdytasis, yra sukčiavimas PVM. Kaip yra pažymėjęs ESTT, atsakomybės be kaltės nustatymas viršytų tai, kas būtina siekiant apsaugoti valstybės išdo teises (ESTT 2006-05-11 sprendimas byloje Nr. C-384/04, 2008-02-21 sprendimas byloje Nr. C-271/06).

Apibendrinama tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad mokesčių administratorius nagrinėjamo ginčo atveju nesurinko pakankamai faktinių duomenų, t. y. neįrodė, jog apmokestinamasis asmuo Bendrovė žinojo arba turėjo žinoti, kad, įsigydama naudotus automobilius iš UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“, ji dalyvavo su sukčiavimu PVM srityje susijusiuose sandoriuose. Kaip jau buvo minėta aukščiau, šio ginčo atveju priimtas mokesčių administratoriaus sprendimas yra dėl pagrindinės mokesčių mokėtojo teisės PVM sistemoje – teisės į PVM atskaitą – ribojimo, todėl sprendimą, atsižvelgiant į MAĮ 67 str. 1 dalies nuostatas, visų pirma, privalo pagrįsti pats mokesčių administratorius ir jis turi būti pagrįstas pakankamais byloje surinktais objektyviais įrodymais. Tai

nėra mokesčio lengvata ar kitoks mokesčio mokėtojo prašymas, kurį pagrįsti turėtų pats mokesčio mokėtojas ir jam įrodinėjimo pareiga negali būti perkelta. Iš principo analogiškas įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklės yra akcentavęs ir ESTT, sprendime sujungtose bylose *Mahagében ir David* yra konstatuota mokesčio administratoriaus pareiga surinkti įrodymus, patvirtinančius, kad yra pagrindas priimti sprendimą, kuriuo būtų ribojama teisė į PVM atskaitą.

Atsižvelgus į tai, kas išdėstyta, ginčijamas Inspekcijos sprendimas, paneigiantis Bendrovės teisę į 151851 Eur PVM atskaitą pagal UAB „B4“, UAB „T1“, UAB „L1“, UAB „B6“, UAB „A5“, UAB „V1“ ir UAB „A2“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras, naikintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Inspekcijos 2016-10-27 sprendimą Nr. (24.6-31-5)-FR0682-622 dėl patikrinimo akto tvirtinimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene